Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarivm sacri ordinis Cistercien[sis] - Cod. Lichtenthal 133

[Lichtenthal ?], [1570 Druck; Handschrift 2. Hälfte 16. Jh.]

Commune Sanctorum

urn:nbn:de:bsz:31-40615

Visual Library

ce pro chriſti nomine beatus an
dreas et docebat populum. ij.
Ad tertiā ā. Non me permit=
tas domine famulum tuum a te
ſeparari: tempus eſt vt commen
18. des terre corpꝰ meum. viij. cp̄.
Corde creditur. ℣. In omnē
terram exiuit ſonus eoꝝ. Colla
Maieſtatem tuam domine.
Ad ſextā ān. Maximilla chri
ſto amabilis tulit corpus apo=
ſtoli, optimo loco cum aromati
bus ſepeliuit. viij. cp̄. Jam nō
eſtis. ℣. Conſtitues. Collecta
DEus qui es ſanctorū̄
tuorū̄ ſplendor mira=
bilis qui hūc diem beati an=
dree martyrio ꝯſecraſti: da
eccleſie tue de eiꝰ natalicio
ſemper gaudere: vt apud mi
ſericordiam tuam exemplis
eius protegamur ⁊ meritis.
Per. Ad .ix. ān. Qui perſeque
bantur iuſtū, demerſiſti eos do=
mine in infernū: ⁊ in ligno cru=
cis dux iuſti fuiſti. vij. Colla.
PEr manus apoſtoloꝝ
fiebant ſigna ⁊ prodi=
gia multa in plebe. ℣. Annū=
ciauerūt opera dei. Collecta.
EXaudi domine popu=
lū tuum cū ſcti apl'i tui
andree patrocinio ſupplicā=
tem: vt tuo ſemper auxilio:
ſecura tibi poſſit deuotione
ſeruire. Per. Ad veſpas ā.
Uidit dominꝰ. cū ceteris per
ordinem. Cap̄. Corde credi=
tur. ℞. In omnem terrā. Hyꝰ.
Poſt partū. ℣. Nimis hono.
Ad mag. ān. Cum perueniſſet
beatus andreas ad locum vbi
crux parata erat: exclamauit et
dixit: o bona crux diu deſyderata
ta et iam concupiſcenti animo
preparata: ſecurus et gaudens
venio ad te ita vt tu exultās ſu=
ſcipias me diſcipulū eiꝰ qui pe=
pendit in te. j. Col. Maieſta=
tem tuam. ¶ De ſancto eli=
gio. vt in cōmuni. ¶ De ſan=
cto nicolao. vt in communi.
¶ De ꝯceptiōe ꝟginis ſicut
de eius natiui. mutato noīe.
¶ De ſancta lucia. vt in cōi.
¶ De ſancto thoma apoſto=
lo. vt in communi.
¶ Finis ſanctoralis.

¶ Incipit cōe ſctōꝝ. In na=
tali apl'oꝝ ad veſp. Capl'm.
IAm nō eſtis ho= ephe. 2
ſpites et aduene
ſed eſtis ciues
ſctōꝝ ⁊ domeſti=
ci dei: ſuperedi=
ficati ſuper fundamentū a=
poſtolorū ⁊ prophetarū ipſo
ſummo āgulari lapide chri=
ſto Jeſu. ℞. Qui ſunt iſti. Hyꝰ.
Eterna xp̄i mū. ℣. Nimis ho= ps. 138
norati ſunt amici tui deꝰ. Nimꝫ
ꝯfortatꝰ eſt principatꝰ eoꝝ. Ad
mag. ā. Ecce ego mitto vos ſi= mat. 10
cut oues in medio luporū dicit luc. 10.
dn̄s eſtote prudētes ſicut ſerpē=
tes ⁊ ſimplices ſicut columbe. j.
¶ Mathie, Barnabe, Si=
monis ⁊ iude. Collecta.
QUeſumꝰ op̄s deus, vt
btūs N. apl's tuum p
nobꝫ īploret auxiliū: vt a no=
ſtris reatibꝰ abſoluti, a cun=
ctis etiā p̄iculis eruamur. P.
Bartholomei ꝓo ac ſimonis
⁊ iude colle vt ſignant in ka=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

luc.10 lenð. Inuit. Gaudete ⁊ exulta-
te. Qꝛ noīa vr̄a ſcripta ſunt ī ce-
lis. hy⁹ Etna xp̄i mu. ¶ In. j.
pſalm. noc. ā In oēm terrā exiuit ſon⁹
18. eoꝝ ⁊ in fines orbis terre ꝟba
ps. 23. eoꝝ. ij. p̄ Celi en̄. ā Hec eſt ge-
neratio q̄rentiū dn̄z, q̄rentiū fa
ciē dei iacob. iij. p̄ Dn̄i ē ter. ā.
ps. 32. Uerbo dn̄i celi firmati ſūt ⁊ ſpū
po. 33. oris ei⁹ oīs virtus eorum. j. p̄.
Exultate iu. ā. Clamauert iu-
ſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos. vij. ps.
pſalm. Bn̄dicā do. ā. Conſtitues eos
44. p̄ncipes ſup oēm trā: memores
erūt noīs tui dn̄e. vij. p̄ Eructa
pſalm. uit. ā. Principes pploꝝ congre
46. gati ſunt cum deo abrahā. viij.
pſal. 18 p̄. Oēs gē. ꝟ. In oēz terrā exi-
augu. uit ſonus eorum. Et in fines or-
in trac. bis terre ꝟba eoꝝ. In feſtiui-
83. et tatib⁹ Barnabe, Simonis
84. ⁊ iude. Et thome apoſtoloꝝ
ioā. 15. Ser. ex cō. bti aug. epī. L. j.
13. Ait dn̄s diſcipl'is ſuis:
mat. 22 Hoc eſt p̄ceptū meū,
mar. 12 vt diligatis inuicē ſicut di-
rom. 13 lexi vos. Siue dicat̄ p̄ceptū
gal. 5. ſiue mandatū, ex vno verbo
iaco. 2. greco vtrūq̄ȝ interpretat̄ qð
mat. 10 eſt entole. Jam vero iſtā ſen-
1. pe. 3. tētiā ⁊ ante dixerat, de qua
1. theſ. me vobis vt potui, diſputaſ-
4. ſe meminiſſe debetis. Ibi ei
ſic ait: Mandatū nouum do
vobis, vt diligatis inuicem
ſicut dilexi vos, et vos dili-
gatis inuicē. Hui⁹ itaq̄ȝ mā-
dati repetitio, ꝯmēdatio eſt:
niſi q̄ ibi, mādatū inq̄t nouū
do vobis: hic aūt, hoc eſt in-
mat. 10 quit mādatum meū. ℟. Ecce
luc. 10. ego mitto vos ſicut oues in me-
dio lupoꝝ dicit dn̄s. Eſtote ergo
prudētes ſicut ſerpētes ⁊ ſimpli-
ces ſicut colūbe. ꝟ. Dū lucē ha-
betis credite in lucē vt filij lucis
ſitis dicit dn̄s. Eſtote. Lec. ij.
Ubi tanq̄ȝ nō fuerit ante
tale mādatū: hic tanq̄ȝ
nō ſit alið ei⁹ mādatū. Sed
ibi dictū eſt nouū, ne in vetu-
ſtate nr̄a pſeueremus: hic di-
ctū eſt meū, ne ꝯtēnēdū pu-
tarem⁹. Qð aūt hic ita dixit
hoc eſt mandatū meū, velut
nō ſit aliud q̄d putemus fra-
tres mei? Nūq̄d nō ſolū eius
de iſta dilectiōe mādatū eſt
qua diligim⁹ īuicē? Nōne eſt
⁊ alið mai⁹ vt diligam⁹ deū?
aut vero de ſola nobis dile-
ctiōe mādauit vt alia non in-
quiramus? ℟. Tollite iugum ma
meū ſup vos dixit dn̄s ⁊ diſcite eod
qꝛ mitis ſum ⁊ hūilis corde. Iu
gum em̄ meum ſuaue eſt ⁊ onus
meū leue. ꝟ. Et iuenietis requiē eod
aīabus veſtris. Iugum. Le. iij. rie
Tria certe commēdat 1. co
apoſtol⁹ dicēs: manēt
aūt fides ſpes charitas: tria
hec, maior aūt hoꝝ eſt chari
tas. Et ſi ī charitate, hoc eſt
in dilectiōe, cōcludūtur illa
duo p̄cepta, maior tn̄ dicta
eſt eſſe, ſola. De fide igit̄ no-
bis q̄ȝ m̄lta mādata ſunt, q̄ȝ
m̄lta de ſpe, q̄s poteſt cūcta
colligere? Sed intueamur
qð ait idē apl's: Plenitudo ron
legis ē charitas. ℟. Dū ſtete ma
ritis an̄ reges ⁊ preſides nolite luc.
cogitare quō aut q̄d loquamini
dabit̄ em̄ vobis in illa hora q̄d
loquamini. ꝟ. Nō em̄ vos eſtis eod
qui loq̄mini ſz ſpūs pr̄is veſtri q̄
loquitur

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

loquitꝰ in vobis. Dabit. Lc. iiij.
VBi ergo charitas eſt
qd eſt qd poſſit deeſ-
ſe? Ubi aūt non eſt qd eſt qd
poſſit pdeſſe? Nemo credit
nec diligit. Nemo diligit qui
nō credit: fruſtra quidē, ſed
tñ poteſt ſperare veniā q nō
diligit. Nemo aūt poteſt de-
ſpare q diligit. Itaqꝫ vbi di-
lectio ē primi ibi neceſſario
fides ꝛ ſpes. ℟. Q̄ꝫ pulchri ſu
p mōtes pedes Annūciātiū pa-
ſal.18 cē ānūciātiū bona. ℣. In oēꝫ ter
rā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ꝛ in fines or-
bꝫ terre v̄ba eoꝝ. Annū. Glia. An.
ſ.60. ¶ In .ij. noc. ā. Dediſti heredi
ſ.63. tatē timētibꝰ nomē tuū dñe. viij.
p̄. Exaudi deꝰ dep̄. ā. Annūcia
verūt opa dei ꝛ fctā eiꝰ itellexerūt.
viij. p̄. Exaudi d o. m cū dep̄.
ſ.64 ā. Beati quos elegiſti dñe habita-
ſalm. būt i atriis tuis. viij. p̄. Te de-
74. cet. ā. Pctōꝝ ꝯfrigā cornua ex-
ſ.66. altabūt cornua iuſti. iij. p̄. Cōfi
ſ.68. tebimur. ā. Lux orta eſt iuſto ꝛ
ſalm. rectꝫ corde leticia. viij. p̄. Dñs
4. reg̃. exul. ā. Cuſtodiebāt teſtio
nia eiꝰ: ꝛ p̄cepta eiꝰ q dedit illis.
vij. p̄. Dñs reg̃. iraſ. ℣. Conſti
tues eos p̄ncipes ſup oēꝫ terrā.
Mēores erūt nois tui dñe. Lc. v.
ET vbi dilectio primi,
ibi neceſſario etiam di
lectio dei. Qui em̄ non dili-
git deū, quō diligit primum
tanqꝫ ſeip̄m, qñqdē non dili-
git ꝛ ſeip̄m: eſt qppe ipius ꝛ
iniquꝰ. Qui aūt diligit iniq-
tatē, nō plane diligit, ſꝫ odit
animā ſuā. Hoc ergo p̄ceptū
dñi teneamꝰ, vt nos inuicem
diligamus, ꝛ qcqd aliō p̄ci-
pit faciemꝰ, qm̄qcqd ē aliud
hic habemꝰ. Diſcernit qppe
iſta dilectio ab illa dilectiōe
qua ſe inuicē diligunt hoīes
ſicut hoīes. ℟. Cōſtitues eos pſalm.
p̄ncipes ſup oēm terrā, mēores 44.
erūt nois tui dñe. In oī pgenie ꝛ
gñatiōe. ℣. Celi enarrant gliaꝫ p̄s. 18.
dei, ꝛ opa manuū eiꝰ annunciat
firmamentum. In. Lectio. vj.
NAm vt diſcerneretur,
adiunctū eſt ſicut dile-
xi vos. Et quid em̄ nos dile-
xit chriſtꝰ niſi vt poſſimꝰ re-
gnare cū chriſto? Ad hoc et
nos inuicē diligamus vt di-
lectionē noſtrā diſcernamꝰ
a ceteris, q nō ad hoc ſe inui
cē diligūt quia nec diligunt.
Qui aūt ſe ppter habēdum
deū diligūt, ipſi ſe diligunt.
Ergo vt ſe diligāt, deū dili-
gant. Non eſt hec dilectio in
oībus hoībus. Pauci ſe pro-
pterea diligūt, vt ſit deꝰ oīa
in oībꝰ. ℟. Iſti ſunt triūphato-
res ꝛ amici dei q ꝯtēnētes iuſſa
p̄ncipū meruerūt p̄mia eīna. Mo
do coronantꝰ ꝛ accipiūt palmā.
℣. Iſti ſunt q venerūt ex magna apo.7.
tribulatiōe, ꝛ lauerūt ſtolas ſuas
in ſanguine agni. Mo. Le. vij.
PLenitudinē dilectio-
nis qua nos inuicē di-
ligere debemꝰ fr̄es chariſſi-
mi, diffinivit dicēs: Maiorē
hac dilectionē nemo habet,
vt animā ſuā quis ponat pro
amicis ſuis. ℟. Nō ſunt loque p̄s.18.
le neqꝫ ſermones quoꝝ non au-
diantꝰ voces eoꝝ. In oēm terrā
exiuit ſonus eoꝝ: ꝛ in fines orbꝫ p̄s.138
terre v̄ba eoꝝ. ℣. Nimis honorati

ſunt amici tui de⁹ nimis ꝯforta-
tus eſt ꝑncipat⁹ eoꝝ. In. Lc. viij
Quia ergo ſuperius di-
xerat, hoc eſt mādatū
meum vt diligatis inuicē ſi-
cut dilexi vos: quibus ver-
bis addidit ꝯ nunc audiſtis,
maiorē hac dilectionem ne-
mo habet quā vt aīam ſuam
ponat quis pro amicis ſuis:
fit ex hoc conſequens quod
idem iſte euāgeliſta ioannes
in epiſtola ſua dicit, vt quē-
admodū xp̄s pro nobis ani-
I. io. 3. mā ſuam poſuit, ſic ⁊ nos de-
bemus pro fratrib⁹ aīas po-
nere: diligētes vtiq̄ inuicē,
ſicut ipſe nos dilexit, qui ꝑ
nobis aīam ſuam poſuit. R.
Qui ſunt iſti q̄ vt nubes volant:
Et quaſi columbe ad feneſtras
ſuas. V. Cādidiores niue, niti-
diores lacte, rubicūdiores ebo-
re antiq̄. Et. Itē de aplis.
Lectiones ex omel. btī gre-
gorij pape que leguntur in fe-
ſtis mathie ⁊ bartho. Lec. j.
in cap. Ait dominꝰ diſcipulis
ioā. 15. ſuis. Uos amici mei
eſtis. O quāta eſt mīa cōdi-
toris noſtri. Serui digni nō
ſumus, et amici vocamur.
Quanta eſt dignitas hoīm
eſſe amicos dei. Sed audi-
ſtis glīaꝫ dignitatis, audite
eodem. ⁊ laborē certaminis. Si fe-
ceritis q̄ ego ꝑcipio vobis:
Amici mei eſtis ſi ea q̄ ꝑci-
pio vobis facitis. Acſi apte
dicat: gaudetis de culmine,
pēſate quibus laborib⁹ per-
uenitur ad culmen. Lec. ij.
Certe dum filij zebedei in-
teruenīēte matre q̄rerent vt
vn⁹ a dextris dei ⁊ ali⁹ a ſini-
ſtris ſedere debuiſſet audie-
rūt: Poteſtis bibere calicē mat.
quē ego bibitur⁹ ſum: Iam
locū celſitudinis q̄rebāt, ad
viā illos veritas reuocat, ꝑ
quā ad celſitudinē venirent,
acſi dicat: Iā vos locus de-
lectat celſitudinis, ſed prius
via exerceat laboris. Le. iij.
Per calicē eñ pertingit ad
maieſtatē. Si mens vr̄a ap-
petit qđ demulcet, prius bi-
bite quod dolet. Sic ſic per
amarꝫ poculū ꝯfectiōis perue-
nit ad gaudiū ſalutis. Lc. iiij.
Iam nō dicā vos ſeruos q: ioā.
ſeruus neſcit q̄d faciat dn̄s
ei⁹: vos aūt dixi amicos: q̄a
oīa quecunq̄ audiui a patre
meo, nota feci vobis. Que
ſunt oīa q̄ audiuit a p̄re ſuo
q̄ nota fieri voluit ſuis ſuis
vt eos efficeret amicos ſuos
niſi gaudia īterne charitatꝫ,
niſi illa feſta ſuperne patrie
que nr̄is quotidie mentibus
per aſpirationē ſui amoris
imprimit: Dum enīm audi-
ta ſuper celeſtia amamus,
amata iā nouimus, q: amor
ipſe noticia eſt. Omnia er-
go eis nota fecerat, q: ter-
renis deſyderiis immutati,
amoris ſummi facibus ar-
debant. Lectio quinta.
Iſtos vero amicos dei aſpe-
xerat ꝓpheta cum dicebat:
Mihi autē nimis honorifi- pſalm
cati ſunt amici tui de⁹. Ami 138.
cus enim quaſi animi cuſtos
vocatur. Quia ergo pſalmi-

ſta proſperit electos dei a
mundi huius amore ſepara=
tos, cuſtodire in mandatis
celeſtibus voluntatē dei mi=
ratus eſt amicos dei dicens
Mihi autē nimis honorifi=
cati ſunt amici tui deus. Et
tanquā ſi ab eo protin⁹ cau=
ſas honoris tanti nobis inſi=
nuari quereremus, illico ad=
ps.138. iunxit, nimis cōfortatus eſt
principatus eorum. Lec.vj.
Ecce electi dei carnem do=
mant, ſpiritū roborāt, demo=
nibus imperāt, virtutib⁹ co=
ruſcāt, preſentia deſpiciunt,
eternā patriā cum voce mo=
ribus p̄dicant, eam etiā mo=
riendo diligunt, atq; ad illā
per tormēta pertingūt Oc=
cidi poſſunt ⁊ flecti nequeūt
nimis ergo confortatus eſt
principatus eorum. Lec.vij.
In iſta ipſa paſſiōe qua ſan=
cti ceciderunt in morte car=
nis, videte quantum fuerit
culmen mentis. Unde hoc,
niſi quia cōfortatus eſt prin=
cipatus eorū? Sed ſi magni
forſitan pauci ſunt, ſubiun=
ps.138. xit: Dinumerabo eos, et ſu=
per arenā multiplicabūtur.
Totū mūdū fratres aſpici=
te, martyrib⁹ plen⁹ eſt. Jam
pene tot q̄ videam⁹ nō ſum⁹
quot v̄itatis teſtes habem⁹
Deo ergo nūerabiles, nobis
ſup arenā multiplicati ſunt:
quia quāti ſint a nobis ꝯpre=
hendi non poſſunt. Lec.viij.
Sed q̄ſquis ad hanc puenit
dignitatē vt amicus vocetur
dei, ſeſe in ſe ꝯſpiciat. Dona
aūt q̄ pcipit ſup ſe, non ſuis
meritis tribuat, ne ad inimi=
citias erumpat. Nō vos me ioā.15.
elegiſtꝭ, ſed ego elegi vos, ⁊
poſui vos vt eatis et fructū
afferatis. Poſui, ad gratiam
plātaui: vt eatis volēdo, fru
ctū afferatꝭ operādo. Eatis
em̄ volēdo dixi, q2 velle ali=
q̄d facere, iā mēte ire ē. Ad
ca.ā. In patiētia v̄ra poſſidebi= luc. 21.
tis aīas v̄ras. ℣. Annūciauerūt ps. 63.
opa dei. Et facta ei⁹ itellexerūt.
Euang. Scd̄m ioannē quod
cātatꝛ in feſ. mathie ⁊ barna.
In illo tpe. Dixit ieſus ioā.15.
diſcipl'is ſuis: Hoc eſt
preceptū meum, vt diligatis
inuicē ſicut dilexi vos. Ma=
iorem hac dilectionē nemo
habet vt animā ſuam ponat
quis pro amicis ſuis. Et rel.
Omelia lect. eiuſdem beati
grego. pape. Lectio nona.
Cum cuncta ſacra elo= in cap.
quia dominicis plena ioā.15.
ſint preceptis, q̄d eſt q̄d de
dilectione quaſi de ſingula=
ri mādato dn̄s dicit, hoc eſt ioā.15.
preceptū meum, vt diligatis
inuicē, niſi q2 omne mādatū
de ſola dilectione eſt, et oīa
vnū preceptū ſunt? q2 quic=
quid p̄cipitꝛ in ſola charitate
ſolidatꝛ. Ut enī multi arboris
rami ex vna radice prodeūt
ſic multe v̄tutes ex vna cha=
ritate gn̄antꝛ: nec habet ali=
quid viriditatis ramus boni
operis, ſi nō manet in radice
charitatis. Precepta dn̄ica
ergo multa ſunt ⁊ vnū, m'ta
p diuerſitatē opis, vnū i ra=

ps. 18. dice dilectiõis. ℞. In oẽs ter
rã exiuit son⁹ eoꝝ. Et i fines or=
bis terre ꝟba eoꝝ. ℣. Nõ ſunt lo
quele neqꝫ ſermões quoꝝ nõ au
diantur voces eoꝝ. Et. Lec. x.
Qualiter aũt iſta dile=
ctio ſit teñda, ipſe in=
ſinuat qui in pleriſqꝫ ſcriptu
re ſue ſentẽtiis ꝛ amicos iu=
bet diligi in ſe, et inimicos
propter ſe. Ille eñ ꝟaciter
charitatẽ habet qui ꝛ amicũ
diligit in deo ꝛ inimicũ dili=
git ꝓpter deũ. ℞. Iſti ſunt vi=
ri ſancti quos elegit dñs in cha
ritate nõ ficta, ꝛ dedit illis glo=
riam ſempiternã. Quorum do=
ctrina fulget eccl'ia vt ſol ꝛ luna
heb. 11. ℣ Scti per fidẽ vicerũt regna,
operati ſunt iuſticiã, adepti ſũt
repromiſſiones. Quorũ. Le. xi.
Nam ſunt nonnulli qui
diligũt proximos, ſed
per affectũ cognatiõis ꝛ car
nis qb⁹ tñ i hac dilectione ſa
cra eloquia nõ cõtradicunt.
Sed aliud eſt ꝙ ſpõte ipen=
dit nature, aliud qđ pceptis
dñicis ex charitate debetur
obediẽtie. Hi nimirũ ꝛ ꝓxi=
mum diligũt, ꝛ tñ illa subli=
mia dilectiõis pmia nõ aſſe=
quunt: qꝛ amorẽ ſuũ nõ ſpiri
taliter, ſꝫ carnaliter ipẽdũt.
ioã. 15. Proinde cũ dñs diceret: hoc
eſt mãdatũ meũ, vt diligatis
inuicẽ, ꝓtinus addidit, ſicut
dilexi vos. Acſi apte dicat,
ad hoc amate ad qđ amaui
luc. 22. vos. ℞. Uos eſtis q̇ pmanſiſtis
mecũ in tentationib⁹ meis dicit
dñs, ꝛ ego diſpono vobꝫ regnũ.
Ut edatis ꝛ bibatis ſuper men=
ſam meam i regno meo, ꝛ ſedea
tis ſup thronos iudicãtes duo=
decim tribus iſrael. ℣. Nõ vos
me elegiſtis ſed ego elegi vos ꝛ ioã. 1
poſui vos. Ut eda. Lectio. xii.
Qua in re fratres cha=
riſſimi ſolerter intuen
dũ eſt ꝙ antiquus hoſtis dũ
mentẽ noſtrã ad rerũ tꝑaliũ
dilectionẽ trahit, infirmiorẽ
cõtra nos proximũ excitat,
qui ea ipſa que diligim⁹ au=
ferre moliat. Nec curat an=
tiquus hoſtis hec faciẽs, vt
terrena tollat, ſꝫ vt charita=
tem in nobis feriat. Nam in
odiũ repẽte exardeſcim⁹, et
dũ foris inuicti eſſe cupim⁹,
intus grauiter ferimur. Dũ
parua foris defendim⁹, int⁹
amittim⁹ maxima, qꝛ dũ rem
diligim⁹ tꝑalẽ, verã amitti=
mus dilectionẽ. ℞ Uos eſtis mat.
lux mũdi dicit dñs: Qui i patiẽ
tia vr̃a poſſidebitis aĩas vr̃as.
℣. Et ego diſpono vobis ſicut
diſpoſuit mihi pr̃ me⁹ regnum.
Qui. De duob⁹ apl'is. ℞. Iſti apo. 1
ſunt due oliue ꝛ duo cãdelabra
lucẽtia ante dñꝫ. Habẽt poteſta
tẽ claudere celũ nubib⁹ ꝛ aperire
portas ei⁹: qꝛ lingue eoꝝ claues
celi facte ſunt. ℣. Iſti ſunt duo
filij ſplẽdoris q̇ aſſiſtũt dñatori
vniuerſe terre. Ha. S. Joãñ.
In il. tẽ. Dixit ie. diſci= ioã. 1
pulis ſuis. Hoc eſt pce 13.
ptum meum vt diligatis in= eph.
uicẽ ſicut dilexi vos. Maio= 1. the
rem hac dilectionem nemo 4.
habet, vt animam ſuã ponat
quis pro amicis ſuis. Uos
amici mei eſtis ſi feceritis q̃

ego precipio vobis. Iã non
dicaʒ vos ſeruos, qꝛ ſeruus
neſcit quid faciat dñs eius.
Uos autẽ dixi amicos, quia
omnia quecũqꝫ audiui a pa=
tre meo nota feci vobis. Nõ
vos me elegiſtis, ſed ego ele
atth. gi vos ꝛ poſui vos vt eatis
3. ꝛ fructũ afferatis, ꝛ fructus
veſter maneat, vt quodcun=
que petieritis patrẽ in noĩe
meo det vobis. Coll. Queſu
ian. m⁹. In lau. ã. Hoc eſt p̄ceptum
5. meum vt diligatis īuicẽ ſicut di
lexi vos. viij. cp̄. Iã nõ eſtis.
ſalm. ℟. Cõſtitues eos p̄ncipes. Sup
44. oẽm terram. ℣. Memores erũt
noĩs tui dñe. Sup. hy⁹. Tradũ
tur. ℣. Nimis honorati. Ad
matth. bñ⁹. ã. Dum ſteteritis añ reges
10. ꝛ preſides nolite premeditari
qualiter reſpondeatis, dabitur
eñ vobʒ ĩ illa hora quid loqua=
mini. ij. col. Queſumus. De
duob⁹ aplis. Ad bñ⁹. ã. Iſti
apo. 11. ſunt due oliue ꝛ duo candela=
bra lucentia ante dominum, ha
bent poteſtatẽ claudere celũ nu
bib⁹ ꝛ aperire portas ei⁹: qꝛ li=
gue eoꝝ claues celi facte ſunt,
ioan. alleluia. j. Ad. j. ã. Maiorẽ cha
15. ritatẽ nemo habet, vt aĩam ſuã
ponat quis ꝑ amicʒ ſuis. j. Ad
eodẽ. uj. ã. Uos amici mei eſtis ſi fece
ritʒ q̃ p̄cipio vobis dicit dñs. j.
cap. Iã nõ eſtʒ. ℣. In oẽm ter=
ram. Col. Queſum⁹. Ad. vj.
mat. 5. ãn. Bti mundo corde, quoniam
ipſi deũ videbunt. j. Capitulũ
act. 5. IBant apl'i gaudentes
a cõſpectu cõcilij, qm̃
digni habiti ſunt ꝑ noĩe ieſu
contumeliam pati. ℣. Con=
ſtitues eos. Collecta.
MAieſtatem tuam dñe
ſuppliciter exoram⁹,
vt ſicut eccleſie tue btũs. N.
apoſtol⁹ extitit predicator ꝛ
rector, ita apud te ſit pro no
bis perpetuus interceſſor.
Per. Ad. ix. ã. Beati qui per= mat. 5.
ſecutionem patiunt̃ propter iu
ſticiam. viij. Capitulum.
PEr manus apoſtolo= act. 5.
rum fiebant ſigna et
prodigia multa in plebe. ℣.
Annunciauerunt. Collecta.
ADiuuet eccleſiã tuam
tibi dñe ſupplicando
btũs. N. apl's, ꝛ pi⁹ interuen
tor efficiat̃ qui tui nominis
extitit predicator. p. ¶ In
feſtiuitatibus philippi ꝛ ia=
cobi. Necnõ ſimonis ꝛ iude.
Ad ſextam. Capitulum.
SCimus quoniam dili= rom. 8.
gentibus deuʒ omnia
cooperant̃ in bonum his qui
ſcd̃m propoſitũ vocati ſunt
ſancti. ℣. Conſtitues. Coll'a.
EXaudi nos deus ſalu=
taris nr̃, ꝛ ap'loꝝ tuoꝝ
nos tuere preſidiis, quoꝝ do
naſti fideles eſſe doctrinis.
Per. Ad. ix. Capitulum.
PEr man⁹ ap'loꝝ fiebãt act. 5.
ſigna ꝛ ꝓdigia m'lta ĩ
plebe. ℣. Annunciauerũt. Coll.
FAmiliã tuã dñe ꝓpi=
tius intuere ꝛ ap'licis
defẽde preſidiis vt eoꝝ pre=
cib⁹ gubernet̃, quib⁹ nitit̃ te
cõſtituẽte principib⁹. p. Ad
veſ. ã. Iã nõ dicam vos ſuos ſed ioan.
amicos meos: qꝛ oĩa q̃cunqꝫ au= 15.
diui a pr̃e meo nota feci vobis.

matth. j. a͞. Tollite iugū meū ſup vos qꝛ
11. mitis ſum ꝛ hūilis corde. iij. a͞.
eodē. Jugū ei meū ſuaue eſt ꝛ onꝰ meū
matth. leue dicit dñs. vij. a͞. Tradēt ei
10. vos i ꝯciliis ꝛ i ſynagogis ſuis
flagellabūt vos ꝛ añ reges ꝛ p̄ſi
des ducemini ꝓpter me in teſti
moniū illis ꝛ gētibꝰ. j. Cap. Jā
ꝑo. 18. nō eſtis. ℟. In omnē t̄ram exi=
uit ſonꝰ eoꝝ. ℣. Et i fines orbis
terre verba eoꝝ. Exi. hyꝰ. Ete=
na xp̄i mu. ℣. Nimis ho. Ad
luc. 6. mag. a͞ Beati eritis cū vos ode
rint homines ꝛ cū ſeparauerint
vos ꝛ exprobrauerint ꝛ eiecerint
nomen veſtrū tāquā malum ꝓ=
pter filiū hoīs, gaudete ꝛ exul
tate, ecce eñ merces vr̄a multa
eſt in celo. j ¶ In feſ. ſ. bartho
lo. legit euang ſcd̄m Lucā.
luc. 22. IN il. tp̄e. Facta eſt cō=
tētio inter diſcipulos
q̄s eoꝝ videret eſſe maioꝛ.
Et rel. Ome. lec. eiuſdē vē=
nerabi. bede pb̄ri. Lec. ix.
in cap. SIcut bonis eſſe moris
luc. 22 ſolet, i ſcripturis ſem
per intueri exempla patrū
precedentiū, quibꝰ ad melio
ra proficiāt, quibus agnitis
de ſuis actibꝰ humiliēter in=
quirere: ſic ecōtrario repro=
bi, ſi quid forte in electis re=
prehēſibile reperiunt, quaſi
ſuas ex eo neq̄tias obtecturi
aut ꝓ iuſto defenſuri, liben=
tiſſime ſolēt āplecti. Lec. x.
Ideoq̄ꝫ multo ardētius le=
gūt ꝙ facta eſt cōtētio inter
luc. 22. diſcipulos xp̄i, q̄s eoꝝ vide=
ret eſſe maioꝛ, q̄ꝫ ꝙ multi=
act. 4. tudinis credentium erat cor
act. 15. vnū ꝛ aīa vna. Multo reco=
lunt tenacius ꝙ facta eſt diſ
ſentio inter barnabā ꝛ pau=
lū, ita vt diſcederēt ab iuicē
q̄ꝫ qd idē paulus ait: Cū eñ 1. co.
ſit iter vos zelꝰ ꝛ ꝯtētio non=
ne carnales eſtis? nonne ho=
mines eſtis? quaſi nobis infir=
mitas ſctoꝝ imitāda propo
nat: ꝛ nō illud potius qꝛ con
ualuerīt de infirmitate, for=
tes facti ſunt in bello, hoc heb.
maxime in loco, vbi et ipſa
contētionis eorum cauſa eſt
nobis incognita. Lectio xi.
Neq̄ꝫ eñ incredibile eſt, qꝛ
iuxta hoc ꝙ alibi precipitur
diſcipulis, contendite itra=
re per anguſtā portam, ho=
nore ſe iuicem preueniendo
certarint. Verū qualibet ex luc. 13
cauſa contenderint, nos po= ro. 12
tius, non carnales adhuc di
ſcipuli quid geſſerint, ſed
ſpiritalis magiſter quid iuſ=
ſerit videamus. Lectio. xij.
Dixit autē eis: Reges gen luc. 22
tiū dñant eoꝝ, ꝛ q̄ poteſtatē
habēt ſup eos bñfici vocāt.
Vos aūt nō ſic, ſed q̄ maioꝛ
eſt in vobis fiat ſicut iunioꝛ,
ꝛ q̄ p̄ceſſoꝛ eſt ſicut miniſtra
toꝛ. Certātibus de prioratu
diſcipulis, piꝰ magiſter eos
nō inite contētionis arguit,
ſed formā quā ſequantur hu
militatꝫ modeſta ratiōe de
ſcribit. Euang. ſcd̄m Lucā.
IN il. tē. Facta eſt cōtē= luc. 22
tio iter diſcipulos q̄s matth
eoꝝ videret eſſe maioꝛ. Di= 20.
xit aūt eis ieſus: Reges gē marc.
tium dñant eoꝝ. Et qui po= 10.
teſtatē habent ſup eos bñfi=

ci vocant. Uos aũt non ſic,
ſed qui maior eſt in vobis fi-
at ſicut iunior, ⁊ q̇ preceſſor
eſt ſicut miſtrator. Nã quis
maior eſt qui recũbit an qui
miniſtrat? Nõne qui recum-
bit? Ego aũt ĩ medio veſtrũ
ſum ſicut qui miniſtrat, vos
aũt eſtis q̇ ꝑmãſiſtis mecum
ĩ tẽtationibus meis. Et ego
diſpono vobis ſicut diſpoſuit
mihi pater meus regnũ, vt
edatis ⁊ bibatis ſuꝑ mẽſam
meã ĩ regno meo ⁊ ſedeatis
ſuꝑ thronos iudicãtes duo-
deci tribꝰ iſrl. Am̃. Te decet.

matth. 10. ¶ In feſto ſctĩ ſimonis ⁊ iu-
de. Euãg. ſcd̃m Matthẽũ.

In il. tpe. Miſit ieſus
duodecim diſcipulos
ſuos precipiens eis ⁊ dicẽs:
Inviam gentiũ ne abieritis
⁊ in ciuitates ſamaritanorũ
ne intraueritis, ſed potius
ite ad oues que perierũt do
mus iſrael. Et re Omelia
lec. eiuſdẽ btĩ grego. lc. ix.

in cap. Cum cõſtet oĩbus fra-
matth. tres chariſſimi, q2 re
10. dẽptor nr̃ in mũdũ ꝓ redem
ptiõe gẽtiũ venit, cũ ſamari
tanos quotidie ad fidem vo-
cari cõſpicimꝰ q̇d eſt ꝙ ĩ pre
dicatiõe diſcipulos mittens
matth. dicit: Inviã gẽtiũ ne abieri-
10. tis, ⁊ in ciuitates ſamarita-
noꝝ ne ĩtraueritꝫ, ſed potiꝰ
ite ad oues q̄ perierũt domꝰ
iſrael, niſi hoc quod ex facti
fine colligimus. Lectio. x.

Quia priꝰ ſoli iudee voluit
⁊ poſtmodum cunctis genti
bus predicari, vt dũ illa cõ-
uerti vocata renueret, predi
catores ſancti ad vocationẽ
gẽtiũ ꝑ ordinẽ venirẽt, qua-
tenꝰ redẽptoris nr̃i predica-
tio a propriis repulſa, gẽti-
les ppl̃os quaſi extraneos
quereret, ⁊ ꝙ iudeis fiebat ĩ
teſtimoniũ, hoc gẽtibus gra
tie eſſet ĩcremẽtum. Lec. xi.

Erant em̃ tũc qui de iudea
vocandi eſſent ⁊ de gẽtibus
vocãdi non eſſent. Nam ⁊ in
apl̃oꝝ actibꝰ ꝑ̄dicãte petro
legimꝰ, ⁊ prius hebreoꝝ tria act. 3.
milia, ⁊ poſtea quinqꝫ milia
crediddiſſe. Et cũ predicare
apl̃i gẽtibus ĩ aſia voluiſſẽt, act. 4.
ꝑ ſpm̃ ꝓhibiti eſſe memorã-
tur: ⁊ tũ ipſe ſpũs q̇ priꝰ ꝑ̄di
cationem prohibuit, hanc
aſianoꝝ cordibus poſtmodũ
infudit, nã diu eſt ꝙ aſia cun
cta iam credidit. Lectio. xij

Idcirco ergo priꝰ ꝓhibuit,
ꝙ poſtmodũ fecit, quia tunc
in illa erãt qui ſaluandi non
erãt, tũc in illa erãt q̇ necdũ
ad vitã reparari merebant,
ſed tñ vtiliter eis predica-
tiõis officiũ ſubtrahitur, ne
grauiꝰ de ↄtẽpta ꝑ̄dicatiõe
iudicari mererent. Subtili
nanqꝫ occultoqꝫ iudicio a q̇-
rũdam auribus predicatio
ſctã ſubtrahit: q2 ſuſcitari
ꝑ grãm nõ merent. Un̄ ne-
ceſſe eſt fr̃es chariſſimi, vt ĩ
omni ꝙ agimus, oĩpotẽtꝫ di
ſuper nos cõſilia occulta ti-
meamꝰ, ne dũ mẽs nr̃a exte
rius fuſa, a ſua ſe volupta-
te non reuocat, intus cõtra
eã iudex terribiliter aduer-

ſa diſponat. Scḋm Matth.
matth. In il. tpe. Miſit ieſus
10. duodeci diſcipulos ſu=
os precipiens eis ⁊ dicens:
In viā gētium ne abieritis
⁊ in ciuitates ſamaritanoꝝ
ne intraueritis, ſed potiꝰ ite
matth. ad oues q̄ perierūt doṁꝰ iſ=
10. rael. Eūtes aūt predicate di
cētes, qꝛ appropiquabit re=
gnū celoꝝ. Infirmos curate.
Mortuos ſuſcitate. Lepro=
ſos mundate. Demones eu=
cite. Gratis accepiſtis, gra=
tis date. Amen. Te decet.

¶ In feſto apoſtoli thome.

Euangeliū ſcḋm Ioannem.
ioan. In illo t. Thomas vnꝰ
20. de duodecim apl̄is qui
dicitur didymus nō erat cū
eis qn̄ venit ieſꝰ. Et reliqua.
Omē. bti grego. pape. lc. ix
in cap. Iſte vnus diſcipulus
ioan. defuit, reuerſus quod
20. geſtū eſt audiuit, audita cre
dere renuit. Venit iteꝝ do=
minus, ⁊ nō credēti diſcipu
lo, latꝰ palpādū prebuit, ma
nꝰ oſtēdit, ⁊ oſtenſa ſuoꝝ ci=
catrice vulnerum, infideli=
tatis illiꝰ vulnꝰ ſanauit. lc. x.
Quid fr̄es chariſſimi? quid
īter hec aīaduertitis? Nūqd
caſu geſtū creditꝭ, vt electꝰ
ille diſcipulꝰ tūc deeſſet poſt
aūt veniēs audiret, audiēs
dubitaret, dubitans palpa=
ret, palpans crederet? Non
hoc caſu, ſed diuina diſpēſa
tiōe geſtū eſt. Egit nāq; mi=
ro modo ſupna clemētia, vt
diſcipulꝰ ille dubitās dum i
magiſtro ſuo vulnera palpa
ret, carnis in nobis vulnera
ſanaret infidelitatis. lc. xi.
Plus em̄ nobis thome infi=
delitas ad fidē, q̄ꝫ fides cre=
dētium diſcipuloꝝ profuit.
Quia dum ille ad fidē pal=
pādo reducit, nr̄a mēs omni
dubitatione poſtpoſita in fi=
de ſolidat. Sic q̄ppe diſci=
pulū dn̄s poſt reſurrectionē
ſuaꝫ dubitare pmiſit, nec tā
in dubitatiōe deſeruit: ſicut
añ natiuitatē ſuā habere ma
riā ſpōſum voluit, q̄ tamē ad
eiꝰ nuptias nō puenit. lc. xii.
Nam ita factꝰ eſt diſcipulꝰ
dubitās ⁊ palpās, teſtis ve=
re reſurrectiōis, ſicut ſpōſꝰ
mr̄is fuerat cuſtos integer=
rime virginitatis. Palpauit
thōas latꝰ dn̄i, ⁊ exclamauit
dn̄s meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Dic t ei ioan.
ieſus: Qꝛ vidiſti me credidi 20.
ſti. Cū paulꝰ apl̄s dicat: Eſt heb. 11
em̄ fides ſperādarū ſubſtan=
tia rerū, argumētū nō appa
rētiū, pfecto liquet qꝛ fides
illaꝝ rerū argumētū eſt que
apparere nō poſſunt, q̄ etei
apparēt iā fidē nō habēt, ſꝫ
agnitionē. Dū ergo vidit tho ioan.
mas, dū palpauit, cur ei dr̄, 20.
qꝛ vidiſti me credidiſti? Sꝫ
aliud vidit, aliud credidit.
A mortali q̄ppe homīe diui
nitas videri nō potuit: homi
nem igitur vidit, ⁊ deū con=
feſſus eſt dicēs: Dn̄s meꝰ ⁊ ibidē.
deus meus. Scḋm Ioannē.
In il. tē. Thomas vnus ioan.
de duodecim qui dici 20.
tur didymus non erat cum
eis qn̄ venit ieſus. Dixerunt

ergo ei alij diſcipli: Uidimꝰ
dominum. Jlle autem dixit
eis: Niſi videro in manibus
eius fixurã clauoꝝ, ⁊ mittam
digitũ meũ in locuz clauoꝝ
⁊ mittam manũ meã in latꝰ
eiꝰ, non credã. Et poſt dies
octo iteꝝ erant diſcipuli eiꝰ
intus et thomas cũ eis. Ue-
nit ieſus ianuis clauſis, ⁊ ſte
tit in medio ⁊ dixit, Pax vo-
bis. Deide dixit thome: Jn-
fer digitum tuum huc ⁊ vide
manꝰ meas. Et affer manuz
tuam ⁊ mitte in latus meũ, ⁊
noli eſſe icredulꝰ ſed fidelis.
Reſpondit thomas et dixit
ei, Dñs meꝰ ⁊ deus meꝰ. Di-
cit ei ieſus: Quia vidiſti me
credidiſti. Bti q̃ nõ viderũt
⁊ crediderũt. Amẽ. Te decet.
¶ Jn natali vnius martyris
põtificis. Ad veſ. Capitulũ.
co. I. Beatus vir qui ſuffert
tẽtationẽ qm̃ cum pro
batꝰ fuerit accipiet coronaz
vite quã repromiſit deus di-
ligẽtibꝰ ſe. Pro thoma can-
tuarieñ. Cap. Juſtꝰ ſi morte.
vt i martyre nõ põtifice. R.
al. 8. Glia ⁊ hõore Coronaſti eũ dñe.
V. Et ꝯſtituiſti eũ ſup opa ma-
nuũ tuaꝝ. Coro. De martyre
duarũ miſſarũ. dicat. xij. R.
ſcz Glia ⁊ ho. Hyꝰ. Deꝰ tuoꝝ
9I. militũ. V. Juſtꝰ germiabit ſicut
liliũ. Et florebit in eternũ ante
co. I. dñz. Ad mg̃. ã. Btũs vir qui ſuf
fert tẽtationẽ, qꝛ cũ ꝓbatꝰ fuerit
accipiet coronã vite q̃ repromi
ſit deꝰ his qui diligũt eũ. viij.
Coll. q̃ ꝯpetit idẽ q̃ ſignata
reperietur in Kalendario ⁊

colliſ cõibus. Et hoc vbique
obſeruet. ¶ Tpe paſchali.
Ad vtraſqꝫ veſ. Ad mag. ã.
Btũs vir qui metuit dñz al. I mã
datiſ eiꝰ cupit nimis, alle. I. Jn- po. III.
uit. Regẽ ſẽpiternũ venite adore
mꝰ. Qui martyrẽ ſuũ corõauit.
N. ¶ Jn. I. noc. ã. Btũs vir qui pſal. I.
i lege dñi meditat volũtas eiꝰ p-
mãet die ac nocte: ⁊ oia q̃cũqꝫ fa
ciet ſp ꝓſpabũt. iij. p̃. Beatus
vir. ã. Btũs iſte ſctũs qui ꝯſiſus pſal. 2.
eſt i dño, ꝓdicauit preceptũ dñi
ꝯſtitutꝰ eſt in mõte ſctõ eiꝰ. I. p̃.
Quare fre. ã. Jnuocãtẽ exau- pſalm.
diuit dñs ſctm̃ ſuuz: dñs exaudi 4.
uit eũ ⁊ ꝯſtituit euz i pace. ij. p̃.
Cũ iuoca. ã. Scuto bõe volun- pſal. 5.
tatis tue corõaſti euz dñe. ij. p̃.
Uerba. ã. Dñe dñs nr̃ q̃ admi pſal. 8.
rabile eſt nomẽ tuuz i vniuerſa
tra: qꝛ glia ⁊ hõore corõaſti ſã-
ctuz tuuz ⁊ ꝯſtituiſti euz ſup opa
manuuz tuaꝝ. I. p̃. Dñe dñs nr̃
ã. Juſtꝰ dñs ⁊ iuſticias dilexit pſalm.
equitatẽ vidit vultꝰ eiꝰ. vij. p̃. 10.
Jn dño ꝯfi. V. Glia ⁊ hõore co- pſal. 8.
rõaſti euz dñe. Et ꝯſtituiſti euz
ſup opa manuum tuaꝝ. Lec. ex
ome. b. greg. pa. q̃ dñr i feſti
uitatibꝰ btõꝝ mar. thõe, pe-
tri, lãberti, ⁊ clemẽtis. L. I. in cap.
Si qs vult poſt me ve- matth.
nire, abneget ſemet- 15.
ipſuz: qꝛ niſi quis a ſemetip- lu. 9.
ſo deficiat, ad euz qui ſuper-
ipſum eſt, nõ appropiquat.
Nec valet apprehendere qꝺ
vltra ipſũ eſt, ſi neſcierit ma
ctare qꝺ eſt. Sic olerũ plan-
te trãſponunt, vt proficiant,
atqꝫ vt ita dixerim, eradicã-
tur, vt creſcãt. Si rex ſemis

ĩ terre admixtione deficiũt,
vt ĩ reparatiõe ſui gñis vbe
riꝰ aſſurgãt. ℟. Iſte ſctũs ꝓ le
ge dei ſui certauit vſqꝫ ad mor=
tẽ: ⁊ a ꝟbꝫ ĩpioꝝ nõ timuit. Fũ=
matth. datꝰ em̃ erat ſupra firmã petrã,
7. alle. alle. ℣. Munimine regio
ſeptꝰ nullatenꝰ eſt ab aduerſa=
riis ſuperatus. Fũda. Lec. ij.

VAde em̃ vidẽtur ꝓdi=
diſſe qꝺ erãt: ĩde ĩci=
piũt apparere, ꝙ nõ erant.
Sꝫ iã q ſe a vitiis abnegat,
exq̃rẽde ei ꝟtutes ſunt ĩ qui
matth. bꝰ creſcat. Nã cũ dictũ eſt: q̃
16. vult poſt me venire abneget
ſemetipſũ, protinꝰ addit: Et
tollat crucẽ ſuã q̃tidie ⁊ ſe=
quat me. Duobꝰ etem̃ modꝫ
crux tollit, cũ aũt ꝑ abſtinẽ=
tiã affligit corpꝰ, aut ꝑ cõ=
paſſionẽ ꝓximi affligit ani=
pſalm. mꝰ. ℟. Iuſtꝰ germiabit ſicut li
91. liũ. Et florebit in et̃nũ añ dñm,
alle. ℣. Plãtatꝰ in domo dñi in
striiſ domꝰ dei nr̃i. Et. Lec. iij

PEnſemꝰ qualit̃ vtroqꝫ
modo paulus crucem
1. cor. ſuã tulerat, qui dicebat: Ca
9. ſtigo corpꝰ meũ ⁊ ĩ ſeruitutẽ
redigo: ne forte aliis predi=
cãs, ipſe reprobus efficiar.
Ecce in afflictione corporis
audiuimus crucem carnis:
Audiamus nũc in cõpaſſio=
ne proximi, crucem mentis.
2. Ait namque: Quis infirma=
tur, ⁊ ego nõ ĩfirmor? Quis
ſcandalizat ⁊ ego non vror?
℟. Iſte cognouit iuſticiã ⁊ vi=
dit mirabilia magna ⁊ exora=
uit altiſſimũ. Et inuẽtus eſt ĩ nu
mero ſctõꝝ, alle. ℣. Iſte eſt qui

cõtẽpſit vitam mũdi ⁊ peruenit
ad celeſtia regna. Et. Lec. iiij

PErfectꝰ q̃ppe predica
tor vt exẽplũ daret ab
ſtinẽtie, crucem portabat in
corpore, ⁊ qꝛ in ſe trahebat
dãna ĩfirmitatis aliene, cru=
cem portabat in corde. Sed
qꝛ ipſis virtutibus quedã vi=
tia iuxta ſunt, dicẽdũ nobis
eſt qꝺ vitiũ, abſtinentiã car=
nis, ⁊ qꝺ obſideat cõpaſſio=
nẽ mẽtis. E vicino nãqꝫ ab=
ſtinẽtiã carnis, nõnũqꝫ vana
gl̃ia obſidet: qꝛ dũ tenuitas
in corpore, dũ pallor ĩ vultu
reſpicitur, virtus patefacta
laudatur, ⁊ tãto ſe celerius
foras fundit, quanto ad hu=
manos oculos ꝑ oſtẽſum pal
lorẽ exit. ℟. Hic eſt vir qui nõ
eſt derelictꝰ a deo ĩ die certami
nis ſui ⁊ ipſe conculcauit caput
ſerpẽtis antiqui. Modo corona
tꝰ eſt qꝛ fideliter vicit ĩ mãdatꝫ
dñi. ℣. Quis eſt hic ⁊ laudabi= eccli
mꝰ eũ: fecit em̃ mirabilia ĩ vita 31.
ſua. Mo. Tpe paſchali. ℟.
iiij. Btũs vir q̃ metuit dñm al. ĩ pſalt
mãdatꝫ eiꝰ cupit nimis. Al. al. III.
al. ℣. Potẽs ĩ t̃ra erit ſemẽ eiꝰ ge
neratio rectoꝝ bñdicet. al. Gl̃ia
al. ¶ In. ij. noc. ã. Dñe iſte ſan pſalm
ctꝰ hitabit ĩ tabernacl̃o tuo: opa 14.
tus eſt iuſticiã req̃eſcet ĩ mõte ſã
cto tuo. viij. ꝓ Dñe q̃s hĩ. ã. Vi pſalm
tã petiit a te tribuiſti ei dñe: glo 20.
riã ⁊ magnũ decorẽ ĩpoſuiſti ſu
ꝑ eũ poſuiſti ĩ capite eiꝰ coronã
de lapide ꝓcioſo. viij. ꝓ. Dñe ĩ
vir. ã. Hic accipiet bñdictionẽ a pſalm
dño ⁊ miaꝫ a deo ſalutari ſuo: qꝛ 20.
hec ẽ gñatio q̃rẽtiũ dñꝫ. viij. ꝓ.

ſalm. Dñi eſt ꝛ. ã. Letabit iuſtꝰ i dño
3. ⁊ ſꝑabit i eo ⁊ laudabunt oẽs re-
cti corde. viij. ꝑ. Exau. d. o. m.
ſalm. cũ deꝑ. ã. Btũs quẽ elegiſti dñe
4. hitabit i atriis tuis. viij. ꝑ. Te
ſalm. decet. ã. Juſtꝰ vt palma flore-
1. bit: ſicut cedrꝰ libani mltiplica-
bit. viij. ꝑ. Bonũ eſt ꝯfi. ℣. Po-
ſalm. ſuiſti dñe ſuꝑ caput eiꝰ Coronã
0. de lapide precioſo. Lectio. v.

PLerũꝗ fit vt hoc qd̃
cauſa dei agi credit:
ꝓ ſolis hũanis fauoribꝰ aga-
tur. Quod bene ſimon ille ſi-
gnificat, qui iuentus i itine-
matth. re crucem dominicam in an-
27. gariaportabat. Aliena nãꝗ
onera in angaria portãtur,
quãdo per vanitatis ſtudiũ
aliquid gerit. Qui ergo per
ſimonẽ deſignantur, niſi ab-
ſtinẽtes ⁊ arrogantes qui ꝑ
abſtinẽtiam quidem carnem
afficiũt, ſed fructũ abſtinen-
tie interius non requirunt.
Crucẽ ergo dñi i angaria ſi-
mõ portat, quia cũ ad opus
bonũ ex bona volũtate non
ducitur, rem iuſti ſine fructu
peccator operatur. Unde ⁊
idẽ ſimon crucẽ portat, ſed
nõ morit qꝛ abſtinẽtes ⁊ ar-
rogãtes per abſtinẽtiã qui-
dẽ corpꝰ afficiũt, ſed ꝑ deſy-
deriũ vane glie mũdo viuũt.
℟. Stola iocũditatis iduit eũ
dñs. Et coronam pulchritudi-
nis poſuit ſuꝑ caput eiꝰ, al. ℣.
eccli. Cibauit illũ dñs pane vite ⁊ in-
15. tellectus ⁊ aqua ſapientie ſalu-
taris potauit illum. Et. lc. vj.

COmpaſſionẽ vero ani-
mi plerũꝗ latẽter ob-
ſidet pietas falſa, vt hãc nõ-
nũꝗ vſꝗ ad ꝯdeſcẽdẽdũ vi-
tiis pertrahat, cũ ad culpas
quiſque nõ debeat cõpaſſio-
nẽ exercere, ſed zelũ. Com-
paſſio quippe hoi, ⁊ rectitu-
do vitiis debetur, vt in vno
eodẽꝗ hoie, ⁊ diligamꝰ bo-
nũ qd̃ factus eſt, ⁊ perſequa-
mur mala q̃ fecit: ne dũ cul-
pas incaute remittimus, nõ
iã ꝑ charitatẽ cõpati, ſed ꝑ
negligẽtiã cõcidiſſe videa-
mur. ℟. Btũs vir q̇ ſuffert tẽta- ſaco. 1.
tionẽ: qꝛ cũ probatꝰ fuerit acci-
piet coronã vite. Quã repromi-
ſit deus diligentibꝰ ſe, alle. alle.
℣. Hic accipiet bñdictionẽ a dño pſalm.
⁊ miam. Quam. Lectio. vij. 23.

QUi enĩ voluerit animã matth.
ſuã ſaluã facere, ꝑdet 16.
eã. Et q̇ ꝑdiderit aiam ſuaꝫ
ꝓpter me, ſaluam faciet eã.
Sic dicit fideli: Qui volue-
rit animã ſuã ſaluam facere
perdet eã. Et q̇ ꝑdiderit ani-
mã ſuã ꝓpter me: ſaluã eã fa-
ciet. Ac ſi agricole dicatur.
Frumẽtũ ſi ſeruas ꝑdis. Si
ſeminas renouas. Quis enĩ
neſciat ꝙ frumẽtũ cũ i ſemi-
ne mittitur, perit ab oculis,
in terra deficit? Sed vnde
putreſcit in puluere, inde vi-
reſcit in renouatione. ℟. Hic
eſt vere martyr qui pro xp̃i no-
mine ſanguinẽ ſuum fudit. Qui
minas iudicũ nõ timuit nec ter-
rene dignitatis gl'iam queſiuit:
ſed ad celeſtia regna peruenit,
alle. ℣. Juſtum deduxit dñs per
vias rectas ⁊ oſtendit illi re-
gnum dei. Qui. Lectio. viij.

Quia vero ſctā eccleſia aliud tēpus habet perſecutionis, atq̧ aliud pacis: redēptor noſter ipſa ei⁹ tempora diſtinguit i preceptis. Nā pſecutiōis tpe ponenda eſt aīa. Pacis autē tpe, ea q̄ ampli⁹ dn̄ari poſſunt frāgēda ſunt deſyderia terenavn̄ ⁊
matth. 16. nūc dicit: Quid ei pficit hō ſi lucret totū mundū, ſe autē
lu. 9. pdat ⁊ detrimētū ſui faciat? Cū pſecutio ab aduerſariis deeſt valde vigilāti⁹ cor cuſtodiēdū eſt. Nā pacꝫ tpe q̄ licet viuere, libet etiā ābire. Que pfecto auaricia bn̄ cōpeſcit, ſi ipſe ſtat⁹ ablētꝫ ſollicite ꝯſyderet. Nā cur iſtet ad colligēdū qn̄ ſtare nō poteſt ipſe q̄ colligit? Curſū ergo ſuū q̄ſque ꝯſyderet: ⁊ cognoſcet ſibi poſſe ſufficere parua q̄ habet. ℟. Poſuit coronā capiti meo et circūdedit me veſtimēto ſalutis. Ad expugnā
pſalm. 34. das gētes ⁊ oēs inimicos. ℣. Iudica dn̄e nocētes me: expugna ipugnātes apprehēde arma ⁊ ſcutū Ad expu. Tpe paſch. viij. ℟. De ore prudētis pcedit mel all'. dulcedo mellis eſt ligua ei⁹, alleluia. Fauus diſtillās labia ei⁹. Alle. alle, al. ℣. Sapiētia requeſcit i ore ei⁹ ⁊ prudētia i ſermone eius. Fauus. Gloria. Alle.

Lect. ſancti vincētij marty. ex ſermone augu. Lectio. j.

In paſſiōe ſcti vincētij fratres chariſſimi, euidēter oſtēditur iudex ferox, tortor cruent⁹, martyr inuictus, in cui⁹ corpe penis variis exarato, iam tormēta defecerāt, ⁊ adhuc membra durabāt, tot conuicta miraculis perſiſtebat impietas, tot vexata ſuppliciis non cedebat infirmitas, agnoſcat ergo operata diuinitas. lc. ij.

Quō ei corruptibilis pulūs cōtra tam immania tormēta duraret, niſi i eo xp̄s habitaret? In his em̄ oib⁹ ille agnoſcēd⁹, ille glorificād⁹, ille eſt laudād⁹, q̄ ⁊ in prima vocatiōe dedit fidē, ⁊ in ſuprema paſſione virtutē. Vultis noſſe q̄ vtrūq̧ donatū eſt? Audite apoſtolū paulū: Uobis phil.
inq̄t donatū eſt a xp̄o nō ſolū vt in eū credatis, verūetiam vt patiamini pro eo. Lec. iij.

Acceperat hec vtraq̧ btūs leuita vincenti⁹, acceperat ⁊ habebat. Si ei nō accepiſſet qd hr̄et? Habebat i ſermōe fiduciā habebat i paſſiōe tolerantiā. Nemo ergo de ſuo corde p̄ſumat, qn̄ pfert ſmonē, nemo de ſuꝫ virib⁹ ꝯfidat, qn̄ ſuffert tētatiōnē: q̄ vt bona prudēter loquamur, ab illo eſt, nō nr̄a ſapiētia. Et vt mala fortiter pferam⁹ ab illo eſt, nō nr̄a patiētia. lc. iiij.

Recolite dn̄ꝫ chriſtū in euāgelio diſcipulos admonētē, recolite martyꝝ regem cohortes ſuas armis ſpiritalib⁹ inſtruētē, bella monſtrantē, adiutoria miſtrātē, p̄mia pollicētē, q̄ cū dixiſſet diſci ioā. 16
pulis ſuis, i hoc mūdo preſſurā hēbitis mox vn̄ territi cōſolarēt, adiūxit dicēs: Sed

ꝯfidite qꝛ ego vici mūdū. l.v.
Quid ꝙ miramur chariſſi-
mi, ſi i illo vicit vicēti⁹ a quo
vict⁹ eſt mūdus? In hoc in-
quit mūdo ꝑſſurā habebitis
Et ſi ꝑmit, nō opprimat: Si
oppugnat, nō expugnet. Du
plicē mūd⁹ aciē ꝓducit ꝯtra
milites xp̄i. Blādit̄ ei vt de-
cipiat: terret, vt frāgat. Nō
nos teneat voluṗtas ꝓpria nō
nos terreat crudelitas alie-
na, ⁊ victus eſt mundus. Ad
vtroſqꝫ adit⁹ occurrit xp̄s, ⁊
nō vincitur xp̄ianus. Le. vi.
Si cōſyderet̄ in btī vincen-
tii paſſiōe humana patiētia
īcipit eſſe īcredibilis. Si vir
tus agnoſcat̄ diuina, deſinit
eſſe mirabilis. Tāta graſſa
bat̄ crudelitas in martyris
corpe, tāta trāquillitas ꝓfe-
rebat̄ i voce, tātaqꝫ penarū
aſperitas ſeuiebat i mēbris
vt miro modo putarem⁹ vin
centio patiente, aliū loquen
tem, non torqueri. Lect. vii.
Et re fratres chariſſimi ita
erat ꝓrſus ita erat, ali⁹ loq-
bat̄. Promiſit eñ ⁊ hoc teſti
bus ſuis xp̄s i euāgelio, q̄s
ad huiuſmodi certamina p-
mat. 10 parabat. Sic eñ ait: Nolite
ꝑmeditari quō aut q̄d loqua
mini. Non eñ vos eſtis qui
loq̄mini: ſed ſpūs p̄ris veſtri
qui loq̄tur i vobis. Caro eñ
patiebat̄, ⁊ ſpūs loq̄bat̄. Et
loquēte ſpū, nō ſolū ꝯuince-
bat̄ impietas: ſed etiā ꝯfor-
tabatur infirmitas. Le. viii.
Clariorē nobis martyrem
tormēta faciebāt, multipli-
ci enim vulnerum varietate
confoſſus, nō deſerebat pu-
gnā, ſꝫ acrius iterabat. Pu-
tares ꝙ eū induraret flam-
ma, nō vreret: et tāqꝫ figuli
fornax lutum molle ſuſcipi-
ens duram redderet teſtam.
Poterat martyr noſter dice
re daciano: Iā nō vret ignis
tuus carnē meā, qꝛ exaruit ps. 21.
ſicut teſta virt⁹ mea. Et qm̄ eccli.
veraciter ſcriptū eſt: Vaſa 27.
figuli probat fornax ⁊ hoīes
iuſtos tētatio tribulatiōis:
probatus atqꝫ decoctus illo
igne vincenti⁹, dacianus ve-
ro arſit ⁊ crepuit. Ad can. ā.
Niſi granū frumenti cadens in ioā. 12.
terra mortuū fuerit, ipꝫ ſolū ma
net. ℣. ℟. Magna eſt gl'ia ei⁹ i ſa ps. 20.
lutari tuo. Gl'iam ⁊ magnū deco
rē ipones ſup eū dn̄e. Euāg q̄d
dr̄ i feſtis ſctōꝝ mar. thome
cantuariēſis. vincētii, petri ⁊
laurētii, ⁊ lāberti. S. ioānē.
In illo tp̄e. Dixit ieſus ioā. 12.
diſci. ſuis. Amē amen
dico vobis: Niſi granum fru
mēti cadēs in terra mortuū
fuerit ipꝫ ſolū manet. Et re.
Om̄. l. eiuſ. btī aug. epī. l. ix.
Se aūt dicebat, ipſum
eſſe granū mortifican
dū ⁊ multiplicandū, mortifi-
candū in īfidelitate iudeoꝝ
multiplicādū in fide oīm po-
puloꝝ. Iā vero exhortans
ad paſſiōis ſue ſectanda ve-
ſtigia: q̄ amat inq̄t aīam ſuā
pdet eā: ꝙ duob⁹ modis in-
telligi poteſt, q̄ amat pdet:
id eſt, ſi amas perdes. Si cu
pis vitam tenere in xp̄o, noli

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

ps.20. morte timere ꝑ xp̃o. ℟. Deſy
deriũ aie ei⁹ tribuiſti ei dñe. Et
volũtate labioꝝ ei⁹ nõ fraudaſti
eodem. eũ, al'. al'. ℣. Poſuiſti i capite ei⁹
coronã de lapide p̃cioſo. Et. l. x.
ioã.12. Item alio modo: Qui
amat animã ſuam per=
det eam. Noli amare in hac
vita ne perdas in eterna vi=
ta. Hoc aũt quod poſterius
dixi, magis videtur habere
euãgelicus ſenſus. Sequit
ioã.12. enim: Et qui odit animã ſuã
in hoc mundo, in vitã eternã
cuſtodit eã. Qui amat aiam
ſuam: ſubintelligitur in hoc
mũdo: ipſe itaqꝫ ꝑdet. Qui
aũt odit, vtiqꝫ in hoc mũdo,
in vitã eternã ipſe cuſtodit eã.
ps.20. ℟. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput eius
coronã de lapide p̃cioſo. Uitã pe
tiit a te ⁊ tribuiſti ei i ſcl'm ſecu=
li, al'. ℣. Deſyderiũ anime eius
tribuiſti ei dñe ⁊ volũtate labioꝝ
ei⁹ non fraudaſti eũ. Ui. Le. xi.
Magna ⁊ mira ſenten=
tia queãdmodũ ſit ho=
minis i aĩam ſuã amor, vt ꝑ=
eat: odiũ, ne pereat. Si ma=
le amaueris, tũc odiſti: ſi bñ
oderis, tũc amaſti. Felices
qui oderũt cuſtodiendo, ne
ꝑdãt amãdo. ℟. Dñe preueni
ſti eũ i bñdictionib⁹ dulcedinis
Poſuiſti in capite ei⁹ coronã de
lapide p̃cioſo, al'. ℣. Uitã petiit
a te, ⁊ tribuiſti ei dñe lõgitudinẽ
dierũ in ſcl'm ſeculi. Po. le. xij.
Sed vide ne tibi ſurre=
pat, vt teipm velis in=
terimere, ſic intelligendo ꝙ
debes odiſſe in hoc mundo
animã tuã. Hinc eñ quidam
maligni atqꝫ peruerſi ⁊ in ſe=
metipſis crudeliores, ⁊ ſce=
leratiores homicide, flãmis
ſe donãt, aqs ſe p̃focãt, pre=
cipitio ſe collidũt ⁊ pereunt.
Hoc xp̃s non docuit, immo
etiã diabolo precipitiũ ſug=
gerenti, redi inquit retro ſa= mat
tanas, ſcriptũ eſt: non ten= pſal
tabis dñm deũ tuũ. ℟. Glia
⁊ honore coronaſti eũ dñe, ⁊ cõ=
ſtituiſti eũ ſuꝑ opa manuũ tuaꝝ.
Oia ſubiecisti ſub pedib⁹ ei⁹, al'.
al'. al'. ℣. Qm eleuata eſt magni eode
ficẽtia tua ſuꝑ celos deus. Oia.
Glia. Oia. Scdm Joannem.
In il. te. Dix. ie. diſci. ſ. ioã.
Amẽ amẽ dico vobis.
Niſi granũ frumenti cadẽs
in terrã mortuũ fuerit, ipm
ſolũ manet. Si aũt mortuũ
fuerit, multum fructũ affert.
Qui amat animã ſuam ꝑdet mat.
eã, ⁊ q̃ odit aĩam ſuã in hoc 16.
mundo, in vitã eternã cuſto= mar.
dit eã. Si q̇s mihi miniſtrat luce.
me ſequatur, ⁊ vbi ſum ego, 17.
illic ⁊ miniſter me⁹ erit. Si
q̇s mihi miſtrauerit: honori=
ficabit eũ pater me⁹. Amen.
Te decet. In lau. ã. Qui me cõ mat.
feſſus fuerit corã hoibus, ꝯfite= mar.
bor ⁊ ego eũ corã p̃re meo. l. cp̃. luce.
ꝙ dictũ fuẽ. i. veſ. ℟. Poſuiſti et 12.
dñe Super caput eius. ℣. Coro 2. ti.
nã de lapide p̃cioſo. Sup. hy⁹. po. 2
Penas cucur. ℣. Juſtus ger. luce.
Ad bñ⁹. ã. Qui vult venire poſt matt.
me, abneget ſeipꝫ ⁊ tollat crucẽ 10.16
ſuã ⁊ ſequat me dicit dñs. l. Ue mar.
rũtñ tpe paſc. Ad bñ⁹. ã. Qui luc. 1
manet i me ⁊ ego in eo, hic fert ioã. 1
fructũ multũ, al'. vij. col. q̃ ꝑpe.

n.8. Ad.j.a. Qui ſequit̃ me nõ ãbu-
lat i tenebris ſ; habebit lumẽ vi
12. te dicit dñs. iij. Ad iij añ. Qui
mihi miſtrat me ſequat̃, ⁊ vbi ſũ
ego illic erit ⁊ miſter me⁹. j.cp.
q̃ dictũ fue.i vel. ℞ Glia ⁊ h.
dem. Ad vj.a. Si q̃s mihi miniſtra-
uerit honorificabit eũ pr̃ meus
qui eſt in celis dicit dñs. j.Lp.

d.39 IUſtus cor ſuũ tradidit
ad vigilãdũ diluclo ad
dñ; q̃ fecit illũ: ⁊ i ꝯſpectu al
almi. tiſſimi dep̃cabitur. ℞ Poſui-
o. ſti dñe ſup̃ caput ei⁹ Coronam
de lapide precioſo. Collecta.

PReſta q̃s oĩps de⁹, vt
qui beati N. martyris
tui atq; pontificis natalicia
colimus, a cũctis malis im-
minentibus, eius interceſ-
ſione liberemur. Per. Ad
12. ix.a. Volo pater vt vbi ego ſum
illic ſit ⁊ miniſter meus. j.Lp.

ccli. BEatus vir q̃ in ſapien-
4. tia morabit̃, ⁊ q̃ i iuſti-
cia meditabitur: et in ſenſu
cogitabit circunſpectionem
dei. ℞ Magna eſt gloria. Col.

BEati N. martyris tui
atq; põtificis nos dñe
foueãt ꝯtinuata p̃ſidia q̃ nõ
deſinis ꝓpiti⁹ intueri quos
talib⁹ auxiliis ꝯceſſeris ad-
iuuari. p. Ad veſ.a. Iſte ſctũs
ꝓ lege dei ſui certauit vſq; ad
mortẽ, ⁊ a verbis impiorꝫ nõ ti-
muit: fundat⁹ eñ erat ſupra fir-
12. mã petrã. viij.a. Qui odit aiãz
ſuã in hoc mũdo i vitam eternam
cuſtodit eã. ix.a. Iſte cognouit
iuſticiã ⁊ vidit mirabilia magna
⁊ exorauit altiſſimũ ⁊ inuentus
12. eſt i nũero ſctõꝝ. iiij.a. Niſi gra
nũ frumẽti cadẽs in terra mor-
tuũ fuerit, ipſum ſolũ manet. v.
Lp. q̃d dictũ fue.i j.vel. ℞
Gloria ⁊ ho. Hy⁹. De⁹ tuorũ.
℣. Juſt⁹ germina. Ad mag.a.
Hic eſt vere martyr q̃ ꝓ chriſti
noĩe ſanguinẽ ſuũ fudit qui mi-
nas iudicũ nõ timuit nec terrene
dignitatis gl'iaz q̃ſiuit: ſ; ad ce-
leſtia regna feliciter ꝑuenit. vij
Coll. que cõpetit. ¶ In lin-
gonẽſi dioceſi ſcti mamertis
marty. nõ pontificis. Le. ex
omel. btĩ greg. pape. Lec.j.

QUi non baiulat crucẽ in cap.
ſuam ⁊ venit poſt me, luc.14.
nõ poteſt me⁹ eſſe diſcipul⁹. mat.10
Crux q̃ppe a cruciatu dici-
tur. Et duobus modis crucẽ
dñi baiulam⁹, cũ aut ꝑ abſti-
nentiã carnẽ afficimus: aut
per ꝯpaſſionẽ ꝓximi, neceſ-
ſitatẽ illius noſtrã putam⁹.
Qui enim dolorem exhibet
in aliena neceſſitate, crucem
portat in mente. Lectio.ij.

SCiẽdũ vero eſt q̃ ſunt nõ-
nulli q̃ carnis abſtinẽtiã non
pro deo, ſed pro inani glia
exhibẽt. Et ſunt pleriq;, qui
cõpaſſionẽ ꝓximo, nõ ſpiri-
tualiter ſed carnaliter ipen-
dunt: vt ei nõ ad virtutẽ, ſed
quaſi miſerando ad culpas
faueant. Hi itaq; crucẽ qui-
dem videntur ferre, ſed do-
minum nõ ſequuntur. Unde
recte hec eadem veritas di-
cit: Qui non baiulat crucem c.14.
ſuã, ⁊ venit poſt me, non po-
teſt me⁹ eſſe diſcipul⁹. Lc.iij.

BAiulare etẽi crucẽ ⁊ poſt
dñm ire, eſt vel carnis ab-

ſtinētiā vel cōpaſſionē ꝓri=
mo ꝑ ſtudio eterne intētio=
nis exhibere. Nā q̇ſq̇s hec
ꝓ tpali intētiōe exhibet cru=
cē quidē baiulat, ſed ire poſt
dominū recuſat. Lectio. iiij.
Quia ꝟo ſublimia ꝑcepta
data ſunt, ꝓtinus cōparatio
edificande ſublimitatis ad=
luc. 14 iūgit, cū dr: Quis em̄ ex vo=
bis volens turrem edificare
nō pri⁹ ſedēs ꝯputat ſumpt⁹
qui neceſſarij ſunt ſi habeat
ad perficiendū, ne poſtea q̄ꝫ
poſuerit fundamentū, ⁊ non
potuerit ꝑficere, oēs qui vi=
derint incipiant illudere ei,
dicentes: quia hic homo ce=
pit edificare, et non potuit
cōſummare. Lectio. v.
Omne qđ agimus, ꝑuenire
per ſtudiū cōſideratiōis de=
bemus. Ecce em̄ iuxta veri=
tatis vocē, qui turrim edifi=
cat, pri⁹ edificij ſumpt⁹ pa=
rat. Si ergo hūilitatis tur=
rim ꝯſtruere cupim⁹ pri⁹ nos
ꝑparare cōtra aduerſa hu=
ius ſeculi debemus. Le. vi.
Hoc em̄ inter terrenū et ce=
leſte edificiū diſtat, q̄ꝫ terre=
num edificiū expenſas colli=
gendo cōſtruitur, celeſte ve=
ro edificiū, expenſas diſper
gendo. Ad illud ſumpt⁹ faci
mus, ſi nō habita colligam⁹
Ad iſtud ſumpt⁹ facim⁹, ſi ⁊
habita relinquamus. lc. vij.
Iſtos ſumpt⁹ diues ille ha=
bere non potuit qui multas
poſſeſſiones poſſidens ma=
9 giſtrū req̇ſiuit dicens: Ma=
giſter bone, Quid faciendo

vitā eternā poſſidebo? Qui luc
cū ꝑcepta relinquēdi oīa au=
diſſet triſtis abſceſſit. l. viij.
Inde diues eſt anguſtiatus
in mente, vnde foris fuit la=
tior in poſſeſſiōe. Quia em̄ ī
hac vita amabat ſumpt⁹ cel=
ſitudinis, tēdēdo ad eternā
patriā, habere noluit ſum=
ptus hūilitatis. In eodem
feſt. Euāgeliū. Scḋm lucā.
In illo tpe. Dixit ieſus luc.
diſcipulis ſuis: Si q̇s mat
venit ad me ⁊ nō odit patrē
ſuum et matrem ⁊ vxorem ⁊
filios et fratres et ſorores
adhuc autē ⁊ animam ſuam
nō poteſt me⁹ eſſe diſcipul⁹.
Et reliqua. Omel. lectiōis
eiuſdē bti greg. pape. L. ix.
Si ꝯſyderem⁹ frēs cha in c
riſſimi, q̄ ⁊ quāta ſunt luc.
q̄ nobis ꝓmittūt in celis, vi=
leſcūt animo oīa q̄ habentur
in terris. Terrena nāq̄ꝫ ſub=
ſtātia ſupne felicitati cōpa=
rata, pond⁹ eſt, non ſubſidiū
Tpalis vita eterne vite cō=
parata, mors eſt poti⁹ dicen
da q̄ꝫ vita. Ipſe enim quoti=
dianus defectus corruptio=
nis, quid eſt aliud q̄ꝫ quedā
prolixitas mortis? Lctō. x.
Que aūt lingua dicere, vel
q̇s intellect⁹ capere ſufficit
illa ſupne ciuitatis, quanta
ſint gaudia. Angeloꝝ cho=
ris intereſſe, cū btiſſimis ſpi
ritib⁹ glie ꝯditoris aſſiſtere,
preſentē vultū dei cernere,
incircūſcriptum lumē vide=
re, nullo metu mortis affici,
incorruptiōis perpetue mu=
nere

nere letari. Sed ad hec au=
dita inardeſcit anim⁹, iamq̃
illuc cupit aſſiſtere vbi ſe ſpe
rat ſine fine gaudere. Re. xj.
Ad magna premia ꝑueniri
nõ poteſt, niſi ꝑ magnos la=
bores. Vñ ⁊ paul⁹ egregius
ti. 2. ꝑdicator dicit: Nõ coronabit,
niſi qui legitime certauerit.
Delectat igit̃ mẽtẽ magnitu
do ꝑmiorꝝ, ſed nõ deterreat
certamẽ laborꝝ. Unde ad ſe
uc. 14 veniẽtibus veritas dicit: Si
at. 10 quis venit ad me ⁊ non odit
patrẽ ſuũ ⁊ matrẽ, ⁊ vxorem
et filios, ⁊ fratres ⁊ ſorores
adhuc aũt ⁊ aĩam ſuã, nõ po=
teſt me⁹ eſſe diſcipul⁹. Re. xij.
Percũctari libet quõ parẽ=
tes ⁊ carnaliter propinquos
ꝑcipimur odiſſe, q̇ iubemur
et inimicos diligere. Et cer=
mat. 5. te de vxore ꝟitas dicit: Qð
deus cõiunxit homo non ſe=
eph. 5. paret. Et paul⁹ ait: Uiri dili
gite vxores veſtras ſicut et
xp̃s eccleſiã. Ecce diſcipul⁹
vxorẽ diligendam predicat,
mat. 10 cũ magiſter dicat: Qui vxo=
rẽ nõ odit nõ poteſt me⁹ eſſe
diſcipulus. Nũq̇d aliud iu=
dex nũciat, aliud preco cla=
mat? An ſimul et odiſſe poſ=
ſum⁹ ⁊ diligere? Sed ſi vim
precepti ꝑpendimus vtrũq̃
agere ꝑ diſcretionẽ valemus
vt eos qui nobis carnis co=
gnatiõe ꝯiũcti ſunt ⁊ q̊s pxi=
mos nouimus, diligamus: ⁊
quos aduerſarios in via dei
patimur, odiẽdo ⁊ fugiendo
neſciam⁹. Quaſi em̃ ꝑ odiũ
diligit, q̇ carnaliter ſapiẽs,

dũ praua nobis ingerit non
auditur. Scd̃m Lucam.
IN il. tẽ. Dix, ie. di. ſ. Si luc. 14
quis venit ad me ⁊ non mat. 10
odit patrẽ ſuũ et matrem et
vxorẽ ⁊ filios ⁊ fr̃es et ſoro=
res, adhuc aũt et animã ſuã
nõ poteſt me⁹ eſſe diſcipul⁹.
Et q̇ nõ baiulat crucẽ ſuã et matth.
venit poſt me nõ poteſt me⁹ 10. 16.
eſſe diſcipulus. Quis em̃ ex mar. 8.
vobis volẽs turrẽ edificare
nõ prius ſedẽs ꝯputat ſum=
ptus q̇ neceſſarij ſunt, ſi ha=
beat ad perficiendũ ne poſt=
ea q̃ꝫ poſuerit fundamẽtum
⁊ nõ potuerit ꝑficere, omnes
qui vidẽt incipiant illudere
ei dicentes: quia hic homo
cepit edificare et non potuit
conſummare? Aut quis rex
iturus committere bellũ ad=
uerſus aliũ regẽ nõ ſedens
prius cogitat ſi poſſit cũ de=
cẽ milibus occurrere ei qui
cũ viginti milibus venit ad
ſe? Alioq̇n adhuc illo longe
agente legationem mittens
rogat ea q̃ pacis ſunt. Sic
ergo oĩs ex vobis qui nõ re=
nũciauerit oib⁹ q̃ poſſidet nõ
poteſt meus eſſe diſcipulus.
Amen. Te decet. Collã. In
nata. vni⁹ mar. non põti. fiat
ſicut in mar. pontifice, niſi q̄
ad vtraſq̃ veſ. ⁊. iij. Caꝑm.
IUſt⁹ ſi morte ꝑoccupa= ſap. 4.
tus fuerit in refrigerio
erit: ſenect⁹ ei venerabilis ẽ
nõ diuturna neq̃ nũero ãno
rum cõputata. Ad vj. Cpm. eccl'i.
BEatus vir q̇ inuentus 31. 8.
eſt ſine macula et qui luce. 6.

poſt aurū non abiit nec ſpe=
rauit in pecunie theſauris,
quis eſt hic ꝛ laudabim⁹ eū:
fecit enim mirabilia in vita
ſua. ℣ Poſuiſti domine. Coll.
DE⁹ qui nos beati N.
martyris tui cōcedis
natalicio perfrui, eius nos
tribue meritis adiuuari. p.
Ad nonam. Capitulum.
pu. 3. BEat⁹ vir q̄ inuenit ſa=
pientiā ꝛ q̄ affluit pru=
dētia: melior eſt acq̄ſitio ei⁹
negociatiōe argenti ꝛ auri.
℣ Magna eſt gloria. Colla.
PReſta q̄s ōps deus, vt
intercedēte beato N.
martyre tuo: et a cūctis ad=
uerſitatib⁹ liberemur in cor=
pore ꝛ a prauis cogitationi=
bus mundemur in mente. p.
Cetera oīa vt in natali vnius
marty. pōtificis. ¶ In nata=
li plurimorum marty ¶ Fa=
biani ꝛ ſebaſtiani. Joānis et
pauli, Mauricij ꝛ ſociorum.
ꝛ in clarauallc, Eutropij zo=
zime et bonoſe. Ad vtraſq̄
veſp. laudes. et iij. Capl̄m.
heb. 11. SAncti p̄ fidē vicerunt
regna, op̄ati ſunt iuſti
ciā adepti ſunt repromiſſio=
nes in chr̄o ieſu dn̄o nr̄o. ℟.
pſalm. Sancti tui dn̄e bn̄dicent te. ℣.
144. Gl'iam regni tui dicēt ꝛ potētiā
tuā loquentur. Benedicēt. Dyo
niſij et ſociorum eius. Cap̄m.
ſap. 3. IUſtoꝝ aīe in manu dei
ſunt, et nō tanget illos
tormētū mortꝫ, viſi ſūt oc'lis
iſipiētiū mori, illi aūt ſunt in
pace. Eorūdē ꝛ eutropij, zo=
zime, ꝛ bonoſe. ℟. Lauerūt ſto.

Hy⁹. Eterna xp̄i. ℣. Juſti i per= ſap. 5
petuū viuēt. Et apd dn̄z ē merces
eoꝝ. Ad mag̃. an̄. Iſti ſunt ſcti apo.
qui, p̄ teſtamēto dei ſua corpora
tradiderūt, ꝛ in ſanguie agni la=
uerūt ſtolas ſuas. col. q̄ cōpe.
Inui. Regē martyꝝ dn̄z Uēite
adore. hy⁹. Eterna. ¶ In. j. noc.
ā. Secus decurſus aquaꝝ plan= pſal. 1
tauit vineā iuſtoꝝ: ſꝫ i lege dn̄i
fuit voluntas eoꝝ. iiij. p̄. Beatus
vir. ā. Predicantes p̄ceptū dn̄i ps. 2
ꝯſtituti ſunt i mōte ſctō ei⁹. j. p̄.
Quare fre. ā. Filij hoīꝫ ſcitote ps. 4
quia dn̄s ſctōs ſuos mirificauit pſal.
j. p̄. Cū inuoca. ā. Letent̄ oēs
q̄ ſperāt in te dn̄e qm̄ tu bn̄dixi=
ſti iuſtis: ſcuto bone voluntatis
tue coronaſti eos. viij. p̄. Uer=
ba. ā. In vniuerſa t̄ra gloria et pſal. 8
honore coronaſti eos. ij. p̄ Dn̄e
dn̄s nr̄. ā. Sctis q̄ in terra ſunt pſal. 15
eius mirificauit oēs voluntates
meas inter illos. iiij. p̄. Cōſer=
ua me. ℣. Exultēt iuſti in ꝯſpe= ps. 67
ctu dei. Et delec. ētur in leticia.
¶ In feſtiuitatibus fabiani
et ſebaſtia. ioan. ꝛ pauli, cor=
nelij ꝛ cypriani. Lec. de ſer=
mone ſcti aug. ep̄i. Lectio. j.
PSalm⁹ q̄ cantat̄ dn̄o,
videtur ſctis martyri
bus cōuenire. Sed ſi mēbra
xp̄i ſum⁹, ſicut eſſe debem⁹,
ad oēs nos pertinere itelli=
gamus. Qui ſemināt in la= ps. 125
chrymis, in gaudio metent.
Euntes ibāt ꝛ flebāt, mittē=
tes ſemina ſua. Ueniētes au
tē veniēt cū exultatiōe, tollē
tes manipulos ſuos. ℟. Ab= apo.
ſterget deus omnē lachrymā ab 21. 7.
oculis ſanctoꝝ ꝛ iā nō erit am= eſa. 25

plius neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamoꝛ, ſed
nec vll⁹ doloꝛ. Qm̄ pꝛioꝛa trāſie
Apo.7. runt. ℣. Nō eſuriēt neqꝫ ſitient
amplius ⁊ nō cadet ſup illos ſol
neqꝫ vllus eſtus. Qm̄. Lec.ij.

Quo eūtes ⁊ vn̄ venien-
tes? Qui ſeminantes
in lachꝛymis? Que ſunt ſe-
mina? Qui manipuli? Eun-
tes ī moꝛtē, veniētes a moꝛ-
te. Euntes naſcēdo, venien-
tes reſurgēdo. Seminātes
opera bona, metentes mer-
cedē eternā. Semina ergo
noſtra ſunt quicqd boni fece
rim⁹, manipuli noſtri quod
in fine recipiemus. Si ergo
bona ſemina, bona ſunt ope-
ra, quare ſeminentur cū la-
chꝛymis, cum hilarem da-
toꝛem diligat deus? ℟. Uiri
ſancti glorioſum ſanguinē fude
runt p dn̄o, amauerunt chr̄m in
vita ſua, imitati ſunt eū in moꝛ
te ſua. Et ideo coronas triūpha
Ephe. les meruerūt. ℣. Un⁹ ſpūs ⁊ vna
4. fides erat in eis. Et. Lectō.iij.

Hic pꝛimum videte fra
tres chariſſimi, quo-
modo maxime ad btōs mar-
tyres verba iſta pertineant.
Nulli eī̄ tantū impēderunt
q̄ illi q̄ ſeipſos impēderūt,
2.co.12 ſicut dicit apl̄s: ⁊ ipſe impē-
dar p aiābus vr̄is. Impen-
derūt eī̄ ſeipſos cōfitendo
chr̄m ⁊ implēdo in eı⁹ adiu-
Eccl.31. toꝛio qꝫ dictum eſt: Ad men-
ſam magnā ſediſti: ſcito qm̄
talia opoꝛtet te pparare. ℟.
Tradiderūt coꝛpoꝛa ſua ppter
deū ad ſupplicia. Et meruerūt
hr̄e coronas ppetuas. ℣. Imma
nia eī̄ p chꝛo in ſuis coꝛpoꝛib⁹
pertulerūt toꝛmēta. Et. Le.iiij.

Que eſt menſa magna
niſi vn̄ accipimus coꝛ-
pus chꝛi et ſanguinē? Quid
eſt: Scito qm̄ talia opoꝛtet
te pꝛeparare, niſi qđ beatus
ioānes expoſuit: Sicut chꝛi- 1.ioā.3
ſtus pꝛo nobis animā ſuam
poſuit, ſic ⁊ nos debem⁹ pꝛo
fratribus aiās ponere. Ec-
ce quantū impēderunt. Sed
nūquid perierūt, qn̄ ſecurita
tem a dn̄o etiā de capillo ac
ceperunt? Perit manus vbi
nō perit pilus? Perit caput
vbi non perit capillus? Ubi
nō perit palpebꝛa perit ocu-
lus? Hac ergo magna acce-
pta ſecuritate impenderunt
ſeipſos. ℟. Scti tui dn̄e mirabi
le conſecuti ſunt iter ſeruientes
pꝛeceptis tuis. Ut inueniretur exo.14.
illeſi in aquis valid⁊ terra appa
ruit arida ⁊ in mari rubꝛo via ſi-
ne impedimēto. ℣. Uictricē ma- ſap.10.
nū tuā laudauerūt piter ⁊ decan-
tauerūt dn̄e nomen ſctm̄ tuū. Ut.
In.ij.noc.an. Uia iuſtoꝝ re-
cta facta eſt ⁊ iter ſctōꝝ pparatū
eſt. ij p̄. Dn̄i eſt t. a. Iuſti aūt i ſap.5.
ppetuū viuēt ⁊ apud dn̄z ē mer-
ces eoꝝ. iiij. p̄s. Exultate iu. a.
Iuſtoꝝ aie i manu dei ſunt ⁊ nō ſap.3.
tāget illos toꝛmētū malicie. vij
p̄. Bn̄dicā do. a. Fulgebūt iu- mat.13
ſti ſicut ſol in regno pr̄is eoꝛum, da.12.
alla. ij. p̄. De⁹ nr̄ ref. a. Dabo ſap.3.
ſctis meis locū noiatū in regno eſa.56
pr̄is mei dicit dn̄s. viij p̄s. Te heb.11.
decet. a. Scti p fidē vicerūt re-
gna, opati ſunt iuſticiā adepti
ſūt pmiſſiones. ij p̄. De⁹ vene-

ſap.3. rũt. ℣. Juſtoꝝ anime in manu
dei ſunt. Et nõ tanget illos toꝛ-
mentum malicie. Lectio.v.

Operibus ergo bonis
ſeminemus cum tẽpus
2.co.9 eſt dicẽte apoſtolo: Qui par
ce ſeminat parce et metet.
gal.6. Infatigabiles inquit cũ tẽ-
pus habemus operemur bonũ
ad oẽs, maxime ad domeſti-
cos fidei. Et iterũ bonũ in-
quit faciẽtes nõ deficiam⁹,
tpe enim ſuo metemus. Qui
defecerit in ſemine, nõ gau-
debit in meſſe. Quare ergo
in lachꝛymis, cum oĩa opera
bona habere debeãt hilari-
tatẽ? Et quidẽ de martyꝛi-
bus dici poteſt, qꝛ in lachꝛy-
mis ſeminauerunt. Foꝛtiter
eñ certauerunt ⁊ in magnis
tribulationibus fuerũt. Nã
vt eoꝛũ lachꝛymas chꝛiſtus
conſolaretur, tranſtulit eos
et transfiguravit in ſe et di-
mar. xit: triſtis eſt anima mea vſ-
14. que ad moꝛtem. ℟. Uerbera
carnificũ nõ timuerũt ſancti dei
moꝛiẽtes ꝓ chꝛiſti nomine. Ut
heredes fierent in domo dñi. ℣.
Tradiderũt coꝛpoꝛa ſua ꝓpter
deum ad ſupplicia. Ut. Lec.vi.

Uerũtñ fratres mei vi
detur mihi qꝺ caput
nr̃m ĩfirmioꝛib⁹ ſuis mẽbꝛis
compaſſum eſt, ne de ſe foꝛte
mẽbꝛa infirma deſperarẽt, ſi
(vt eſt humana fragilitas)
moꝛte ꝓpinquãte ꝯturbarẽ-
tur ⁊ dicerent non ſe ad deũ
ꝑtinere, nã ſi ꝑtinerẽt, gau-
derẽt. Ideo pꝛius xp̃s dixit:
Triſtis eſt aĩa mea vſq; ad
moꝛtẽ. Pr ſi fieri poteſt trãſ-
eat a me calix iſte. Quis hoc
dicit? Que poteſtas? Que
infirmitas? Audite quid di-
cit: Poteſtatẽ habeo ponẽ- Ioã.10
di aĩam meã ⁊ poteſtatẽ ha-
beo iteꝝ ſumẽdi eã. Nẽo tol-
let eã a me, ſed ego pono eã
⁊ iteꝝ ſumo eã. ℟. Hec eſt ve-
ra fraternitas que nũq̃ potuit
violari certamie, qui effuſo ſan-
guine ſecuti ſunt dñz. Cõtẽnen-
tes aulã regiam peruenerũt ad
regna celeſtia. ℣. Ecce q̃ bonum ps.132
⁊ q̃ iocundum habitare fratres
in vnum. Conten. Lectio.vij.

Dominus triſtis erat
quãdo faciebat quod
nõ faceret niſi voluiſſet. Po-
teſtate eñ fecit, nõ cõditiõe
quia ipſe voluit, nõ quia iu-
deus potuit. Trãſfigurauit
ergo in ſe infirma mẽbꝛa coꝛ
poꝛis ſui. Et foꝛte de illis di
ctum eſt: Qui ſeminãt in la- ps.125
chꝛymis, in gaudio metent,
id eſt de infirmioꝛibus. Non
enim in lachꝛymis ſemina-
bat ille ipſius chꝛiſti magn⁹
pꝛeco qui dicebat: Ego eñ 2.ti.4
iam immoloꝛ ⁊ tẽpus reſolu-
tionis mee inſtat. Bonũ cer-
tamen certaui, curſum con-
ſummaui, fidem ſeruaui. De
cetero ſupereſt mihi coꝛona
iuſticie, coꝛona de manipu-
lis. ℟. Propter teſtamentũ do-
mini ⁊ leges paternas ſãcti dei
perſtiterũt in amoꝛe fraternita
tis. Quia vn⁹ fuit ſemꝑ ſpũs in
eis ⁊ vna fides. ℣. Mẽoꝛia eoꝝ eccl.44
nõ derelinquetur, ⁊ nomen eoꝝ
in eternũ manet. Quia. Le.viij

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Superest, inquit, mihi
corona iuſticie, quam
reddet mihi dñs in illa die
iuſtus iudex. Quaſi diceret
reddet mihi meſſē, cui me-
ipſum impendo ſementem.
Hec verba quantū intelligi
mus fratres, exultātis ſunt
nō ploꝛātis. Nūquid qñ iſta
dicebat in lachꝛymis erat?
Nōne ſiliserat hilari datoꝛi
quē diligit de⁹? Ad īfirmos
ergo referam⁹ hec verba, vt
neq; ipſi deſperēt qui in la-
chꝛymis ſeminant: qꝛ etſi ſe-
minant ī lachꝛymis tranſiet
doloꝛ ⁊ gemitus, tranſit tri-
ſticia cū fine, ⁊ venit leticia
sap.5. ſine fine. ℟. Iuſti ī perpetuum
viuēt ⁊ apud dominū eſt mer-
ces eoꝝ, ⁊ cogitatio illoꝝ apud
altiſſimū. Ideoq; accipient re-
gnum decoꝛis de manu dñi. ℣.
De⁹ tētauit illos ⁊ īuenit eos di
gnos ſe. Ideoq;. Ad cā. āñ. Iſti
ſunt ſcti q̄ pro dei amoꝛe minas
hoīm ɔtēpſert, ſcti martyꝛes in
regno celoꝝ exultāt cū angelꝪ:
o q̄ pciosa eſt moꝛs ſctōꝝ q̄ aſ-
ſidue aſſiſtūt añ dñm ⁊ ab īuicē
psalm. nō ſūt ſepati. ℣. Gloꝛi⁹ d⁹ ī ſā
67. ctꝪ ſuꝪ. MirabilꝪ ī maieſtate ſua.
Scd'ꝫ lucā q̄ legit in feſ. fa-
bia. ⁊ ſeba. ac. ioānis ⁊ pauli.
luc.6. In il. t. Deſcēdēs ieſus
de monte ſtetit in loco
campeſtri ⁊ turba diſcipulo
rum eius ⁊ multitudo copio
ſa plebis ab oī iudea ⁊ hie-
ruſalem ⁊ maritima ⁊ tyꝛi ⁊
ſydonis qui venerant vt au-
dirent eū ⁊ ſanarētur a lan-
guoꝛib⁹ ſuis. Et rel. Omel.

lc. eiuſ. vene. be. pbri. lc. ix.
Lecturus aplos dñs in cap.
in montana ſubiit, tur luc.6.
bas vero docturus, ad cam- mat.5.
peſtria redit, quia nō niſi in
humili chꝛiſtū turbe videre
ſufficiunt. Nam hec eſt noꝛ-
ma quam ſecutus aplſ ait:
Non potui vobis loqui quaſi 1.co.3.
ſpiritualibus, ſed quaſi car-
nalib⁹: quaſi paruulis ī chꝛi
ſto lac vobis potū dedi, non
eſcam. Nondum enim pote-
ratis. Sed nec nūc quidem
poteſtis. Apli aūt ipſi ſcd'm
mattheū quaſi pfectioꝛes ⁊
in mōte ⁊ aperto ſaluatoꝛis
oꝛe docti eſſe narrantur, vbi
ſi quis diligētius vtrumque
velit euāgeliſtā perſcrutari,
poteſt ītelligi, cū ī mōte duo
decī diſcipulos elegit e plu-
rib⁹, quos ⁊ aplos noīauit (q̄
matthe⁹ ptermiſit) tunc illū
habuiſſe ſermonē, quē mat-
theus iterpoſuit, ⁊ lucas ta-
cuit, hoc eſt ī mōte: ac deīde
cū deſcēdiſſet ī loco cāpeſtri
habuiſſe alteꝝ ſimilē de quo
matthe⁹ tacet: lucas nō ta-
cet, ⁊ vtrūq; ſermonē eodē
modo eſſe ɔcluſum. ℟. Sctī p heb. 11
fidē vicerūt regna opati ſūt iuſti
ciā, adepti ſūt repꝛomiſſiōes, ⁊
foꝛtes facti ſūt ī bello. Oēs em̄
teſtionio fidei pꝛobati ſunt. ℣.
Caſtra ɔtēꝛt exteroꝝ, effugarūt
aciem gladij. Omnes. Lec. x.
Et multitudo copioſa luc.6.
plebis ab oī iudea et
hierꝪ ⁊ maritima ⁊ tyꝛi ⁊ ſy
donis q̄ venerāt vt audirēt
eū ⁊ ſanarētª lāguoꝛib⁹ ſuis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Maritimā multitudinē non
a ꝑiomari galilee(neqꝫhoc
miraculi loco poneret)ſed a
mari magno reoꝛ eſſe cogno
minatā,i qua etiā tyꝛus ꝛ ſy
don cōpꝛehēdi poterāt. Ue
rū qꝛ gentiū ciuitates ſunt,
iudeiſquidē ſoꝛte date, ſed
non ab eiſpoſſeſſe,eo ꝙ ho
ſtes exterminare nequirent
conſulte nominatim ponun=
tur, vt quāta ſit fama virtuſ
que ſaluatoꝛis ītimetur que
exteras etiā ad ſanitatē do
ctrināque capeſſendā ciuita
eccli. 44. tes accerſiat. ℟ Coꝛpoꝛa ſan
ctoꝝ i pace ſepulta ſunt ꝛ nomi
na eoꝝ viuēt. In gñatione ꝛ ge
eccli. 44. ꝛ.39. neratione. ℣ Sapiētiā eoꝝ nar
rāt populi ꝛ laudē eoꝝ pꝛonū=
ciat eccleſia. In. Lectio.xi.
Ubi notādū eſt qꝛ dñs
ꝛ ſi veniētib⁹ ad ſe gē
mat. 8. tilib⁹ miſert⁹ ſit(vnde ꝛ pue=
matth. 15. rū cēturionis,ꝛ cananee fi=
liā appꝛobata petētium fide
curauit)nō tñ eoꝝ ciuitates
itraſſe reperit,ne videlicet
occaſionē querele iudeiſca=
lūniātib⁹ſuggereret, ſed ꝑ=
fectā poti⁹ ſalutē gētiū paſ=
ſionis ꝛ reſurrectionis ſue
ſap. 3. tēpoꝛi reſeruaret. ℟ Iuſtoꝝ
anime i manu dei ſunt. Et nō tā
get illos toꝛmētum malicie. ℣
Viſi ſunt oculis iſipiētiū moꝛi,
illi autē ſunt in pace. Et. lc.xij.
Quo imminēte tpe, gē=
tilib⁹ eū videre qrēti=
ioā. 12 bus ait: Niſi granū frumēti
cadēs in terrā moꝛtuum fue
rit, ipſū ſolū manet. Si autē
moꝛtuū fuerit, multū fructū
affert. Et oīs turba qrebat luc. 6
eū tangere,qꝛ virtus de illo
exibat ꝛ ſanabat oēs. Et ſu
pꝛa, lepꝛoſus dño tangente
mūdat, ꝛ hic ois turba q eū
tāgere potuit, ſpūs illi⁹ vir=
tute ſanat. Tact⁹ ergo ſalua
toꝛis op⁹ eſt ſalutis, quē tan
gere eſt fideliter i eū crede=
re. A quo tāgi eſt eiusmune
re firmari. Sed vnuſqſque i
ſuo ſenſu abūdat. ℟ Lauert apo. 7
ſtolas ſuas. Et cādidas eas fe=
cert i ſanguine agni, Alla alle
alle. ℣ Iſti ſunt qui venert ex
magna tribulatione ꝛ lauerunt
ſtolas ſuas. Et. Scdm Lucā.
In il. tē. Deſcēdens ie= luc. 6.
ſus de monte ſtetit i lo
co cāpeſtri ꝛ turba diſcipu=
loꝝ ei⁹ ꝛ multitudo copioſa
plebis ab omni iudea ꝛ hie=
ruſalē ꝛ maritima ꝛ tyri ꝛ ſy
doniſ qui venerāt vt audirēt
eum ꝛ ſanarentur a languo=
ribus ſuis. Et qui vexabant
a ſpiritib⁹ imūdis curabant.
Et oīs turba qrebat eū tan=
gere, qꝛ virtus de illo exibat
ꝛ ſanabat oēs. Et ipſe eleua
tis oculis in diſcipulos ſuos
dicebat: Beati pauperes qꝛ mat. 5.
veſtrū eſt regnū dei. Beati eſa. 65
qui nūc eſuritis, qꝛ ſaturabi
mini. Btī q nūc fletis, qꝛ ride
bitis. Beati eritis cum vos
oderint hoīes ꝛ cū ſeparaue
rint vos ꝛ expꝛobꝛauerint ꝛ
eiecerint nomē veſtrū tanqꝫ
malū pꝛopter filiū hominis.
Gaudete in illa die ꝛ exul=
tate, ecce em̄ merces veſtra
multa eſt in celo. Amen. Te

decet. Inlau. ã. Sctimartyres
quãta paſſi ſũt tormẽta vt ſecu
ri puenirẽt ad palmã martyrij.
pſalm. viij. Lẽ. q̃ ↄpetit. ℟. Exultẽt
67. iuſti i ↄſpectu dei. ℣. Et delectẽ
tur i leticia. In ↄſpe. hy⁹. Tra
ſap.5. dũtur igni. ℣. Juſti i perpetuũ
viuẽt. Et apud dñm eſt merces
ſap.3. eoꝝ. Ad bñ⁹. ã. Fulgebũt iu=
matth. ſti ⁊ tãquã ſcītille in arũdineto
13. diſcurrẽt, iudicabũt natiões ⁊
matth. regnabũt in eternũ. j. Ad. j. ã.
19. Cũ palma ad regna puenerunt
1.co.6. ſcti coronas decoris meruerũt
de manu dei. viij. Ad. iij. ãn.
eccli. Corpora ſctõꝝ in pace ſepulta
44. ſũt ⁊ viuẽt noia eoꝝ ineternuꝫ.
pſalm. j. cõ. q̃ ↄpetit. ℟. Exultẽt iuſti
67. i ↄſpectu dei. Et delectenꝰ i le=
titia. Ad. vj. ã. Martyres dñi
dño bñdicite i etnũ. ¶ Fabia=
ni ⁊ ſeba. ioãnis ⁊ pau. dio=
nyſij cum ſociis. Capitulum
ſap.10. Reddet de⁹ mercedẽ la
boꝝ ſctõꝝ ſuoꝝ ⁊ de=
ducet illos i via mirabili. ℟.
ſap.3. Juſtoꝝ aie i manu dei ſũt. Et nõ
tãget illos tormẽtũ malicie. col
Adeſto domine marty=
rũ deprecatione ſan=
ctoꝝ: ⁊ quos pati ꝓ tuo noie
tribuiſti, fac tuis fidelibus
ſuffragari. p. Ad. ix. ãn. Mar
tyꝝ chorus laudate dñm, alle.
viij. Eorundẽ fabiani ⁊ ſeba
ſtia. ioãnis ⁊ pauli: ac diony
ſij cum ſociis. Capitulum.
ſap.10. Juſti tulerũt ſpolia im=
pioꝝ ⁊ decãtauerũt dñe
nomẽ ſctm̃ tuũ, ⁊ victricem
manũ tuã laudauerũt pari=
pſalm. ter dñe de⁹ noſter. ℟. Glioſus
67. de⁹ in ſanctis ſuis. Mirabilis

in maieſtate ſua. Collecta.
Concede q̃s oĩs de⁹,
ad eoꝝ nos gaudia
etna ptigere de q̃ꝝ nos vir=
tute tribuis ãnua ſolẽnitate
gaudere. p. ¶ Mauricij ⁊ ſo
cioꝝm, ⁊ in claraualle. Eu=
tropij, zozime ⁊ bonoſe. Ad
vj. ã. Martyres dñi dño bñdi=
cite ineternuꝫ. j. Capitulum.
Stabũt iuſti in magna ſap.5.
ↄſtãtia aduerſus eos
qui ſe anguſtiauerunt, ⁊ qui
abſtulerunt labores eoꝝ. ℟.
Juſtorum anime. Collecta.
Deus q̃ nos ſctõꝝ tuo=
rũ mauricij ſocioꝝũq̃
ei⁹ ꝟ. cõfeſſionib⁹ glorioſis
circundas ⁊ protegis: da no
bis eoꝝ imitatiõe proficere
⁊ interceſſione gaudere. p.
Eorundẽ mauricij ⁊ eutro=
pij. Ad. ix. ãn. Martyꝝ chor⁹
laudate dñm, alle. viij. Cap.
Tanq̃ aurũ in fornace ſap.3.
probauit electos dñs, ⁊
q̃ſi holocauſti hoſtiã accepit
illos, ⁊ in tpe erit reſpect⁹ il
loꝝ. ℟. Glorioſus de⁹. Colla.
Deus q̃ nos ãnua ſctõ=
rũ tuorũ mauricij ſo=
cioꝝũq̃ ei⁹ ꝟ. ſolẽnitate leti
ficas cõcede ꝓpiti⁹ vt quoꝝ
gaudem⁹ meritiſ accẽdamur
exẽplis. p. Ad veſ. ã. Si corã
hoib⁹ tormenta paſſi ſunt ſpes
electoꝝ eſt immortalis in eter=
nũ. vij. ã. Tanq̃ aurũ i forna= ſap.3.
ce pbauit electos dñs, ⁊ quaſi
holocauſti hoſtiã accepit illos.
vij. ã. Juſtoꝝ eſt ei regnũ celoꝝ apo.7
q̃ ↄtẽpſerũt vitã mũdi ⁊ puenerũt
ad premia regni, ⁊ lauerũt ſto=

las ſuas i ſanguine agni. viij.
ā. Uia iuſtoꝝ recta facta eſt, ⁊
iter ſctōꝝ pparatū eſt. ij. Cap.
ꝙ ꝯpetit. R. Scti tui dñe bñ=
pſalm. dicēt te. V. Glīaꝫ regni tui dicēt
144. ⁊ potentiaꝫ tuā loquent. Bñdi.
hyꝰ. Eťna xp̄i. V. Iuſti in ppe.
Ad mag. ā. Tradidert corpo=
ra ſua ad ſupplicia ideo coronā
tur, ⁊ accipiunt palmas. j.

Mauricij mar. ⁊ ſo. eius ⁊ in claraualle eutro. ⁊c. ex ſermone bti ioānis epi. Lc. j.

de martyribꝰ. Qui ſctōꝝ merita reli=
gioſa charitate mirat
quiſq̨ iuſtoꝝ glīas frequēti
laude colloquit: eoꝝ mores
ſanctos atq̨ iuſticiā imitet.
Qm̄ quē ꝺlectat ſcti alicuiꝰ
meritū delectare dꝫ par (cir
ca cultū dei) obſeqū. Quare
aut imitari dꝫ ſi laudat, aut
laudare non debet ſi imitari
detrectat. Ut q̇ aliū laudat
laudabilē ſe reddat: q̇ ſctōꝝ
merita admirat, mirabilis
ipſe vite ſctitate reddat. r. ij
Nā ſi propterea iuſtos fide
leſq̨ diligimꝰ, ꝙ in ipſis iu=
ſticiā fidēque ſuſcipimꝰ, poſ
ſumꝰ nos quoq̨ eſſe ꝙ ſunt,
ſi faciamꝰ ipſi ꝙ faciūt. Neq̨
enim difficile nobis eſt ꝙ ab
ipſis gerit imitari, cum ſine
p̄cedēti exēplo ab antiq̄s ta
lia geſta ꝯſpicimꝰ, vt nō ipſi
alioꝝ emuli redderent, ſed
emulāde ꝟtutis ſeipſos no=
bis preberēt exēplū, vt duꝫ
nos ex ipſis ⁊ ex nobis alij
ꝓficiūt, ſic xp̄s i ſuis ſp ſer=
uis in eccleſia laudet. Lc. iij.
Ab origine mūdi innocens
abel occidit, enoch deo pla=
cēs trāſfert. Iuſtus noe iue=
nit. Abrahā fidelis ꝓbatur.
Moyſes māſuetꝰ dignoſcit
Ieſus caſtꝰ. Dauid lenꝫ. He
lias acceptꝰ. Daniel ſanctꝰ.
Tres pueri victores reddū
tur. Apl̄i diſcipl̄i chriſti cre
dētiū magiſtri habent, e q̇=
bus eruditi confeſſores for=
tiſſimi pugnāt, martyres p=
fecti triumphāt, ⁊ chriſtiani
ſemp exercitus diabolū, deo
armati debellant. Lec. iiij.
In iſtis ſemp pares ꝟtutes
diſſiles pugne, glīoſe victo=
rie. Unde tu chriſtiane deli=
catus es miles, ſi putas te
poſſe ſine pugna vincere, ſi=
ne certamine triumphare.
Exerce vires, fortiter dimi=
ca, atrociter prelio inſta, cō
certa, cōſydera pactū, con=
ditionē attende, militiā no=
ſce, pactū ꝙ ſpopōdiſti, cō=
ditionē qua acceſſiſti, mili=
tiam cui nomen dediſti. Lc. v.
Hoc eiī pacto q̊s miraꝛ cū
cti pugnart. Hac cōditione
vniuerſi vicerunt. Hac mili
tia oēs triūpharūt Cōſide=
ra chriſtiane, p̄n̄te deo te cū
hoſte pugnare. Deniq̨ fauet
ille vt vincas, fauet vt obti=
neas. Cum pugnas adeſt cū
dimicas preſens eſt. Lec. vj.
Qātū eīn viriū de eius pre=
ſentia ꝯcipis, quātū inimico
debilitatis accedit. Tu eri=
geris in virtutē, hoſtis inci=
dit in debilitatē. Tibi arma
diuinitꝰ miniſtrant, illi ma=
licie tela frāgūt. Tibi ꝯſpe=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ctus dei viriū adhibet incre=
méta, hoſti preſēs maieſtas
adimit nocēdi venena. lc. vij
Tibi āgeli applaudūt, illi
formidinē adhibēt. Tibi ei
fortitudo tribuit, illiꝰ mali=
cia īfirmat: qbꝰ tu foueris, il
le opprimit, quibꝰ tu erige=
ris, ille proſternitur. In tua
pugna dn̄s cōgreditur, dn̄s
dimicat, dn̄s preliatur ⁊ vi=
ctoria tibi aſcribit. Lec. viij
Certamē tuū, dei certamē
eſt. Preliū tuū chriſti preliū
eſt. Quid trepidas? Quid
formidas, quaſi tua virtute
deuincas? Prēde arma, ꝓ=
cede ī bellū, fortiꝰ dimica vt
dimicāti adſit ille q̄ vinci nō
nouit. Nō nouit īꝑatorē ꝓ=
mereri, q̄ hoſtē a ſe noluerit
ſuperari. Nō poteſt regi eſſe
acceptꝰ, q̄ hoſti fuerit leno=
cinatꝰ. Nec ei hoſtē poterit
vincere, niſi q̄ atrociter vo=
luerit dimicare. Victoria mi
litis, perēptio eſt hoſtis, et
perēptio hoſtis, glīa eſt im=
peratoris. Deniq̄ ī certami
ne xp̄iano, aut ſupſtes mi=
les ꝓſtrato hoſte btūs de p̄=
lio redit aut hoſtē victor mo
riēdo deuincit. Feliciter ei
vicit, q̄ poſt victoriā vinci nō
nouit: feliciter vicit, q̄ ⁊ dia=
bolū ⁊ mūdū poſt victoriam
dereliqt. Feliciter vincit q̄
proficiſcens e mūdo diabo=
lum quē in preſenti deuicit,
in futuro cum dn̄o iudicabit.
¶ In feſtiuita. eiuſdē sancti
Mauricij ⁊ ſo. necnon eu=
tropij, ⁊c. Scd̄m Mattheū

In illo tp̄e. Vidēs tur= mat. 5.
bas ieſus aſcēdit ī mō=
tē. Et cū ſediſſet acceſſerūt
ad eū diſcipuli eius. Et reli.
Omel. lc. e. b. leo. pa. lc. ix.
Predicāte, dilectiſſi= in feſt.
mi, dn̄o ieſu chriſto e= omniū
uāgeliū regni, ⁊ diuerſos ꝑ ſctōrū.
totā galileā curāte languo=
res, ī oēm ſyriā ſe virtutū eiꝰ
fama diffuderat, ⁊ multe ex
vniuerſa iudea turbe, ad ce
leſtē medicū cōfluebāt. lc. x.
Qꝛ enim tarda eſt humane
ignorātie fides ad credēda
que nō videt, ⁊ ſperāda q̄ ne
ſcit: oportebat diuina erudi
tiōe firmādos corporeis be=
neficiis, ⁊ viſibilibꝰ miracu=
lis icitari, vt cuiꝰ tā benignā
experiebāt potētiā, nō ābige
rēt ſalutarē eē doctrinā. l. xi
Qualis igitur doctrina ſit
chriſti, ſacre illius ſententie
ꝓteſtant, vt q̄ ad eternā bti
tudinē ꝑuenire deſyderant
gradꝰ feliciſſime aſcēſionis
agnoſcāt. Bti paupes ſpū, mat. 5.
qm̄ ipſorū ē regnū celorū. l. xij
De qbus paupibꝰ veritas
loqret, forte eſſet ambiguū
ſi dicēs, bti pauperes, nihil
adderet de itelligēda pau=
perū qualitate, ⁊ ſufficere vi
deret ad promerēdū regnū
celorū ea ſola inopia, quam
multi ſub dura et graui ne=
ceſſitate patiuntur. Sed cū
ait bti paupes ſpū: oſtendit
eis regnū celorū tribuendū,
quos humilitas ꝯmēdat ani
morū, magiſq̄ indigētia fa=
cultatū. Scd̄m Mattheū.

mat. 5. IN il. tē. Uidēs turbas
ieſus aſcendit in mon-
tē. Et cū ſediſſet acceſſerūt
ad eū diſcipuli eiꝰ. Et ape-
riēs os ſuū docebat eos di-
lu. 6. cens: Bti pauperes ſpū qm̄
ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Bea-
ti mites qm̄ ipſi poſſidebunt
terrā. Beati qui lugent, qm̄
eſa. 65 ipſi cōſolabunt. Beati q̄ eſu
riūt ⁊ ſitiūt iuſticiā, qm̄ ipſi
ſaturabunt. Bti miſericor-
des, qm̄ ipſi miam cōſequē-
tur. Bti mūdo corde, qm̄ ipſi
deū videbunt. Bti pacifici,
qm̄ filij dei vocabunt. Bti q̄
1. pe. 3. perſecutionē patiunt ꝑpter
iuſticiā, qm̄ ipſoꝝ eſt regnū
celoꝝ. Beati eſtis, cū male-
dixerint vobis homines ⁊ ꝑ-
ſecuti vos fuerint ⁊ dixerint
omne malum aduerſum vos
1. pet. mētiētes propter me. Gau-
4. dete in illa die ⁊ exultate,
qm̄ merces veſtra copioſa
eſt in celis. Amen. Te decet.
¶ Dionyſij ⁊ ſocioꝝ eiꝰ. Nec
nō alexādri, euētij ⁊ theodo
li. lc. ex ome. b. gre. pa. lc. j.
in cap. AIt dñs martyribꝰ ſuꝫ:
lu. 21. Trademiní aūt a pa-
rētibus, ⁊ fratribꝰ, ⁊ cogna-
tis, ⁊ amicis ⁊ morte ex vo-
bis afficient. Minorem dolo
rē mala igerūt, que ab extra-
neis inferunt. Plus vero in
nobis ea tormēta ſeuiūt, que
ab illis patimur, de quorum
mētibꝰ preſumebamꝰ: qꝛ cū
dāno corꝑis, mala nos cru-
ciāt amiſſe charitatis. lc. ij.
Hinc eſt eñ qd̄ de iuda tra-
ditore ſuo ꝑ pſalmiſtam dñs
dicit: Et q̄dē ſi inimicꝰ meꝰ p
malediæiſſet mihi, ſuſtinuiſ 5
ſem vtiq3: Et ſi is qui oderat
me, ſuꝑ me magna locutus
fuiſſet, abſcōdiſſem me vtiq3
ab eo. Tu vero hō vnanimis
dux meꝰ, ⁊ notꝰ meꝰ, q̄ ſimul
mecum dulces capiebas ci-
bos, in domo dei ambulaui-
mus cū conſenſu. Et rurſum
hō pacis mee, ī quo ſperabā pſa
⁊ q̄ edebat panes meos, am 40
pliauit aduerſuꝫ me ſupplā
tationem. Ac ſi de traditore
ſuo apertis vocibus dicat:
Trāſgreſſionē eiꝰ tāto gra-
uiꝰ pertuli, quāto hāc ab eo,
q̄ meꝰ eſſe videbat, ſēſi. lc. iij
Omēs ergo electi, qꝛ ſūmi ca-
pitꝫ mēbra ſūt, caput quoq3
ſuū ī paſſionibꝰ ſequunt, vt
ipſos quoq3 aduerſarios ī ſua
morte ſentiāt, de quoꝝ vita
ꝑſumebāt, ⁊ tāto eis creſcat
merces oꝑis, quāto eis vir-
tutis lucruꝫ proficit ex alie-
no dāno charitatis. lc. iiij.
Sed qꝛ dura ſunt que pre-
dicunt de afflictione mortis
protinus cōſolatio ſubditur
de gaudio reſurrectiōis, cū
dicit capillꝰ de capite veſtro lu. 2
nō ꝑibit. Scimꝰ, frēs, qꝛ ca-
ro icisa dolet. Capillus inci
ſus nō dolet. Ait ergo mar-
tyribꝰ ſuis: Capillꝰ de capi-
te veſtro nō ꝑibit, videlicet
apte dicēs: Cur timetis ne
pereat qd̄ inciſum dolet, qñ
⁊ illud ī vobꝫ ꝑire nō poteſt,
qd̄ inciſum nō dolet? Lec. v.
Sequit: In patiētia veſtra ibidē
poſſidebitis aīas vrās. Id-

circo poſſeſſio aīe in virtute
patiētie ponit̄, qꝛ radix oīm
cuſtoſqꝫ virtutū patiētia eſt.
Per patiētiā ꝟo poſſidem⁹
aīas nr̄as, qꝛ dū nobiſipſis
dn̄ari diſcim⁹, hoc ipſum in-
cipimus poſſidere qđ ſum⁹.
Patiētia vero eſt aliena ma
la equanimiter ꝑpeti, cōtra
eū quoqꝫ q̇ mala irrogat nul
lo dolore morderi. Nā quiſic
proximi mala portat, vt tñ
tacit⁹ doleat, ꝛ tēp⁹ digne re
tributiōis q̄rat, patiētiā nō
exhibet ſed oſtendit. Scri-
o.13 ptū q̇ppe eſt: Charitas pa-
tiēs eſt, benigna eſt, patiēs
nāqꝫ eſt vt aliena mala tole-
ret: benigna ꝟo eſt, vt ipſos
etiā quos portat, amet. lc. vj
Hic nāqꝫ ꝑ ſemetipſam veri
at.5. tas dicit: Diligite inimicos
.9. vr̄os bn̄facite his q̇ vos ode-
rūt, orate ꝓ ꝑſequētib⁹ ꝛ ca-
lūniātib⁹ vos. Virt⁹ itaque
eſt corā hoībus aduerſarios
tolerare, ſed virt⁹ corā deo,
diligere. Qꝛ hoc ſolū de⁹ ſa-
crificiū accipit ꝙ añ ei⁹ ocu-
los in altari boni operis flā-
ma charitatis icēdit. lc. vij.
Sciēdū vero eſt, ꝙ plerūqꝫ
ideo patientes videmur, qꝛ
retribuere mala nō poſſum⁹
Sed qui idcirco malum nō
retribuit qꝛ nequaq̄ꝫ valet: ꝓ
culdubio, vt prediximꝰ, pa-
tiens nō eſt, quia patientia
nō i oſtēſiōe inq̇rit̄, ſed ī cor
de: ꝑ impatiētie autē vitiū,
ipſa virtutū nutrix doctrina
diſſipat̄. Scriptū nanqꝫ eſt,
19. doctrina viri ꝑ patiētiā no-
ſcit̄. Tāto ergo q̇ſque min⁹
oſtēdit̄ doct⁹, q̄ꝫto cōuincit̄
min⁹ patiēs. Neque ei poteſt
ꝟacit̄ bōa docēdo īpēdere,
ſi viuēdo neſciat equanimit̄
aliena mala tolerare. lc. viij
Quāto ei culmie ꝟt⁹ patiē-
tie polleat, rurſ⁹ ſalomō īdi-
cat dicēs: Melior eſt patiēs pu.16.
viro forti, ꝛ q̇ dn̄at̄ aīo ſuo,
expugnatore vrbiū. Minor
eſt ergo victoria vrbes expu-
gnare qꝛ extra ſūt q̄ vincūt̄.
Mai⁹ aūt eſt ꝙ per patiētiā
vicit̄: qꝛ ipſe a ſe anim⁹ ſupat̄
ꝛ ſemetipſū ſibimetipſi ſubij
cit, qñ eū patiētia ī humilita
te tolerātie ſternit. Coīūcē
dyoniſij ꝛ ſocioꝝ. S. matth.
In il. t. Rñdēs ieſus di- matth.
xit: Cōfiteor tibi pater 11.
dñe celi ꝛ t̄re, qꝛ abſcondiſti luc.10.
hec a ſapiētib⁹ ꝛ prudētib⁹ ꝛ
reuelaſti ea paruulis. Et re.
Ome. l. eiuſ. b. aug. epi. lc. ix
Sanctū euāgeliū cū le de ver-
geret̄ audiuim⁹ exul- bis do-
taſſe dñm ieſum in ſpū ꝛ di- mini.
xiſſe: Cōfiteor tibi pat̄ dñe
celi ꝛ terre, qꝛ abſcōdiſti hec
a ſapiētib⁹ ꝛ prudētib⁹, ꝛ re
uelaſti ea ꝑuulꝫ. Hucuſque
iterim verba dñi ſi digne, ſi
diligēter, ſi qđ primū eſt pie
cōſyderemus, iuenimus pri
mitus cū i ſcripturꝫ legimus
ꝯfeſſionē, nō ſꝑ debere nos
intelligere vocē pctōris. lc. x
Maxime aūt hoc dicendum
fuit, ꝛ hinc admonēda chari
tas vr̄a qꝛ mox vt hoc ꝟbū ſo
nuit voce lectoris, ſecut⁹ eſt
etiā ſon⁹ tūſiōis pectorꝫ vr̄i:

audito ſcz ꝙ dñs ait: ꝯfiteor
tibi pr̃ dñe celi ⁊ terre. Lc.xi
In hoc ipſo qḋ ſonuit confi=
teor tibi pater dñe celi ⁊ ter
re pectora tutudiſtis. Tun=
dere aũt pect⁹ quid eſt, niſi
qḋ latet in pectore arguere
⁊ euidenti pulſu occultũ ca
ſtigare pctm̃? Quare hoc fe
ciſtis, niſi q2 audiſtis, confi=
teor tibi pr̃ dñe celi ⁊ terre.
Cõfiteor audiſtis: q̇ cõfitet̃
nõ attẽdiſtis. Nũc ergo ad=
uertite. Sed q2 cõfiteor xp̃s
dixit, a quo lõge eſt oẽ pctm̃
non ſoli⁹ eſt peccatoris, ſed
etiam laudatoris. Lec.xij.
Confitemur em̃ ſiue laudã=
tes deum, ſiue noſmetipſos
accuſantes. Pia eſt vtraque
cõfeſſio, ſiue cũ te reprehen
dis, qui nõ es ſine pctõ: ſiue
cũ illũ laudas, q̇ nõ põt ha=
bere pctm̃. Si aũt bñ cogite
m⁹: reprehẽſio tua, laus ip=
i⁹ eſt. Quare em̃ iã cõfiteris
i accuſatiõe peccati tui? In
accuſatiõe ipſi⁹ tui quare cõ
fiteris, niſi quia ex mortuo
viuus factus es? Scriptura
quippe ait. A mortuo quaſi
qui non ſit, perit confeſſio.
eccli. Si perit a mortuo cõfeſſio,
17. qui cõfitetur viuit. Et ſi pec
catũ cõfitetur vtique a mor=
te reuixit. Scd̃m Mattheũ
In il. tpe. Reſpondens
matth. Ieſus dixit: Cõfiteor ti
11. bi pr̃ dñe celi ⁊ terre, q2 ab=
lu. 10. ſcondiſti hec a ſapientibus
⁊ prudentibus et reuelaſti
ea paruulis. Ita pater qm̃
ſic fuit placitũ ante te. Om=
nia mihi tradita ſũt a patre
meo. Et nemo nouit filium
niſi pater, neque patrẽ quis lu
nouit niſi filius, ⁊ cui volue= io
rit filius reuelare. Uenite
ad me omnes qui laboratis
⁊ onerati eſtis, ⁊ ego refi=
ciam vos. Tollite iugũ meũ
ſuper vos, ⁊ diſcite a me q2
mitis ſum ⁊ humilis corde, ⁊
inuenietis requiem anima= ier
bus veſtris. Iugum enim i,4
meum ſuaue eſt ⁊ onus meũ
leue eſt. Amen. ¶ In natali
vnius ꝯfeſ. põt. ad veſ. Cap.
Benedictionẽ oĩm gen ec
tiũ dedit illi dominus 4.
⁊ teſtamẽtũ ſuũ cõfirmauit
ſuper caput eius. In ꝯfeſſo.
duaꝝ miſſa. ℞. Sint lũbi. Sz
tpe paſch. ℞. In diademate.
Et i ceteris ꝯfeſ. vni⁹ miſſe.
℞. Amauit eũ dñs. Et ornauit ecc
eũ. ℣. Stola gl̃ie induit eũ. Et. 4
hy⁹. Ieſu corona celſior. ℣.
Ecce ſacerdos magn⁹. Qui in
dieb⁹ ſuis placuit deo ⁊ iuẽt⁹ eſt
iuſt⁹. Ad mag. ã. Similabo eũ ma
viro ſapiẽti q̇ edificauit domũ 7.
ſuã ſupra petrã. ¶. Tpe vero
paſch. ã. Btũs vir q̇ metuit dñz pſa
alle. i mãdatis ei⁹ cupit nimis, III.
alle. ¶. Col. q̃ cõpetit. Inuit.
Regẽ cõfeſſoꝝ dñz Uenite ado
rem⁹. hy⁹. Ieſu coro. ¶ In. i.
noc. ã. Btũs vir q̇ i lege dñi me pſa
ditat̃, volũtas eius ꝑmanet die
ac nocte, ⁊ oĩa q̃cũq3 faciet ſẽp
proſperabunt̃. iij. ꝑ. Beatus
vir. ã. Btũs iſte ſctũs qui ꝯfiſus pſa
eſt i dño: predicauit preceptuz
dñi: ꝯſtitut⁹ ẽi mõte ſctõ ei⁹. ¶ ꝑ.
Quare fre. ã. Inuocãtẽ exau= ꝑo.

diuit dñs ſctm̃ ſuum, dñs exau-
diuit eũ ꝛ cõſtituit eum in pace.
5. ij. p̃. Cũ inuocarẽ. a. Scuto bo-
ne volũtatis tue coronaſti eum
8. dñe. ij. p̃. Uerba. a. Dñe dñs nr̃
ꝙ admirabile eſt nomẽ tuũ i vni
uerſa t̃ra: quia gloria ꝛ honore
coronaſti ſanctũ tuũ, ꝛ ↄſtituiſti
eum ſup opera manuũ tuaꝝ. j.
9. p̃. Dñe dñs nr̃. a. Iuſt⁹ dñs et
iuſticias dilexit: equitatẽ vidit
vult⁹ eius. vij. ps. In dño ↄfi.
10. ℣. Iuſtũ deduxit dñs ꝑ vias re-
ctas. ℟. Et oſtẽdit illi regnum
dei. ¶ In natali ſanctorum
epoꝝ, ſyluestri, iuliani, gre-
gorij ꝛ remigij. Lec. ex ome.
beati gregorij pape. Lec. j.

cap. S Eru⁹ q̇ geminata ta-
25 lẽta retulit, a dño lau-
dat, atq; ad eternã remune-
rationẽ ꝑducitur, cũ ei voce
dñica dicit: Euge ſerue bo-
25 ne et fidelis, qꝛ ſupra pauca
fuiſti fidelis, ſupra multa te
cõſtituã, intra in gaudiũ dñi
tui. Pauca quippe ſunt oĩa
bõa pñtis vite, quãlibz mul-
ta eſſe videant cõparatione
retributionis eterne. Sed
tunc fidelis ſeru⁹ ſup multa
cõſtituit, quãdo deuicta om
ni corruptionis moleſtia, de
eternis gaudiis in illa cele-
ſti ſede gl'iat. ℟. Euge ſerue
bone ꝛ fidelis quia ſuper pauca
fuiſti fidelis ſupra multa te cõ-
ſtituã, Intra in gaudiũ dñi tui,
all'a. ℣. Dñe quinq; talẽta tradi
diſti mihi: ecce alia quinq; ſuper-
lucratus ſum. Intra. Lectõ ij.

S Eruus fidelis ad dñi
ſui gaudiũ tũc ꝑfecte
intromittit qñ i illa et̃na pa
tria aſſumptus, atq; ãgeloꝝ
cetib⁹ admixtus, ſic interi⁹
gaudet de munere, vt nõ ſit
iã qd̃ exteri⁹ doleat de cor-
ruptiõe. ℟. Ecce ſacerdos ma
gnus qui in diebus ſuis placuit
deo. Ideo iureiurando fecit illũ
dñs creſcere in plebẽ ſuã, al'. ℣.
Bñdictionẽ oĩz gentiũ dedit illi
dñs ꝛ teſtamentũ ſuũ cõfirma-
uit ſuper caput eius. Ideo. L. iij

S Eru⁹ autẽ q̇ opari de
talẽto noluit, ad dñm
cũ verbis excuſatiõis redit
dicẽs: Dñe ſcio, qꝛ hõ durus
es, metis vbi nõ ſeminaſti ꝛ mat. 25
ↄgregas vbi nõ ſparſiſti, ꝛ ti
mẽs abij, ꝛ abſcõdi talẽtum
tuũ i t̃ra. Ecce habes ꝙ tuũ
eſt. ℟. Iurauit dñs ꝛ nõ penite pſalm.
bit eũ, tu es ſacerdos i eternum 109.
Scd̃z ordinẽ melchiſedech, al'.
al'. ℣. Dixit dñs dño meo ſede a
dextris meis. Scd̃m. Lec. iiij.

N Otandũ ꝙ inutilis ſer-
uus durum dñm vo-
cat, cui tamẽ ad lucrum de-
ſeruire diſſimulat, ꝛ timuiſſe
ſe dicit in lucrũ talẽtum ex-
pẽdere, qui hoc ſolũ timere
debuerat, ne hoc ſine lucro
ad dñz reportaret. Sũt eñ
plerinq; intra ſanctã eccleſiã
quoꝝ iſte ſeru⁹ imaginem te
net, q̇ melioris vite vias ag-
gredi metuũt, ꝛ tamen iace-
re in ſui torporis ignauia nõ
ꝑtimeſcũt. Cũq; ſe pctõres
cõſyderãt, ſctitatis vias ar-
ripere trepidant, ꝛ tñ rema-
nere in ſuis iniquitatib⁹ non
formidãt. ℟. Iſte ſanct⁹ digne

in meoꝛiā vertit̃ hoīz q̃ ad gau-
diū tranſiit angeloꝝ. Qꝛ in hac
peregrinatione ſolo coꝛpe ↄſti-
tut⁹ cogitatiōe ꝛ auiditate i illa
et̃na pr̃ia ↄuerſat⁹ eſt. ℟ Uincu-
lis carnꝫ abſolut⁹ talētū ſibi cre
ditū dño ſuo cū lucro depoꝛtauit
ps. 111. Qꝛ. Tpe ꝑo paſc. ℟ iiij. Bea-
tus vir q̃ metuit dñm all'a, i mā-
datis ei⁹ cupit nimis, all'. al'. al'.
eodem. ℟ Potens in t̃ra erit ſemē eius
gñatio rectoꝝ bñdicetur. All'a.
ps. 14. Gl'ia. All'. In ij noc. ā. Dñe
iſte ſctūs habitabit in taberna-
culo tuo opat⁹ eſt iuſticiā: reqe-
ſcet in monte ſctō tuo. viij. ps.
ps. 20. Dñe q̃s ha. ā Uitā petiit a te
ꝛ tribuiſti ei dñe: gl'iaꝫ ꝛ magnū
decoꝛē ipoſuiſti ſup eū, poſuiſti
in capite ei⁹ coronā de lapide p̄-
ps. 23. cioſo. viij. p̄ Dñe ꝑtu. ā. Hic ac
cipiet bñdictionē a dño: ꝛ miam
a deo ſalutari ſuo qꝛ hec eſt gña
tio q̃rentiū dñm. viij. p̄. Dñi eſt
ps. 63. ter. ā. Letabit̃ iuſt⁹ in dño ſpa-
bit in eo, ꝛ laudabūnt̃ oēs recti
coꝛde. viij. p̄ Exaudi de⁹ oro
pſalm. nem meā cū dep̄. ā. Beat⁹ quē
64. elegiſti dñe: habitabit in atriis
ps. 91. tuis, viij. p̄. Te decet. ā. Iuſt⁹
vt palma floꝛebit ſicut cedr⁹ li-
bani multiplicabitur. viij. ps.
eccli. Bonum eſt. ℟. Amauit eum
45. dominus ꝛ oꝛnauit eum. Stola
gloꝛie induit eum. Lectio. v.
Quoꝝ petrus adhuc in
infirmitate poſit⁹ ſpe-
ciē tenet, cum viſo miraculo
luce. [illegible] ſciū dixit: Exi a me dñe,
[illegible] hō pctōꝛ ſum. Immo ſi te
pctōrē ↄſyderas, opoꝛtet vt
a te dñm non repellas. Sed
qui idcirco melioꝛis habit⁹

vias ꝛ rectioꝛis vite appre-
hendere arcem nolunt: quia
infirmos ſe eſſe conſpiciunt
quaſi et pctōꝛes ſe fatentur
et dñm repellunt, eumqꝫ in
quo ſanctificari debuerant,
fugiunt: ꝛ velut in perturba
tione conſiliū nō habent, dū
moꝛiunt̃, ꝛ vitā timēt. ℟. Po- ps.
ſui adiutoꝛiū ſup potētē ꝛ exal-
taui electum de plebe mea. Ma
nus eñ mea auxiliabitur, all'a
all'. ℣. Inueni dauid ſeruū meū
oleo ſctō meo vnxi eū. Ma. L. vj.
Serue male ꝛ piger ſcie
bas qꝛ meto vbi nō ſe-
mino, ꝛ ↄgrego vbi nō ſpar-
go. Opoꝛtuit ẽ te dare pecu
niā meā nūmulariis, et ego
veniens recepiſſem vtiqꝫ ꝙ
meū ē cū vſura. ℟. Inueni da ps.
uid ſeruū meū, oleo ſctō meo vn
xi eū. Man⁹ eñ mea auxiliabit̃
ei, all'a all'. ℣. Nihil ꝓficiet ini-
micus in eo, ꝛ fili⁹ iniq̃tatis non
apponet nocere ei. Ma. Le. vij
Ex vbis ſuis ſeruus pi
ger cū cōſtringit̃, dñs
dicit, meto vbi non ſemino,
ꝛ congrego vbi non ſpargo.
Acſi aperte dicat: Si iuxta
tuam ſententiam ꝛ illud ex-
quiro quod non dedi, quāto
magis a te exigo quod ad
erogandum dedi. ℟ Amauit eccl'
eū dñs ꝛ oꝛnauit eum: ſtola glo- 45.
ria induit eū. Et ad poꝛtas pa-
radiſi coꝛonauit eum all'. ℣. In
duit eum dñs loꝛica fidei ꝛ oꝛna
uit eum. Et ad poꝛ. Lctō. viij.
Pecuniā vero dare nū
mulariis eſt eis ſcien-
tiam ꝑdicatiōis ipēdere, q̃

hanc valeãt e dictis ꝛ opib⁹
exercere. Sed ſicut noſtrũ
piculũ aſpicitis, ſi dñicã pe=
cuniã teneam⁹: ita vr̃m fr̃es
chariſſimi ſollicite penſate,
q꞉ cũ vſuris a vobis exigitur
qꝺ auditis. In vſura quippe
pecunia etiã non data reci=
pitur. Cũ em̃ hoc redditur,
ꝙ acceptũ fuerat: illud etiã
ſup impenditur qꝺ acceptũ
nõ eſt. ℞. Fidelis nꝫ ac pru=
dens diſ·pẽſator l magni patriſ=
familias domo cõſtitutus erat.
Ut ꝯſeruis ſuis in tẽpore mẽſu=
ram tritici erogaret. ℣. Pro ſalu
te ꝛ augmẽto gregis ſibi ꝯmiſſi
cura peruigili ſollicit⁹ erat. Ut.
...4. Tpe paſcha. ℞. viij. De ore
prudẽtis ꝓcedit mel allꝉa, dul=
cedo mellis eſt lingua eius, alꝉ.
Fauus diſtillãs labia eius. Alꝉ.
alꝉ. alꝉ. ℣. Sapientia requieſcit
in ore eius ꝛ prudentia in ſer=
mone illius. Fauus. Glia. Allꝉa
...m. Ad cã. ã. Amauit eũ dñs ꝛ or=
nauit eũ, ſtola glie induit eum ꝛ
ad portas padiſi corõauit eũ. ſ.
...lm. ℣. Juſtus vt palma florebit. Si=
cut cedr⁹ libani mlꝉtiplicabitur.
Euãg. ſꝫ mat. qꝺ legiꝉ i feſtꝭ
pdictoꝝ ſctõꝝ. Sylueſtri, iu
liani, greg. ꝛ remigij. Necnõ
Clementis qñuis ſit martyr.
...25 In illo tẽpore. Dixit ie=
ſus diſcipulis ſuis pa=
rabolã hanc: Homo quidam
peregre proficiſcẽs vocauit
ſeruos ſuos et tradidit illis
bona ſua. Et reꝉ. Omel. lec.
eiuſ beati greg. pape. L. ix.
...cap. Lectio ſancti euãgelij
...25 fratres chariſſimi ſol

licite cõſyderare nos admo=
net, ne nos q̇ pl⁹ ceteris in hoc
mũdo accepiſſe aliqd cerni=
mur, ab autore mundi gra=
ui⁹ inde iudicemur. Cũ enim
augenꝉ dona ratiões etiam
creſcũt donoꝝ. Tanto ergo
eſſe humilior atꝫ ad ſeruiẽ=
dũ promptior qſꝫ debet ex
munere, quãto ſe obligatio=
rẽ eſſe cõſpicit in reddenda
ratiõe. Ecce hõ qui peregre
pficiſciꝉ, ſeruos vocat eiſꝫ
ad negociũ talẽta partitur.
Poſt multũ vero tpis poſi=
tur⁹ rationẽ reuertiꝉ, bene
operãtes ꝓ apportato lucro
remunerat, ſeruũ vero a bo=
no opere torpẽtẽ dãnat. ℞.
Magnificauit eũ i ꝯſpectu regũ eccli.
Et dedit illi coronã glie, alꝉ. ℣. 45.
Statuit illi teſtamẽtũ ſempiter eodem.
nũ ꝛ beatificauit illũ. Et. Le. x.
Quis itaꝫ iſte hõ eſt q̇
peregre pficiſciꝉ, niſi
redẽptor nr̃ qui in ea carne
quã aſſũpſerat, abijt i celũ:
Carnis em̃ locus proprius,
terra eſt, q̃ quaſi ad peregri=
na duciꝉ, dũ p redemptorem
nr̃m in celo collocatur. Sed
hõ iſte peregre proficiſcens
ſeruis ſuis bona ſua tradi=
dit: q꞉ fidelibus ſuis ſpũalia
dona ꝯceſſit. Et vni quidem mat.25
dedit quinꝫ talẽta, alij aũt
duo, alij vero cõmiſit vnum.
℞. Juſtũ deduxit dñs p vias re p.
ctas ꝛ oſtẽdit illi regnũ dei ꝛ de=
dit illi ſciẽtiã ſctõꝝ. Honeſtauit
illũ in laborib⁹ ſuis, allꝉa. ℣. Ma
gnificauit eũ in ꝯſpectu regũ: ꝛ
dedit illi coronã glie. Ho. L. x.

Quinqȝ em̄ ſunt corpis
ſenſus: videlicȝ viſus,
auditus, guſtus, odoratꝰ, et
tactus. Quicqȝ ergo talentis
donū quinqȝ ſenſuum, id eſt
exteriorꝝ ſciētia exprimitur.
Duobus vero, intellectus ⁊
operatio deſignatur. Unius
autē talenti noīe, intellectꝰ
tantūmodo deſignatur. ℟.
eccli. Beatus vir qui inuentꝰ eſt ſine
31. 8. macula ꝗ poſt aurꝝ nō abiit nec
luce. 6. ſperauit in theſauris pecunie.
Ideo ſtabilita ſunt bona illiꝰ in
eccl. 31. dn̄o, al'. ℣. Potuit em̄ tranſgre=
di ⁊ non eſt trāſgreſſus: ⁊ facere
mala ⁊ non fecit. Ideo. Le. xij.
IS qui quinqȝ talēta ac=
ceperat, alia quinqȝ lu=
cratus eſt: q̄ ſunt nōnulli ꝗ
⁊ ſi interna ac myſtica pene=
trare neſciūt ꝑ intētione tn̄
superne patrie, docēt recta
quos poſſunt de ipſis exte=
rioribus que acceperunt, du
plū talēta portāt. Dūqȝ ſe a
carnis petulantia, ⁊ a terre=
narū rerū ambitu atqȝ a viſi=
bilium voluptate cuſtodiūt,
ab his etiā alios admonēdo
ꝯpeſcūt. Et ſunt nōnulli qui
quaſi duobꝰ talentis ditatis
intellectū atqȝ opationē pci=
piūt, ſubtilia de īternis ītel=
ligūt, mira in exterioribus
opant. Cūqȝ ⁊ intelligēdo ⁊
operādo aliis p̄dicāt, quaſi
duplicatū de negocio lucrū
reportāt. ℟. Sint lūbi vr̄i p̄cin
cti ⁊ lucerne ardētes in manibꝰ
vr̄is. Et vos ſimiles hoibꝰ expe=
ctantibꝰ dn̄m ſuū quando reuer
tat a nuptiis. ℣. Uigilate ergo
quia neſcitiſ qua hora dn̄s veſter
venturꝰ ſit. Et vos. Tempore
paſcha. ℟. xij. In diademate
capitis aarō lapides p̄cioſi ful=
gebunt. Dum perficeret opꝰ dei
All'a all'a all'a. ℣. Corona aurea
ſuper caput eius expreſſa ſigno
ſanctitatis. Dum. Gloria. All'a.
Euāgeliū ſcd̄m Mattheū.
IN illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabo
lam hāc. Hō quidam pegre
proficiſcens vocauit ſeruos
ſuos et tradidit illis bona
ſua. Et vni dedit quinqȝ ta=
lenta, alij aūt duo, alij vero
vnū. Unicuiqȝ ſcd̄m ꝑpriam
v̄tutē: ⁊ profectꝰ eſt ſtatim.
Abiit aūt ꝗ quinqȝ talēta ac=
ceperat ⁊ operatꝰ eſt in eis,
⁊ lucratꝰ eſt alia quinqȝ. Si=
militer qui duo acceperat lu
cratus eſt alia duo. Qui aūt
vnū acceperat abiens fodit
in terrā ⁊ abſcondit pecuniā
dn̄i ſui. Poſt multū vero tē=
poris venit dn̄s ſeruorꝝ illo=
rum ⁊ poſuit rationem cum
eis. Et accedēs ꝗ quinqȝ ta=
lenta acceperat obtulit alia
quinqȝ talenta dicens: Dn̄e
quinqȝ talenta tradidiſti mi=
hi: ecce alia quinqȝ ſuperlu=
cratꝰ ſum. Ait illi dn̄s eius:
Euge ſerue bone ⁊ fidelis q̄
ſuper pauca fuiſti fidelis ſu=
pra multa te conſtituam in=
tra in gaudiū dn̄i tui. Acceſ=
ſit aūt ⁊ qui duo talēta acce=
perat ⁊ ait: Dn̄e duo talen=
ta tradidiſti, ecce alia duo
lucratus ſum. Ait illi dn̄s:
Euge ſerue bone et fidelis
quia

quia ſuper pauca fuiſti fide=
lis ſupra multa te conſtituā
intra in gaudiū domini tui.
eccli. Amē. Te decet. In lau. ā Ec=
44. ce ſacerdos magnus q̄ in diebꝰ
ſuis placuit deo ⁊ inuentꝰ eſt iu=
sap.10. ſtus. R̷ p̄ Bn̄dictionē. ℟ Ju=
ſtū deduxit per vias rectas. ℣
Et oſtendit illi regnum dei. Per
eccli. hyꝰ Te xp̄e. ℣ Ecce ſacerdos
44. magnus. Qui in diebꝰ ſuis pla=
cuit deo ⁊ iuētꝰ ē iuſtꝰ. Ad bñ. ā Euge ſerue bõe ⁊ fidelis quia
ſup pauca fuiſti fidelis, ſupra
multa te cõſtituam dicit dn̄s. j.
ioā.15. Tp̄e p̄o paſc. ā Qui manet in
me ⁊ ego in eo, hic fert fructum
multum, all'a. vij Col. q̄ cõpe-
mat.25 tit. Ad j. ā Euge ſerue bone i
matth. modico fidelis intra in gaudiū
24. dn̄i tui. j. Ad iij. ā. Fidelis ſer=
uus ⁊ prudens quē cõſtituit dn̄s
ſup familiā ſuā. iij. R̷ p̄ Bn̄di=
ctionē. ℟ Juſtum dedu. Col q̄
luc.12. cõpetit. Ad vj ā. Beatus ille
ſeruus cū venerit dn̄s eius ⁊ pul
ſauerit ianuā ⁊ iuenerit eum vi
gilantē. viij. ¶ Guill. rmi, iu-
liani, ambroſij, petri, remi=
gij, malachie, edmundi, eli=
gij, nicolai. Capitulum.
eccli. ECce ſacerdos magnꝰ
44. q̄ in diebꝰ ſuis placuit
deo ⁊ inuētus eſt iuſtꝰ, et in
tp̄e iracūdie factus eſt recõ=
ciliatio. ℣ Amauit eū. Colla.
EXaudi dn̄e q̄s preces
nr̄as, ⁊ intueniēte btō
N. ꝯfeſſore tuo atq; põtifice
ſupplicatiões nr̄as placatꝰ
ioan.1. intēde. Per. Ad ix ā Ecce ve
re iſraelita in quo dolus nõ eſt.
j. Supradictorū. Capitulū.

MAgnificauit eum dn̄s eccli.
in conſpectu regum ⁊ 45.
dedit illi coronam glorie. ℟.
Juſtus vt palma. Collecta.
BEati N. cõfeſſoris tui
atq; pontificis q̄s dn̄e
interceſſiõe placatꝰ, ⁊ veniā
nobis tribue ⁊ remedia ſem=
piterna cõcede. Per. ¶ Sā=
ctorum gregorij, auguſtini,
martini, ſyluestri. Ad vj. ān.
Beatꝰ ille ſeruus cū venerit dn̄s luc. 12.
eius ⁊ pulſauerit ianuā ⁊ iuene=
rit eum vigilantē. viij. Capm̄.
NOn eſt inuentus ſil'is eccli.
illi q̄ cõſeruaret legē 44.
excelſi, ideo iureiurādo fecit
illū dn̄s creſcere in plebem
ſuam. ℣ Amauit eum. Colla.
ADeſto dn̄e p̄cibꝰ nr̄is
quas in ſcti N. cõfeſ=
ſoris tui atq; põtificis ſolēni
tate deferimꝰ, vt q̄ nr̄e iuſti
cie fiduciā nõ habemꝰ, eiꝰ q̄
tibi placuit meritis adiuue=
mur. Per. Corūdē. Ad ix. ā.
Ecce vere iſraelita in quo dolꝰ ioan. 1.
non eſt. j. Capitulum.
COgnouit eum dn̄s in eccli.
bn̄dictionibꝰ ſuis, cõ= 44.
ſeruauit illi miam ſuā et in=
uenit gratiam coram oculis
dn̄i. ℣ Juſtus vt palma. Colla.
DEꝰ q̄ btm̄ N. põtificē
ſctõꝝ tuoꝝ meritꝫ coe
quaſti, ꝯcede ꝓpitius vt qui
cõmēorationis eiꝰ feſta per=
colimꝰ, vite quoq; imitemur
exēpla. Per. Ad veſ an. Co= eodem.
gnouit eū dn̄s i bn̄dictiõibꝰ ſuis
⁊ iuenit grāz corā ocl'is dn̄i. j. ā
Juſtū deduxit dn̄s p vias rectas ſap. 10.
⁊ oſtendit illi regnū dei, ⁊ dedit

illi ſciētiā ſctõꝝ, honeſtauit illū
in laboꝛibꝰ ⁊ cõpleuit laboꝛes il
eccl. 39 lius. .iiij.ā. Juſtꝰ coꝛ ſuū tradet
ad vigilandū diluculo ad dñʒ q̄
fecit illuʒ, ⁊ in ɔſpectu altiſſimi
mat. 25 depcabit. .iij.ā. Serue bone ⁊ fi=
delis, qꝛ ſup pauca fuiſti fidelis
ſupꝛa multa te cõſtituā intra in
gaudiū dñi dei tui. .iiij. Cp. Bñ
dictionē. ℟ Amauit eū. Hyꝰ.
Jeſu coꝛona cel. ℣ Ecce ſacer
dos. Ad mag.ā. Jſte ſanctꝰ di=
gne in memoꝛiā vertit hoim, q̄
ad gaudiū trāſiit angeloꝝ, quia
in hac peregrinatione ſolo coꝛ=
poꝛe ɔſtitutꝰ, cogitatiõe ⁊ auidi
tate in illa eterna patria cõuer=
ſatus eſt. .j. Jn tpe pô paſc.ā.
ps. 111. Beatus vir qui metuit dominū,
all'a: in mandatis eius cupit ni
mis, all'a. .j. Coll'a que ɔpetit.
¶ Jtē lectiões ex omel. ſcti
grego. pa. Bti ſunt ſerui illi.
que leguntur in feſtis ſctõꝝ
põtificū guillermi, edmūdi,
eligij, malachie ⁊ nicolai, q̄s
reperies īfra in cõi vniꝰ con=
feſſo. põti. Euange. ſecundū
lucā qd legit ī feſtis eoꝛūd.
luc. 12. IN illo tpe. Di. ie. diſ. ſ.
Sint lūbi vr̄i p̄cincti,
et lucerne ardentes. Et rel.
Om. L. eiuſ. b. gre. pa. Le. ix.
in cap. luc. 12. SAncti euangelij f̄res
chariſſimi apta eſt vo
bis lectio recitata. Sʒ ne ali
quibꝰ ipſa eiꝰ planicies alta
foꝛtaſſe videat, eā ſub bꝛeui
tate trāſcurrimꝰ, quatinꝰ eiꝰ
expoſitio, ita neſciētibꝰ fiat
cognita, vt tñ ſciētibus non
ſit oneroſa. Quia viris luxu=
ria ī lūbis ſit, feminis in vm=
bilico, teſtat dñs qui de dia
bolo ad btm̄ iob loqt dicēs:
Virtꝰ eiꝰ in lūbis eiꝰ, et foꝛ= iob. 40.
titudo illiꝰ in vmbilico ven=
tris eius. A pꝛīcipali igitur
ſexu, lūboꝝ noīe luxuria de=
ſignat, cū dñs dicit: Sint lū luc. 12
bi veſtri p̄cincti. Lūbos em̄
p̄cingimꝰ, cū carnis luxuriā
per ɔtinētiā coartamus. Lx.
Sed quia minus eſt mala
non agere, niſi etiam quiſq̄
ſtudeat ⁊ bonis operibus in=
ſudare, ptinus additur: ⁊ lu
cerne ardentes. Lucernas luc. 12
quippe ardētes ī manibꝰ te=
nemus, cum per bona opera
pꝛoximis nr̄is lucis exēpla
monſtramus. De quibꝰ pꝛo=
fecto operibꝰ dñs dicit: Lu= mat.
ceat lux veſtra coꝛā homini=
bus vt videant opera veſtra
bona ⁊ gloꝛificent patrē ve=
ſtrum qui in celis eſt. Le. xj.
Duo aūt ſunt q̄ iubentur, ⁊
lumbos reſtringere ⁊ lucer=
nas tenere, vt ⁊ mūdicia ſit
caſtitatis in coꝛpoꝛe, ⁊ lumē
veritatꝭ in opatiõe. Redem=
ptoꝛi etem̄ noſtro vnū ſine al
tero placere nequaq̄ poteſt
ſi aut is q̄ bona agit adhuc
luxurie inquinamēta nõ de=
ſerit, aut is qui caſtitate pꝛe
minet, necdum ſe per bona
opera exercet. Nec caſtitas
ergo magna ē ſine bono ope
re, nec opus bonum eſt ali=
quid ſine caſtitate. Lec. xij.
Sed ⁊ ſi vtrūq̄ agit, reſtat
vt quiſquis ille eſt, ſpe ad ſu
pernā patriam tendat, ⁊ ne=
quaquā ſe a vitiis pꝛo mūdi

huius honeſtate contineat.
Qui ꝛ ſi q̄dā bona aliq̄n pro
honeſtate īchoat, i ei⁹ tñ in=
tētione non debet ꝑmanere
nec ꝑ bona opa p̄ñtis mundi
gloriā q̄rere, ſed totā ſpem
in redemptoris ſui aduentū
cōſtituat. Euāge. ſm Lucā.
luc.12. In illo tempore. Dixit
Jeſus diſcipulis ſuis:
Sint lumbi veſtri precincti,
et lucerne ardentes. Et vos
ſimiles hominibus expectā
tibus dñm ſuū quādo reuer=
tat a nuptiis, vt cū venerit
et pulſauerit confeſtim ape=
riāt ei. Beati ſerui illi quos
cū venerit dñs inuenerit vi=
gilantes. Amen dico vobis
ꝙ precinget ſe ꝛ faciet illos
diſcūbere ꝛ tranſiens mini=
ſtrabit illis. Et ſi venerit in
ſecunda vigilia, ꝛ ſi in tertia
vigilia venerit ꝛ ita inuene=
matth. 24. rit, beati ſunt ſerui illi. Hoc
autē ſcitote qm̄ ſi ſciret pa=
terfamilias qua hora fur ve
niret, vigilaret vtiq₃, et non
ſineret perfodi domū ſuam.
Et vos eſtote parati, q: qua
hora nō putatis filius homi
nis veniet. Amen. Te decet.
Jtē lect. ex omelia ſancti
fulgentij epi, que legūtur in
feſt. ſctōꝝ pontificū ambro=
ſij, auguſtini ꝛ petri. Lec. j.
Magnū bonum eſt, fra=
tres chariſſimi, valde
cōgruū, valde ꝯmodū ꝛ ma=
xime chriſtianis appetēdū,
vt vnuſq̄ſq₃ deficere non de=
lectet in peius, ſ₃ oēs ꝑfice=
re ſtudeam⁹ in melius. L. ij.
Arbores em̄ ſum⁹, fratres
chariſſimi, in agro dñico cō=
ſtituti, deus autē noſter eſt
agricola. Jlle nos cōpluit, il
le colit. Jpſe fecunditatem
donat, ipſe fructificādi gra=
tiam ſubminiſtrat. Lctō iij.
Pluuia dei eſt ſermo ſancte
predicationis. Cultura dei
eſt īfuſio grē ſpiritalis. De⁹
igitur precepto nos ꝯpluit,
adiutorio colit. Lectio iiij.
Dū cōpluit aufert a nobis
īgrātie ſiccitatē: dū colit, bñ
viuēdi ꝯdonat vbertatē. L. v.
Dum pluit, terram noſtri
cordis irrigat: dum vero co=
lit, de ipſa terra ſpinas ꝛ tri
bulos mundane cupiditatis
extirpat. Lectio. vj.
Debemus igitur fecunda=
ri celeſtibus pluuiis, debe=
mus congrua fructificatio=
ne manibus ſuperni reſpon=
dere cultoris. Lectio. vij.
Et ſi non poſſunt oēs arbo=
res eq̄les fruct⁹ afferre: nul=
la tamē debet in agro dñico
ſterilis permanere. Le. viij.
Multū metuenda nobis eſt
fratres, illa ſententia cōmi=
nantis, qua dicitur: Omnis mat. 3.
arbor q̄ nō facit fructū bonū
excidetur et in ignē mittet.
Quod ſi ſterilitas in ignem
mittit, rapacitas quid me=
retur? Aut quid recipiet qui
alienū tulerit, ſi ſemper ar=
debit qui de ſuo nō dederit?
Et ſi iudiciū ſine miſericor=
dia erit illi q̄ nō fecit miam,
quale iudiciū erit illi q̄ fece=
rit ꝛ rapinā? Scōꝫ mattheū.

matth. In illo tp̄e. Dixit ieſus
24. diſcipulis ſuis: Uigila
te quia neſcitis q̄ hora dn̄s
veſter venturus ſit. Et reł.
Om̄e. łc. eiuſ. b. ful. ep̄i. ł. ix.
Dominic⁹ ſermo, quē
debem⁹ oēs nō ſolum
ſtudioſe, verūetiā ſapienter
audire, cui nos oportet hu=
militer ac delectabilit̄ obe=
dire moderatiōis ſue tenēs
vbique temperiē vt nec oui=
bus deſint pabula, nec paſto
ribus alimēta, quedam ſpe=
cialiter ſolis precipit nobis
quedam vero generaliter et
nobis ⁊ vobis. Lectio. x.
Nobꝫ nāq; id eſt huis ſuis,
quos pater ille familias re=
rum oīm dominus ad hoc in
ſua magna domo conſtituit,
vt pplo eius verbū gr̄e mi=
niſtrem⁹ ſpecialit̄ iniūgitur
ſctē ꝑdicatiōis officiū. Ge=
neraliter vero ⁊ nobis ⁊ vo=
bis ſalutaris indicitur obe=
dientia mandatorum. łc. xi.
In dn̄i em̄ mandatis tanq;
ditiſſimis ferculꝫ, ſic celeſti=
um delitiarum copia ſpirita
lis exuberat, vt in verbo dei
abūdet, quod perfectus co=
medat, abundet etiam quod
paruulus ſugat. Lectio. xij.
Ibi enim eſt ſimul ⁊ lacteus
potus, quo tenera fidelium
nutriatur infantia, ⁊ ſolidus
cibus quo robuſta perfecto=
rum iuuentus ſpiritalia ſan=
cte virtutis accipiat incre=
menta. Ibi prorſus ad ſalu=
tē cōſulitur vniuerſis quos
dn̄s ſaluare dignat̄. Ibi eſt
qđ omni etati congruat, ibi
quod omni profeſſioni cōue=
niat. Ibi audimus precepta
que faciamus, ibi cognoſci=
mus premia que ſperemus.
Ibi eſt iuſſio q̄ nos per lite=
rā doceat ⁊ inſtruat ad ſciē=
tiam, ibi promiſſio que per
gratiam trahat et perducat
ad gloriam. Sequentia ſcti
euange. ſcđm Mattheum.
In il. tē. Dix. ie. di. ſ. Ui matth
gilate, qr neſcitis qua 24.
hora dn̄s veſter vēturus ſit.
Illud autē ſcitote, quoniam luc. 12
ſi ſciret paterfamilias qua
hora fur vēturus eſſet, vigi=
laret vtiq;, ⁊ nō ſineret pfo=
di domū ſuā. Ideo ⁊ vos e=
ſtote parati, quia qua neſci=
tis hora filius hoīs vēturus
eſt. Quis putas eſt fidelis luc. 12
ſeruus ⁊ prudens quē cōſti=
tuit dn̄s ſuper familiā ſuam
vt det illis cibū in tp̄e? Bea= apo. 1
tus ille ſeruus quē cū vene=
rit dn̄s eius inuenerit ſic fa=
cientē. Amē dico vobis q̄m
ſup oīa bona ſua ꝯſtituet eū.
¶ In nata. vni⁹ cōfeſ. nō pō.
A. i vtraſq; veſ. ł. ⁊ .iij. Lpm.
Dilectus a deo et hoī=
bus, cuius mēoria in
bn̄dictiōe eſt ſimilē illū fecit
in gl̄ia ſctoꝝ ℟. Amauit eum
dn̄s Et ornauit eū ℣ Stola gl̄ie
induit eum. Et. ¶ In feſt. vero
ſcti roberti, q̄m eſt duaꝝ miſ
ſarū. ℟. Iſte ſctūs digne. hy⁹.
Ieſu coro. celſi. ℣. Iuſtus ger.
Ad mag. a. Iſte cognouit iuſti
ciam ⁊ vidit mirabilia magna ⁊
exorauit altiſſimū ⁊ inuētus eſt.

in nũero ſctõꝝ. iiij. Tpe vero
paſc. Ad vtraſq; veſ. ã. Btũs
vir q̃ metuit dñz alle. in mãda-
tis ei⁹ cupit nimis, alle. | Col.
DEus q̃ nos bti ℞. con-
feſſoris tui ãnua ſolẽ-
nitate letificas, ꝯcede ꝓpi-
tius vt cuius natalicia coli-
mus ꝑ eius ad te exẽpla gra
diamur. p. ¶ In feſto vero
ſcti roberti. col. Interceſſio.
Inuit. Regẽ cõfeſſoꝝ dñz Ve-
nite adorem⁹. hy⁹. Jeſu coro.
cel. In vtroq; noc. ãn. ps. et
℣ ſicut i cõi vni⁹ cõfeſ. põti.
¶ Lect. ex omel. bti grego.
pa. q̃ legũt in natali oim cõ-
feſ. nõ põti. videlicet ãtonij,
thome de aquino, roberti,
yuonis, dñici, ludouici, bie-
rony. ⁊ frãciſci ⁊ ſilr in nata.
aliqꝛ põti. vt ꝓnotatũ ẽ. lc. j
lu. 12. BEati ſunt ſerui illi, q̃s
cũ venerit dñs, iuene-
rit vigilantes. Vigilat q̃ ad
aſpectũ veri luminis mẽtis
oculos aptos tenet. Vigilat
q̃ ſuat opãdo qđ credit. Vi-
gilat q̃ a ſe torporis ⁊ negli-
gẽtie tenebras repellit. Hic
1. cor. etem̃ paulus dicit: Euigila-
15. te iuſti ⁊ nolite peccare. Hic
ro. 13. rurſus ait: Hora eſt iã nos de
matth. ſõno ſurgere. ℞. Euge ſerue
25. bõe ⁊ fidelis, qꝛ ſuꝑ pauca fuiſti
fidelis ſupra mlta te ꝯſtituã. In
tra in gaudiũ dñi tui, al. ℣. Dñe
q̃nq; talẽta tradidiſti mihi ecce
alia q̃nq; ſuꝑlucrat⁹ ſũ. In. l. ij.
VEniẽs ad iudiciũ dñs
quid vigilãtibus ſer-
lu. 12. uis exhibeat audiam⁹. Amẽ
dico vobis q̃ precinget ſe, ⁊
faciet illos diſcũbere, ⁊ trãſ
iens miniſtrabit illis. Preci
get ſe, id eſt ad retributionẽ
preparabit: ⁊ faciet illos diſ
cũbere, id eſt in eterna quie
te refoueri. Diſcũbere quip
pe noſtrũ, in regno quieſce-
re eſt. Unde rurſum domi-
nus ait: Venient ⁊ recũbent mat. 8.
cũ abrahã, iſaac ⁊ iacob. ℞.
Iuſt⁹ germinabit ſicut liliuz. Et
florebit in etnuz ãte dñm, al. ℣.
Plantat⁹ in domo dñi in atriis ps. 91.
domus dei noſtri. Et flo. lc. iij.
TRãſiẽs aũt dñs mini-
ſtrat, qꝛ lucis ſue illu-
ſtratiõe nos ſatiat. Trãſire
vero dictum eſt, cum de iu-
dicio ad regnum redit. Vel
certe dñs nobis poſt iudiciũ
trãſit, quia ab humanitatis
forma in diuinitatis ſue con
templationẽ nos eleuat. Et
trãſire eius eſt in claritatis
ſue ſpeculationẽ nos duce-
re, cũ eũ quem in humanita-
te in iudicio cernimus, etiã
in diuinitate poſt iudicium
videbimus. ℞. Iſte cognouit
iuſticiã ⁊ vidit mirabilia magna
⁊ exorauit altiſſimuz. Et inuẽt⁹
eſt in numero ſctõꝝ, all. ℣. Iſte
eſt qui ꝯtẽpſit vitã mundi ⁊ ꝑue
nit ad celeſtia regna. Et lc. iiij
AD iudicium veniens,
i forma ſerui omnibus
apparet, quia ſcriptum eſt:
videbũt in quẽ tranſfixerũt.
Sed reprobi in ſupplicium ioã. 19
corruunt, iuſti ad claritatis
gloriam pertrahuntur ſicut
ſcriptuz eſt: Tollatur impius eſa. 26
ne videat gloriam dei. Sed

quid ſi ſerui in prima vigilia
negligētes exiſtunt? Prima
q̇ppe vigilia primeue etatis
cuſtodia eſt. Sʒ neq̃ ſic de-
ſpādū eſt ⁊ a bono ope ceſſā-
dū. Nā lōganimitatꝫ ſue pa-
tientiam inſinuās dñs, ſub-
lu. 12. dit: Et ſi venerit in ſcđa vigi
lia, ⁊ ſi in tertia vigilia vene-
rit ⁊ ita inuenerit, beati ſūt
ſerui illi. ℟. Hic eſt vir q̇ nō eſt
derelictꝰ a deo i die certaminis
ſui ⁊ ipſe cōculcauit caput ſer-
pētis antiqui. Modo coronatꝰ
eſt, qꝛ fideliter vicit i mādatis
eccli. dñi. ℣. Quis eſt hic ⁊ laudabimꝰ
31. eū? fecit em̄ mirabilia i vita ſua
pſalm. Mo. Tpe paſc. iiij. ℟. Btūs
111. vir q̇ metuit dñm, alla: i manda
tꝫ eiꝰ cupit nimꝫ. Alla, alle, alle.
℣. Potens i terra erit ſemen eiꝰ
gñatio rectoꝝ benedicet. Alla.
Gl'ia. Alle. ¶ In. ij. noc. Lc. v.

PRima quippe vigilia
primeuū tēpus eſt, id
eſt pueritia. Secūda adole-
ſcentia vel iuuentus, que au
toritate ſacri eloquij vnum
eccles. ſunt dicentis: Letare iuue-
11. nis in adoleſcētia tua. Ter-
tia autē, ſenectus accipitur.
Qui ergo vigilare in prima
vigilia noluit, cuſtodiat vel
ſecūdā, vt q̇ cōuerti a praui
tatibus ſuis in pueritia ne-
glexit, ad vias vite ſaltē in
tēpore iuuentutis euigilet.
Et q̇ vigilare in ſecūda vigi-
lia noluit, tertie vigilie re-
media non amittat, vt qui in
iuuentute ad vias vite non
eccli. vigilat, ſaltē i ſenectute reſi
45. piſcat. ℟. Amauit eū dñs ⁊ or-
nauit eū, ſtola glorie iduit eū.
Et ad portas paradiſi coronauit
eum, alle. ℣. Induit eū dñs lori
ca fidei ⁊ ornauit eū. Et. Lc. vi.

PEnſate fr̄es chariſſi-
mi, qꝛ cōcluſit dei pie
tas duritiā nr̄am. Nō eſt iam
q̇d hō excuſationis iueniat.
Deꝰ deſpicitur ⁊ expectat:
Cōtemni ſe videt ⁊ reuocat.
Iniuriā de cōtēptu ſuo ſuſci
pit, ⁊ tñ q̃n̄q; reuertentibus
etiā premia promittit. Ne-
mo hāc eius longanimitatē
negligat, qꝛ tāto diſtrictiorē
iuſticiam in iudicio exigit,
quāto longiorem patiētiam
ante iudiciū prerogauit. ℟.
Magnificauit eū i ꝯſpectu regū eccli.
Et dedit illi coronā gl'ie, al. ℣. 45.
Statuit illi teſtamētū ſempit-
nū ⁊ beatificauit illū. Et. Lc. vii.

HInc etem̄ paulꝰ dicit: rom. 2
Ignoras q̄m benigni
tas dei ad penitentiā te ad-
ducit? Tu aūt ſcđm duritiā
tuā ⁊ cor impenitēs theſau-
rizas tibi irā in die ire, ⁊ re-
uelationis iuſti iudicij dei.
Hinc pſalmiſta ait: Deus iu p̄o. 7.
dex iuſtꝰ fortis ⁊ lōganimis.
Dicturꝰ q̇ppe lōganimē, pre
miſit iuſtum, vt quem vides
peccata delinquentium, diu
patienter ferre, ſcias hunc
etiam quādoq; diſtricte iu-
dicare. Hinc per quendā ſa-
pientē dicitur: Altiſſimꝰ eſt eccli. 5
em̄ patiēs redditor. Patiēs
em̄ redditor dr̄, qꝛ pctā ho-
minū ⁊ patit̄ ⁊ reddit. Nam
quos diu vt cōuertantur to-
lerat, nō cōuerſos durius dā

nat.℟. Deſiderium anime eiꝰ
tribuiſti ei dñe. Et voluntate la
bioꝝ eiꝰ nõ fraudaſti euꝫ, al. al.
℣. Poſuiſti in capite eiꝰ coronã
de lapide precioſo. Et. Lc. viij.
AD diſcutiẽdam mẽtis
nr̃e deſidiã, etiã exte=
riora dãna ꝑ ſimilitudinẽ ad
mediũ deducũtur, vt ꝑ hec
animꝰ ad ſui cuſtodiã ſuſci=
luc. 12. tetur. Nã dicit: hoc aũt ſci=
tote, qꝛ ſi ſciret paterfamilias
q̃ hora fur veniret vigilaret
vtiq; ꝛ nõ ſineret ꝑfodi do=
mũ ſuã. Ex qua ꝑmiſſa simili
tudine etiã exhortatio ſubi=
ibidẽ. fert cũ dr̃: Et vos eſtote pa=
rati, qꝛ qua hora nõ putatis
filiꝰ hoĩs veniet. ℟. Iſte ſãctꝰ
digne in memoriam vertit ho=
minuꝫ qui ad gaudiuꝫ tranſiit
ãgeloꝝ. Qꝛ in hac ꝑegrinatiõe
ſolo corꝑe ꝯſtitutꝰ, cogitatiõe ꝛ
auiditate in illa et̃na pr̃ia ꝯuer
ſatꝰ eſt, alle, al. ℣. Vinculis car=
nis abſolutꝰ talẽtuꝫ ſibi creditũ
dño ſuo cũ lucro reportauit. Qꝛ.
cãt. 4. Tpe paſchali. viij. ℟. Decore
prudẽtis ꝓcedit mel alle. dulce
do mellis eſt lingua eiꝰ alle. Fa
uus diſtillãs labia eiꝰ, alle. alle.
alle. ℣. Sapiẽtia requieſcit in
ore eiꝰ, ꝛ prudẽtia in ſermõe il
liꝰ. Fauꝰ. Glr̃ia. Alle. Ad can.
eccli. ℣. Amauit eũ dñs ꝛ ornauit eũ,
45. ſtola glr̃ie induit eũ ꝛ ad portas
paradiſi corõauit eũ. ℣. Iuſtꝰ
vt palma. Euãg. qđ legitur in
feſt. ſctõꝝ confeſ. nõ pontifi.
antonij, thome de aquino, ro
berti, yuonis, dñici, bernar
di, ludouici, hieronymi, frã=
ciſci, necnõ in vtroq; feſt. ſ.
pauli apoſt. Scd̃m Matth.
IN illo tpe. Dixit ſimõ matth.
petrus ad ieſum: Ecce 19.
nos reliquimus oĩa ꝛ ſecuti
ſumꝰ te. Quid ergo erit no=
bis? Et reli. Omelia lec. eiuſ=
dẽ btĩ hierony. pbr̃i. Lec. ix.
GRãdis fiducia. Petrꝰ
piſcator erat. Diues nõ
fuerat, cibos manu ꝛ arte q̃=
rebat, ꝛ tñ loqtur cõfidẽter,
reliqmꝰ oĩa. ℟. Iuſtum dedu= ſap. 10.
xit dñs ꝑ vias rectas ꝛ oſtẽdit il
li regnuꝫ dei ꝛ dedit illi ſciẽtiã
ſctõꝝ. hõeſtauit illũ ĩ laboribꝰ
ſuis, alle. ℣. Magnificauit euꝫ eccleſ.
ĩ conſpectu regum ꝛ dedit illi 45.
coronã glorie. hone. Lec. x.
OMnia em̃ reliquit qui
volũtatẽ habẽdi deſe=
rit. Et qꝛ nõ ſufficit tãtũ reli
quere, iũgit quod perfectũ
eſt, ꝛ ſecuti ſumꝰ te. Fecimꝰ
quod iuſſiſti. Quid igitur da
bis nobis premij? ℟. Beatꝰ eccleſ.
vir qui inuẽtꝰ eſt ſine macula ꝛ 31. 8.
qui poſt aurum nõ abiit, nec ſpe luc. 6.
rauit ĩ theſauris pecunie. Ideo
ſtabilita ſunt bõa illiꝰ in dño, al. eccleſ.
℣. Potuit em̃ trãſgredi ꝛ nõ eſt 31.
trãſgreſſus, ꝛ facere mala ꝛ nõ
fecit. Ideo ſta. Lectio. xi.
IEſus autẽ dixit illis.
Amẽ dico vobis qđ vos
qui ſecuti eſtis me, ĩ regene
ratiõe cũ ſederit filiꝰ hoĩs in
ſede maieſtatis ſue ſedebitis
ꝛ vos ſuper ſedes duodecĩ
iudicãtes duodecim tribus
iſrael. Non dixit qui reliqui
ſtis oĩa. Hoc enim ꝛ ſocra=
tes fecit philoſophꝰ ꝛ multi
alij q̃ diuitias ꝯtẽpſerũt: ſed

qui ſecuti eſtis me ꝙ ꝓprie
apl'oꝝ eſt atqꝫ credentiũ. ℞.
Stola iocũditatꝭ īduit eũ dñs.
Et coronam pulchritudinis po
eccli. fuit ſuper caput eiꝰ, alle. ℣. Ci-
15. bauit illũ dñs pane vite ꝛ ītelle-
ctꝰ et aqua ſapientie ſalutaris
potauit illum. Et coro. lc. xij.
IN regeneratiõe cũ ſe-
derit filiꝰ hoīs ī ſede ma
ieſtatis ſue, qñ ꝛ mortui de
corruptiõe reſurgẽt incorru
pti ſedebitꝭ ꝛ vos ī ſoliis iu-
dicātiũ cõdẽnātes duodecī
tribꝰ iſrl': q2 vobis credẽtibꝰ
eccli. illi credere noluerunt. ℞. In
15. medio eccl'ie aperuit os eiꝰ. Et
īplenit eũ dñs ſpũ ſapientie ꝛ ī-
tellectꝰ, alle. ℣. Miſit dñs ma-
nũ ſuam ꝛ tetigit os eiꝰ. Et iple
uit. Secundum Mattheũ.
matth. IN il. t. Dixit ſimon pe-
19. trꝰ ad ieſum: Ecce nos
reliqmꝰ oīa ꝛ ſecuti ſumꝰ te.
Quid ergo erit nobis? Je-
ſus aũt dixit illis: Amẽ dico
vobis quod vos qui ſecuti e-
ſtis me, in regeneratione cũ
ſederit filiꝰ hoīs in ſede ma-
ieſtatis ſue, ſedebitis ꝛ vos
ſuper ſedes duodecim iudi-
cātes duodecī tribus iſrael.
Et oīs qui reliquerit domuꝫ
vel fratres, aut ſorores, aut
patrem, aut matrem, aut v-
xorem, aut filios, aut agros
propter nomẽ meum, centu
plum accipiet ꝛ vitā eternā
poſſidebit. Am̄. Te decet. col.
eccli. Deꝰ q̇ nos. In lau. ā. Collau-
39. dabũt multi ſapientiā eiꝰ, ꝛ vſ-
qꝫ ī ſeculũ nõ delebit. v. cp̄. Di-
lectꝰ a deo. ℞. Juſtũ deduxit.

hyꝰ. Te xp̄e. ℣. Juſtꝰ ger. Ad
vnꝰ. ā. Euge ſerue bõe ꝛ fidelis matt.
q2 ſuper pauca fuiſti fidelis ſu- 25.
pra multa te ꝯſtituā dicit dñs. j.
Col. Deꝰ q̇ nos. Ad j. ā. Eu- eodẽ.
ge ſerue bone ī modico fidelis
ītra ī gaudiũ dñi tui. j. Ad. iij.
ā. Fidelꝭ ſeruus ꝛ prudens quẽ lu. 12.
cõſtituit dñs ſuper familiā ſuā.
iij. cp̄. Dilectꝰ. ℣. Juſtum de.
col. Deus qui nos. Ad. vj. ā.
Btũs ille ſeruus cũ venerit dñs eodẽ.
eiꝰ ꝛ pulſauerit ianuā ꝛ īuenerit
eum vigilantẽ. viij. Capitulũ.
IN fide ꝛ lenitate ipſiꝰ eccli.
ſanctũ fecit illuꝫ dñs ꝛ 45.
oñdit illi gloriā ſuaꝫ, ꝛ dedit
illi cor ad precepta ꝛ legem
vite ꝛ diſcipline. ℣. Amauit
eum dñs ꝛ ornauit. Collecta.
BEati N. cõfeſſoris tui
dñe precibus adiuue-
mur, vt quod poſſibilitas no
ſtra non obtinet, eius nobis
interceſſione donetur. Per.
Ad. ix. ā. Ecce vere iſraelita ī ioan. 1.
quo dolꝰ non eſt. j. Capitulũ.
CUſtodiuit eum dñs ꝛ ſap. 10.
ab īimicis ꝛ a ſeducto
ribꝰ tutauit illũ, ꝛ certamen
forte dedit illi vt vinceret ꝛ
ſciret qm̄ oīm potẽtior eſt ſa
piẽtia. ℣. Juſtꝰ vt pal. Colla.
ADeſto dñe ſupplica-
tionibus nr̄is, ꝛ ſpe-
rātes ī tua mīa intercedente
beato N. ꝯfeſſore tuo celeſti
protege benignꝰ auxilio. P.
Ad veſ. ā. Cognouit eũ dñs in
benedictionibꝰ ſuis, et inuenit
grām corā oculis dñi. j ā. Juſtũ ſap. 10
deduxit dñs per vias rectas ꝛ
oſtendit illi regnum dei ꝛ dedit

ſtati ſcientiā ſanctoꝝ, honeſtauit
illū i laboꝛibꝰ ⁊ ꝯpleuit laboꝛes
th. illiꝰ. iiij ā Juſtꝰ coꝛ ſuū tradet
9. advigiland i diluculo ad dñz q̄
fecit illū ⁊ i conſpectu altiſſimi
atth. deprecabit. iiij. ā. Serue bone ⁊
25. fidelis q̄ ſup pauca fuiſti fidelis
ſupra multa te cōſtituam itra i
gaudiū dñi tui. iiij. cꝑ. Dilectꝰ
a deo. ℟. Amauit eū. hyꝰ. Je=
ſu coꝛona celſioꝛ. ℣. Juſtꝰ ger=
minabit. Ad mḡ. ā. Jſte ſctūs
digne i memoꝛiam vertit hoim
qui ad gaudiū tranſiit āgeloꝝ
q̄ i hac peregrinatiōe ſolo coꝛ
poꝛe cōſtitutꝰ cogitatione ⁊ aui
ditate i illa eterna patria cōuer
ſatꝰ eſt. j. Colla Deus q̄ nos.

¶ Cōmune ſanctarū ꝟginū. Jn natali ſanctaꝝ agnetis, katherine ⁊ lucie. Ad vtraſque veſ. lau. ⁊. iij Capitulū.

2. coꝛ. Qui gliat in dño gliet
10. nō eīm q̄ ſeipſū cōmē=
1. coꝛ. 1 dat ille ꝓbatus eſt, ſed quē
...er. 9. deus cōmēdat. K. therine.
℟ Audi filia. vt infra. Lucie
pſalm. ℟ Specie tua. Et pl̄chꝛitudīe
44. tua. ℣ Jntēde pſpere ꝓcede ⁊
regna. Et pl̄chꝛitudīe. hyꝰ. Je
...odē. ſu coꝛona virginū. ℣ Diffu=
ſa eſt gr̄a in labiis tuis. Pro=
pterea benedixit te deꝰ in eter=
...t. 4. nū. Ad mag. ā Ueni ſpōſa xp̄i
accipe coꝛonā quam tibi dñs p̄=
parauit i eternū. viij Col. que
cōpetit. Jnuit. Regem ꝟginū
dñm Uenite adoꝛemꝰ. hyꝰ. Je
ſu coꝛona ꝟgi. ¶ Jn j. n. c. ā.
...p. 4. O q̄ pulchꝛa eſt caſta gńatio cū
charitate. vij. ꝑ. Dñe dñs nr̄.
...t. 1. ā. Nigra ſum ſed foꝛmoſa filie
hierl̄m; ideo dilexit me rex ⁊ in
troduxit me in cubiculū ſuū. iij.
ꝑ. Celi eñ. ā Pl̄chꝛa es ⁊ deco= cant. 6
ra filia hierl̄m: terribilis vt ca=
ſtroꝝ acies oꝛdinata. j. ꝑ. Dñi
eſt t. ā. Specie tua ⁊ pl̄chꝛitudi pſalm.
ne tua itēde pſpere ꝓcede ⁊ re= 44.
gna. vij. ꝑ. j. Eructa ā. Adiu= pſalm.
uabit eā deꝰ vultu ſuo: deꝰ in me 45.
dio eiꝰ non commouebit. vij. ꝑ.
Deꝰ nr̄ refu. ā. Hec eſt q̄ neſci= ſap. 3.
uit thoꝛū i delicto, habebit fru=
ctū in reſpectione animarū ſan
ctarū. iij. ꝑ. Magnus dñs. ℣.
Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua pſalm.
Jntēde pſpere pꝛocede ⁊ regna. 44.

Lectiones ex omel. bt: gregoꝛij pape q̄ legunt i feſtis. ſanctaꝝ virginū, agathe vndeci milū ꝟgi. ⁊ cecilie. Lc j

Media nocte clamoꝛ fa matth.
ctus eſt: ecce ſponſus 25.
venit, exite obuiam ei. De
aduētu ſponſi clamoꝛ in me=
dia nocte fit: quia ſic dies iu=
dicij ſurrepit, vt pꝛeuideri
nō valeat quādo venit. Un= 1. theſ.
de ſcriptum eſt: dies dñi ſi= 5.
cut fur i nocte ita veniet. ℟. pſalm.
Diffuſa eſt gr̄a in labiis tuis. 44.
Propterea benedixit te deꝰ i et
nū. ℣ Dilexiſti iuſticiam ⁊ odi=
ſti iniq̄tatem. Pro. Lectio. ij.

Tunc oēs ꝟgines ſur=
gūt, q̄ ⁊ electi ⁊ repꝛo
bi a ſomno ſue moꝛtis exci=
tant, lāpades oꝛnāt, q̄ ſua
ſecū opa numerāt, pꝛo q̄bus
eternā recipere btitudinem
expectāt. Sed lāpades fa=
tuarū virginū extingunt: q̄
eaꝝ opa, q̄ clara hoibꝰ foꝛis
apparuerāt, in aduētu iudi=
cis intus obſcurant, ⁊ a deo

retributionē nō inueniūt: qꝛ
ꝓ his receperīt ab hominib⁹
laudes quas amauerūt. ℟.
pſalm. Specie tua ꝛ pulchritudine tua
44. Intēde pſpere ꝓcede ꝛ regna.
℣. Propter veritatē ꝛ mãſuetu=
dinem ꝛ iuſticiam. Intē. lc. iij.

Quid eſt autē ꝙ tunc a
prudētib⁹ oleū petūt,
niſi ꝙ i aduentu iudicis, cū
ſe intus vacuas inuenerint
teſtimonium foris querunt?
pſalm. ℟. Propter veritatē ꝛ mã ſuetu
44. dinē ꝛ iuſticiam. Et deducet te
mirabilit̄ dextera tua. ℣. Audi
filia ꝛ vide ꝛ iclina aurē tuam ꝛ
obliuiſcere populū tuū ꝛ domū
pr̄is tui. Et deducet. Lec. iiij.

AC ſi a ſua fiducia de=
cepte ꝓximis dicant:
Cur nos quaſi ſine ope repel
li ꝯſpicitis, dicite de noſtris
matth. opib⁹ q̄d vidiſtis. ℟. Quinqꝫ
25. prudentes ꝟgīes acceperīt oleū
i vaſis ſuis. Cū lampadib⁹. ℣.
eodē. Media aūt nocte clamor fact⁹
eſt: ecce ſpōſus venit exite ei ob
cāti. 1. uiā. Cū. ¶ In noc. ij. ã. Unguē
tū effuſū nomē tuū: ideo adole=
ſcētule dilexerūt te nimis. j. p̄.
can. 6. Bn̄dixiſti dn̄e. ãn. Reuertere
reuertere ſunamitis, reuertere
reuertere vt itueamur te. vij. p̄.
cāti. 1. Fūdamē. ã. Cū eſſet rex i accu
bitu ſuo nard⁹ mea dedit odo=
rē ſuū. iij. p̄. Canta. j. ã. Simi=
matth. le eſt regnū celoꝝ hoi negocia=
13. tori q̄rēti bonas margaritas: i=
uēta aūt vna precioſa dedit oia
ſua ꝛ ꝯparauit eā. iij. p̄. Dn̄s re
gna. j. ã. Ueniēte ſpōſo prudēs
ꝟgo preparata itroiuit cū eo ad
nuptias. vij. p̄. Cātate. ij. ã.

Ueni electa mea ꝛ ponã i te thro
nū meū, qꝛ ꝯcupiuit rex ſpeciem
tuã. iij. p̄. Dn̄s reg. ij. ℣. Adiu pſal
uabit eā de⁹ vultu ſuo. De⁹ i me 45.
dio eius nō ꝯmouebit. Lec. v.

PRudētes virgines fa= matt
tuis dixerīt: Ne forte 25.
nō ſufficiat nobꝫ ꝛ vobis. In
illo em̄ die, qd̄ tn̄ de q̇buſdā
in pace ecclie quieſcētibus
loquor, ſibimetipſi teſtioniū
vniuſcuiuſqꝫ vix ſufficit, quā
to minus ꝛ ſibi et proximo?
℟. Dilexiſti iuſticiā ꝛ odiſti ini pſalm
quitatē. Propterea vnxit te de⁹ 44.
de⁹ tu⁹ oleo leticie. ℣. Diffuſa eſt
gr̄a i labiis tuiꝫ. Propter ea. lc. vi.

UAde ꝛ ꝓtin⁹ p increpatione
patione ſubdunt: Ite
potius ad vēdētes, ꝛ emite matth
vobis. Uenditores quippe 25.
olei adulatores ſunt. ℟. Ue=
ni ſpōſa chriſti accipe coronam
quā tibi dn̄s p̄parauit. Pro cui⁹
amore ſanguinē tuū fudiſti: ꝛ cū
āgelis i paradiſū itroiſti. ℣. Ue
ni electa mea ꝛ ponam i te thro
nū meū qꝛ concupiuit rex ſpe=
ciem tuam. Pro. Lectio. vij.

QUi em̄ accepta quali=
bet gratia, vanis ſuis
laudib⁹ nitorē glie offerunt
quaſi oleum vendūt. De quo
profecto oleo pſalmiſta di=
cit: Oleum autē pc tōris nō pſalm.
ipiguet caput meū. ℟. Hec eſt 140.
ꝟgo ſapiens quā dn̄s vigilātē matth
iuenit: q̄ acceptis lampadibus 25.
ſumpſit oleū ſecū. Et veniente
domino introiuit cū eo ad nu=
ptias. ℣. Accinxit fortitudine pu. 31
lūbos ſuos ꝛ roborauit brachiū
ſuum. Et veniente. Lec. viij.

Principale etem̄ mē-
brū nr̄z caput est. Ap
pellatiōe autē capitis, ea q̄
p:incipat᷑ corpi mēs vocat᷑.
Impiguat ergo caput oleū
peccator̄, cū demulcet mē-
tē fauor adulātis. Sed dum matth. 25.
irēt emere venit spōsꝰ, q: cū
vite sue testimoniū a ꝓximꝭ
q̄rūt, iudex venit, q̄ nō solū
opez, sed ꝛ cordiū testis est.
Que aūt parate erāt, intra-
uerunt cuz eo ad nuptias, ꝛ ibidē.
clausa est ianua. O si sapere
in cordis palato possit quid
admiratiōis habet, qd̄ dicit᷑
venit spōsus. Quid dulcedi
nis, intrauerūt cū eo ad nu-
ptias. Quid amaritudinis,
ꝛ clausa est ianua. Sēper er
go fr̄es charissimi extremū
diē debemꝰ metuere, quē nū
q̄ possumꝰ preuidere. Ecce
hūc ipm̄ diē i quos loq̄mur,
ad iducias cōuersiōis acce-
pimꝰ, ꝛ tn̄ mala que fecimꝰ,
flere recusamus. Nō solū cō
missa nō plāgimus, sed etiā
q̄ defleant᷑ augemꝰ, ac si ali-
qua nos egritudo corripiat.
Si signa egritudinis vicinā
mortē denuntiant, inducias
viuēdi querimꝰ: vt pctā nr̄a
defleamus, ꝛ eas cū magno
desyderio petimꝰ, quas ac-
ceptas modo: pro nihilo ha-
bemꝰ. ℟. Offerent᷑ regi ꝟgies psalm. 44.
domio post eā: proxime eiꝰ offe
rent᷑ tibi i leticia ꝛ exultatione.
℣. Prudentes ꝟgies aptate lā- matth. 25.
pades vestras: ecce sponsus ve
nit, exite obuiam ei. In leticia.
Ad can. ān. Prudentes ꝟgies
aptate lāpades vr̄as: ecce spon
sus venit, exite obuiam ei. vij.
Can. Audite me diuini fru-
ctꝰ. ℣. Elegit eā dn̄s. In here-
ditatē sibi. Euāge. qd̄ legitur
i festis virginū agnetis, aga
the, vndecim m iliū virgi. ꝛ
cecilie. Scd̄m Mattheum.

In illo tp̄e. Dixit iesus matth. 25.
discipl̄is suis parabo-
lam hanc. Simile est regnū
celoz decē virginibꝰ q̄ acci-
pientes lāpades suas exie-
runt obuiā sponso ꝛ sponse.
Et reliq. Omel. lectiōis eius-
dem beati greg. pa. Lec. ix.

Sepe vos fratres cha-
rissimi admoneo, pra-
ua opera fugere, mūdi huiꝰ
inq̄namēta deuitare, sed ho
dierna scti euāgelij lectione
cōpellor dicere, vt ꝛ bona q̄
agitis cū magna cautela ti-
meatis, ne p hoc qd̄ a vobis
recte geritur, fauor aut gr̄a
humana requirat᷑ ne appeti
tus laudis surrepat, ꝛ quod
foris ostēditur, intus a mer-
cede vacuet᷑. Ecce em̄ redē-
ptoris voce decē ꝟgines, ꝛ
oēs dicunt᷑ ꝟgines, ꝛ tn̄ itra
beatitudinis ianuā non oēs
recepte: quia earum quedā
dū de virginitate sua gl'iam
foris expetunt, in vasis suis
oleū habere noluert. ℟. Sit᷑ matth. 25.
est regnū celoz decem ꝟginibꝰ.
Que accipiētes lāpades suas
exiert obuiā sponso ꝛ spōse. ℣.
Quinq; aūt ex eis erant fatue ꝛ
quinq; prudentes. Que. Lec. x.

Prius q̄rēdū nobꝭ est,
qd̄ sit celoz regnū aut

cur decē ꝟginib⁹ cōparet꞉ q̄
etiā virgines prudētes ⁊ fa=
tue dicant. Dū ei regnū ce=
loꝝ ꝯſtat, q̄ reproboꝝ null⁹
ingredit, etiam fatuis virgi
nibus cur ſile eſſe perhibet?
Sed ſciēdū nobꝫ eſt, ꝙ ſepe
in ſacro eloquio, regnū celo
rū preſētis tp̄is ecclia dicit.
De quo in alio loco dn̄s di=
matth. cit: Mittet filius hoīs ange
13. los ſuos, ⁊ colligēt de regno
eius oīa ſcādala. Neque eñ
in illo regno beatitudinis,
in quo pax ſumma eſt, inue=
niri ſcandala poterunt que
colligant. ℟. Ueni electa mea
⁊ ponā i te thronū meū. Q̄r cō=
cant. 2 cupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Sur=
4. ge propera amica mea veni de
libano ⁊ corōaberꝫ. Q̄r. Lec. xi
ET vnde rurſum dicit:
matth. Qui eñ ſoluerit vnū
5. de mādatis iſtis minimis, ⁊
docuerit ſic hoīes, hic mini=
mus vocabit in regno celo=
rum. Qui autē fecerit ⁊ do=
cuerit, hic magn⁹ vocabit in
regno celoꝝ. Mandatū q̄p=
pe ſoluit ⁊ docet qn̄ hoc q̄ſq̄
voce predicat, quod viuēdo
non implet. Sed ad regnū
eterne btitudinis peruenire
nō valet, q̄ nō vult opere im=
plere qd̄ docet. Quomō er=
go i eo minimus vocabitur,
qui adhuc nullo modo itra=
cant. 2 re permittit? ℟. Surge pro=
pera amica mea ⁊ veni: iam eñ
hyems tranſiit: imber abiit ⁊ re
ceſſit. Flores apparuerūt in ter=
codē. ra. ℣. Uox turturꝫ audita eſt in
terra nr̄a: fic⁹ protulit groſſos
ſuos. Flores. Lectio. xii.

QUid itaq̄ p̄ hāc ſentē=
tiā, niſi preſēs eccleſia
celoꝝ regnū dicit? i qua do=
ctor q̄ mādatū ſoluerit, mini
mus vocat: q̄r cui⁹ vita deſpi
citur, reſtat vt ⁊ ei⁹ predica=
tio ꝯtēnat. In q̄nq̄ aūt cor=
poris ſenſib⁹, vnuſq̄ſq̄ ſubſi
ſtit. Geminatus aūt quina=
rius, denariū perficit. Et q̄r
ex vtroque ſexu fideliū mul=
titudo colligit, ſctā eccleſia
decē virginib⁹ ſilis denūcia=
tur. In qua q̄r mali cū bonis
⁊ reprobi cū electis admixti
ſunt, recte ſilis ꝟginib⁹ pru=
dētibus ⁊ fatuis eſſe p̄hibet.
℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina au psalm.
rē tuā ⁊ obliuiſcere ppl'm tuū ⁊ 44.
domū p̄ris tui ⁊ cōcupiſcet rex
ſpeciē tuā. Q̄m ipſe eſt dn̄s de⁹
tuus. ℣. Induit te dn̄s veſtimē=
to ſalutis ⁊ indumēto leticie cir
cūdedit te. Q̄m Scd̄m Mat.

IN il. tē. Dix. Ieſus di= matth
ſcipulis ſuis parabolā 25.
hanc. Sile eſt regnū celoꝝ
decē virginibus q̄ accipien=
tes lampades ſuas exierūt
obuiā ſpōſo ⁊ ſpōſe. Quinq̄
autem ex eis erant fatue et
quinq̄ prudētes. Sed q̄nq̄
fatue acceptis lampadibus
non ſumpſerūt oleum ſecū.
Prudentes vero acceperūt
oleū in vaſis ſuis cū lāpadi=
bus. Moram autē faciente
ſponſo dormitauerūt oēs et
dormierūt. Media autē no=
cte clamor fact⁹ eſt, ecce ſpō
ſus venit, exite obuiam ei.
Tūc ſurrexerunt oēs virgi=

nes ille ⁊ oꝛnauerūt lāpades ſuas. Fatue aūt ſapientib⁹ dixerūt: Date nobis de oleo vr̄o qꝛ lāpades nr̄e extingū-tur. Rn̄derunt prudētes di-cētes, Ne forte non ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite poti⁹ ad vē-dentes ⁊ emite vobis. Dum aūt irēt emere venit ſpōſus ⁊ que parate erant ītrauerūt cū eo ad nuptias ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime ꝟo veniūt et relique virgines dicētes. Dn̄e dn̄e aperi nobis. At il-le reſpōdēs ait: neſcio vos. Uigilate itaqꝫ quia neſcitis diem neqꝫ hoꝛam. Amen. matth. 24. mar. 13

¶ Item alie lectiōes que le-gūtur in feſtis ſanctaꝝ ꝟgi-nū katherine ⁊ lucie. Ser. beati auguſtini epi. Lctō. i. de decē virgini.

Inter parabolas a dn̄o dictas, ſolet querētes multū exercere iſta, q̄ decē virginib⁹ poſita eſt. Et multi quidem hinc multa ſenſerūt que nō ſunt preter fidē, ſed quomodo partib⁹ ei⁹ oībus cōueniat expoſitio, id elabo-randum eſt. R̸ vt ſ. Lec. ii.

Legi etiā in quadā ſcriptu-ra ex eaꝝ genere, q̄ apocri-phe noīant: ꝙ non ſit contra fidē, ſed huic loco mihi min⁹ cōgruere viſum eſt: cōſyde-ranti om̄es hui⁹ ſiīitudinis partes. Quid autē mihi vi-deat non abſurde de hoc lo-co accipi q̄tū potero breui-ter ⁊ diligēter exponā. lc. iii.

Interrogatus igit dn̄s nr̄a diſcipl'is de ꝯſūmatiōe ſcl'i, inter multa q̄ loquut⁹ ē, hoc q̄qꝫ dixit. Tūc ſiīe eſtimabit regnū celoꝝ decē virginib⁹, q̄ acceperūt lāpades ſuas ⁊ venerūt obuiā ſpōſo ⁊ ſpōſe. mat. 25 Decē virginū ꝙ quinqꝫ ad-mittunt quinqꝫ excludūtur, bonoꝝ et maloꝝ diſcretio-nē ſignificat. Quapꝛopter ſi virginitatis honoꝛabile no-mē eſt: cur receptis excluſiſ-que cōmune eſt. Lectio. iiii.

Deīde q̄d ſibi vult numer⁹ in vtraqꝫ pte q̄nari⁹? Quid autē ſignificat oleū? Mirū videt ꝙ ſapiētes petentib⁹ nō cōicāt: cū ⁊ inuidere fas non ſit eas q̄ ita pfecte ſunt vt a ſponſo recipiant. lc. v.

Quo noīe nullo dubitante dn̄s ieſus xp̄s ſignificat: vt miſericoꝛdes opoꝛteat eſſe ad pſtandū ex eo q̄d habent preſcribente illa ſententia eiuſdem dn̄i dicentis: omni petenti te tribue. luc. 6. Lctō. vi.

Quid eſt aūt q̄d poſſit dan-do nō ſufficere vtriſqꝫ? Hec maxime augēt q̄ſtionis diffi-cultatē. Quāqꝫ ⁊ cetera dili-genter ꝯſyderata, vt oīa in vnā rationē ꝯcurrāt, magna cautio eſt adhibenda. lc. vii.

Uidētur itaqꝫ mihi quinqꝫ virgines ſignificare quīque-pertitā ꝯtinentiam a carnis illecebꝛis. Cōtinend⁹ eſt em̄ animi appetit⁹ a voluptate oculoꝝ, a voluptate auriū, a voluptate olfaciendi, gu-ſtandi, tangendi. Quia con-tinentia partim coꝛam dn̄o fit vt illi placeatur interioꝛi conſcientie gaudio, partim

corā hoībus tantū vt gloria
hūana capiat: quinqꝫ dicun-
tur ſapiētes ꝛ quinqꝫ ſtulte.
Utreqꝫ tamē virgines: quia
vtraqꝫ ꝯtinētia eſt q̄uis di-
uerſo fomite gaudeat. l. viij.
Lāpades aūt ſunt (que de
manib⁹ portant) opa q̄ ſcdm
iſtā ꝯtinētiā fiunt. Dictū eſt
mat. 5. aūt: Luceāt opa vr̄a corā
hoībus. Oēs vero accepe-
runt lampades ſuas, ꝛ vene-
runt obuiā ſponſo. Intelli-
gendū eſt ergo xp̄i noīe cen-
ſeri de quib⁹ agitur. Nō em̄
poſſunt qui xp̄iani non ſunt,
ſponſo xp̄o venire obuiam.
Euange. ſcdm mattheū, qd
legit in feſtis predictaꝝ vir-
ginum Katherine ꝛ Lucie.
mat. 13 In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipl'is ſuis parabo-
lam hanc. Sile eſt regnū ce-
lorū theſauro abſcondito in
agro: quē qui īuenit hō abſ-
condit ꝛ pre gaudio illi⁹ va-
dit et vendit vniuerſa q̄ ha-
bet ꝛ emit agrū illū. Et rel.
Ome. l̄c eiuſ. b. gre. pa. l. ix.
in cap. Celoꝝ regnū fr̄es cha-
mat. 13 riſſimi idcirco terre-
nis reb⁹ ſile dī vt ex his q̄ a-
nim⁹ nouit ſurgat ad icogni-
ta q̄ nō nouit: q̄ten⁹ exēplo
viſibiliū, ſe ad inuiſibilia ra-
piat, ꝛ p ea q̄ vſu didicit, q̄ſi
ꝯfricat⁹ incaleſcat, vt p hoc
qd ſcit notū diligere, diſcat
ꝛ incognita amare. Lctō. x.
Ecce em̄ celorū regnū the-
ſauro abſcōdito in agro com
mat. 13 parat, quē q̄ iuenit hō, abſ-
cōdit, et pre gaudio illi⁹ va-
dit, ꝛ vēdit vniuerſa q̄ habet
et emit agrū illū. Qua in re
hoc quoqꝫ notandū eſt q̄ in-
uētus theſaurus abſcondit
vt ſeruet: qꝛ ſtudiū celeſtis
deſyderiis a malignis ſpiri-
tibus cuſtodiri nō ſufficit, q̄
hoc ab hūanis laudibus non
abſcōdit. In p̄ſēti etem̄ vita
quaſi in via ſum⁹, qua ad pa-
triā pgimus. Maligni autē
ſpūs iter nr̄m quaſi q̄dā la-
trunculi obſident. Depdari
ergo deſyderat, qui theſau-
rū publice portati via. l̄c. xj.
Hoc aūt dico, nō vt proximi
opa nr̄a bona nō videant cū
ſcriptū ſit: videant opa vr̄a mat. 5
bona, ꝛ glīficēt patrē vr̄m q̄
in celis eſt. Sed vt p hoc qd
agim⁹: laudes exterius non
q̄ram⁹. Sic aūt ſit op⁹ in pu-
blico: quaten⁹ ītētio maneat
in occulto, vt ꝛ de bono ope
proximis pbeamus exēplū:
ꝛ tn̄ per intentionē qua deo
ſoli placere querimus, ſemp
optemus ſecretum. Lc. xij.
Theſaur⁹ aūt celeſte eſt de
ſyderiū. Ager vero in quo
theſaur⁹ abſcōdit, diſciplina
ſtudij celeſtis, quem pfecto
agrū vēditis oībus compa-
rat, qui voluptatibus carnis
renūciās, cūcta ſua deſyde-
ria terrena per diſcipline ce
leſtis cuſtodiā calcat: vt ni-
hil iā qd caro blādit libeat,
nihil quod carnalē vitā tru-
cidat, ſpirit⁹ perhorreſcat.
Euāgeliū ſcdm Mattheū.
In il. tē. Dix. ie. diſci. ſ. mat. 13
parabolā hāc. Sile eſt

regnũ celorum theſauro ab=
ſcōdito in agro quē qui iue=
nit hō abſcōdit ꝛ pre gaudio
illi⁹ vadit ꝛ vendit vniuerſa
que habet ꝛ emit agrũ illũ.
Iterꝝ ſile eſt regnũ celorum
hoī negociatori querēti bo=
nas margaritas, inuēta aũt
vna ꝓcioſa margarita abijt
et vēdidit oīa que habuit et
emit eā. Iterũ ſile eſt regnũ
celorũ, ſagene miſſe in ma=
re ꝛ ex oī gñe piſciũ congre=
ganti. Quā cũ impleta eſſet
educētes ꝛ ſecus litt⁹ ſeden=
tes, elegerunt bonos in va=
ſa: malos autem foras miſe=
runt. Sic erit in conſumma=
tiōe ſeculi. Exibũt angeli et
ſeparabũt malos de medio
iuſtoꝝ, ꝛ mittēt eos in cami=
num ignis. Ibi erit fletus et
stridor dentiũ. Intellexiſtis
hec oīa? Dicunt ei, etiā dñe.
Ait illis. Ideo omīs ſcriba
doctus in regno celoꝝ: ſilis
eſt homini patrifamilias q̄
profert de theſauro ſuo no=
ua et vetera. Amē. Te decet.
mat. 25 In lau. ā. Hec eſt virgo ſapiens
pſalm. ꝛ vna de numero prudentum. ṽ.
45. Cp. qđ cōpetit. ℞ Adiuuabit
eam Deus vultu ſuo. ṽ. De⁹ in
medio ei⁹ nō cōmouebitur. De⁹.
bȝ. Quocũqȝ. ṽ. Diffuſa eſt.
mat. 13 Ad bñ⁹ ā. Sile eſt regnũ celoꝝ
ſagene miſſe in mare ꝛ ex oī gñe
piſciũ cōgreganti: quā cũ ipleta
eſſet educētes ꝛ ſecus littus ſe=
dentes elegerunt bonos in vaſa
ſua: malos aũt foras miſerunt.
ṽ. Col. que cōpetit. Ad. j. ān.
Hec eſt virgo ſapiens quam dñs
vigilantē inuenit. ṽ. Ad. iij. ā.
Inuēta bona margarita dedit mat. 13
omnia ſua ꝛ cōparauit eam. ṽ.
Cpm. et col. que cōpetũt. ṽ.
Specie tua. Ad vj. ā Media no mat. 25
cte clamor fact⁹ eſt ecce ſponſus
venit exite obuiā ei. vij. Aga=
the, Katherine, Lucie. Cp.
EMulor ei vos dei emu 2. co. 11
latiōe: deſpōdi ei vos
vni viro ꝟginē caſtā exhibe=
re xp̄o. ṽ. Adiuuabit eā. Coll.
DA populo tuo q̄s dñe
ſpm̄ ꝟitatis ꝛ pacis,
vt in̄cedēte btā N. ꝛ te tota
mēte cognoſcat, ꝛ q̄ tibi ſunt
placita toto corde ſecteꝝ. p.
Ad ix ā. Tũc ſurrexerunt oēs mat. 25
ꝟgines ille ꝛ ornauerũt lāpades
ſuas. ṽ. Earũdē agathe, Ka=
therine, lucie. Ad. ix. Capl'm.
SApientia vincit mali= ſap. 8.
ciā: attingit ḡ a fine vſ=
qȝ ad finē fortiter ꝛ diſponit
oīa ſuauiter. ṽ. Elegit eā dñs.
In hereditatem ſibi. Collecta.
PReſta q̄s oīps deus: vt
ad te toto corde cla=
māntes: intercedente btā N.
tue pietatis indulgētiā con=
ſequamur. p. ¶ Agne. ꝛ ceci=
lie. Ad vj. ā. Media nocte cla= mat. 25
mor fact⁹ eſt, ecce ſponſus venit
exite obuiā ei. vij. Earundem
agne. ꝛ cecilie. Ad. vj. Cpm.
DOmine de⁹ me⁹ exal= eccl. 51
taſti ſup t̄rā hītatio=
nē meā et ꝓ morte defluenti
deꝓcata ſum. ṽ. Adiuua. Col.
BEate N. martyris tue
dñe ꝓcibus cōfidētes,
q̄s clemētiam tuā: vt ꝑ ea q̄
agim⁹ eterna remedia ca=

piam⁹.p. Predictarũ agne.
mat.25 ꝛ cecilie. Ad ix. ã Tunc ſurre
xerũt oẽs virgines ille, ꝛ orna=
uerunt lampades ſuas. Earun
dem agne. et cecilie. Lpm.
eccl. 51 INuocaui dñm patrem
dñi mei vt nõ derelin=
quat me in die tribulationis
mee: ꝛ ĩ tpe ſupboꝝ ſine ad=
iutorio. ℣. Elegit eã dñs. Col.
PRetẽde nobis domĩe
miã ꝫ tuã: ꝛ intcedẽte
btã N. martyre tua, q̃ votis
expetim⁹ ꝯuerſatiõe tibi pla
cita ꝯſequamur. p. Ad vſ. ã.
O quã pulchra. cũ ceteris. u. j. ã.
Hec eſt. cp. qð. ꝯpetit. ℟ Spe
cie tua. Hy⁹ Jeſu coro. ℣gi.
℣. Diffuſa eſt grã. Ad mag. ã.
mat.25 Quĩꝗ prudẽtes ℣gĩes accepert
oleũ in vaſis ſuis cũ lãpadibus:
media aũt nocte clamor fact⁹ eſt
ecce ſpõſus venit exite obuiam
xp̃o dño. vij. Colla. q̃. cõpetit
¶ In dedic. eccłie ad veſ. ã.
ge. 28. O ꝙ metuẽd⁹ eſt loc⁹ iſte: ℣e non
eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ꝛ por=
ta celi. vj ã Tu dñe vniuerſoꝝ q̃
nullã habes indigentiã voluiſti
tẽplũ tuũ fieri ĩ nobis: ꝯſerua do
eſa. 62 mũ iſtã imaculatã ietnũ. j ã. Su
per muros tuos hierłꝫ ꝯſtitui cu
ſtodes: tota die ꝛ tota nocte non
tacebũt laudare nomẽ dñi. j ã.
Muro tuo inexpugnabili circũ=
cinge nos dñe ꝛ armis tue potẽ
tie ꝓtege nos ſemꝑ de⁹ nr̃. j. Cp.
apo. 21 VIdi ciuitatẽ ſanctam
hierłꝫ nouã deſcẽdẽ=
tẽ de celo a deo paratã tãꝙ
ſponſam ornatã viro ſuo. ℟.
mat. 21 Terribilis ẽ loc⁹. hy⁹. Xp̃e cũ
ctoꝝ. ℣. Dom⁹ mea. Dom⁹ oro=

nis vocabitur. Ad mag. ã. Pax
eterna ab eterno patre: huic do
mui pax pẽnis, ℣bũ prĩs ſit pax,
huic domui, pacẽ pi⁹ conſolator
huic preſtet domui. j Collecta
DE⁹ q̃ nobis ꝑ ſingłos
annos hui⁹ ſcti tẽpli
tui conſecrationis reparas
diem et ſacris ſemꝑ myſte=
riis repreſentas incolumes
exaudi preces populi tui et
preſta: vt q̃ſq; hoc templum
beneficia petiturus ingre=
dietur: cuncta ſe impetraſſe
letetur. Per. Ad compł. di=
cit Hy⁹ Chriſte qui lux es,
licet adueniat cum feſto ha=
bente propriũ hym̃. Sed nõ
mutant hym̃. ꝑpri de tpe.
¶ Nota ꝙ tempore paſchali
dr vbiq; alleluia. ſicut ĩ aliis
ſolẽnitatibus tpe illo adue=
niẽtibus ſed tã in aĩis ꝙ in
reſponſoriis ꝛ ℣. i Inuitato.
Exultem⁹ dño regi ſummo. Qui
ſuum ſanctificauit tabernaculũ. pſalm
ps. Venite. ¶ In j. noct. ãn. 45.
Tollite portas ꝑncipes veſtras ꝑo, 2:
ꝛ eleuamini porte eternales. iij
ps. Dñi eſt terra. ã. Introibo pſalm
ad altare dei ad deum qui letifi 42.
cat iuuentutem meam. vij. ps.
Judica me deus. ãn. Sancti= pſalm
ficauit dominus tabernaculum 45.
ſuum. viij. p̃ Deus nr̃ refu. ã.
Erit mihi dominus ĩ deum ꝛ la ge. 28
pis iſte vocabitur dom⁹ dei. vij
p̃ Oẽs gentes. ã Edificauit exo. [illegible]
moyſes altare dño deo. vj. ps. ge. 28
Magnus dominus. ã. Non
eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ꝛ por=
ta celi. vij. ps. Te decet. ℣⁹.
Fundata eſt dom⁹ domini. ℟. eſa. 2.
Super

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

...i. 4. Super verticem mõtium. Sermo beati augustini epi. L.j.

Quotienſcunq; fratres charíſſimi, altaris vel templi feſtiuitatem colimus ſi fideliter ⁊ diligẽter attendimus, ⁊ ſancte ac iuſte viuimus, quicquid in templis manufactis agitur, totũ in nobis ſpiritali edificatione
1. mac. cõplet. ℟. Ornauerũt faciẽ tẽ
4. pli coꝛonis aureis ⁊ dedicauerũt altare dño Et facta ẽ leticia ma
2. mac. gna i pplo. ℣ In hymnis ⁊ ꝯfeſ
10. ſiõib᷒ bñdicebãt dñm. Et. Lc. ij.

Non enĩ mẽtit᷒ eſt ille qui dixit: Tẽplum enĩ dei ſctm̃ eſt qð eſtis vos. Et iterũ: Neſcitis quia coꝛpoꝛa veſtra tẽplum eſt ſpũſſcti?
2. mac. ℟. In hymnis ⁊ cõfeſſionibus
10. benedicebant dñz. Qui magna fecit in iſrael ⁊ victoꝛiã dedit il
1. mac. lis dñs ops. ℣ Ornauerũt faciẽ
4. tẽpli coꝛonis aureis ⁊ dedicauerunt altare dño. Qui. Lctõ. iij.

Quibus meritis igitur niſi p grãm dei meruimus fieri tẽplũ dei? Quãtũ ergo poſſum᷒ cũ ipſius adiutoꝛio laboꝛemus, ne de᷒ nr̃ in tẽplo ſuo, hoc eſt in nobiſipſis, inueniat qḋ oculos ſue maieſtatis offendat, ſed habitaculũ coꝛdis euacuet vitiis ⁊ ꝟtutib᷒ repleat, clauꝺatur diabolo et aperiatur
eſa. 62 chꝛiſto. ℟. Super muros tuos hieruſalẽ cõſtitui cuſtodes. Tota die ⁊ nocte non tacebũt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiſcimini dñi ne taceatis, ⁊ ne detis ſilentium ei. To. Lctõ. iiij.

Cister.

Ita fratres laboꝛem᷒ vt nobis bonoꝛũ operum clauibus regni celeſtis ianuã aperire poſſimus. ℟.
Terribilis eſt locus iſte, nõ eſt ge. 28.
hic aliud niſi domus dei ⁊ poꝛta celi. Uere etenim dominus eſt i loco iſto, et ego neſciebam. ℣. Cumq; euigilaſſet iacob a ſomno ait. Uere. ¶ In. ij. noct. ãn.
Uidit iacob ſcalam, ſummitas ge. 28.
ei᷒ celos tangebat, ⁊ deſcendentes angelos ⁊ dixit: vere locus iſte ſanctus eſt. vij. ps. Quam
dilecta. ãn. Erexit iacob lapi= eodem.
dem in titulum fundens oleum deſuper. vij. ps. Fundamẽta. ãn. Templum domini ſctm̃ eſt dei cultura eſt, dei edificatio ẽ.
j. p. Dñe deus ſa. ã. Qui habi ps. 90.
tat in adiutoꝛio altiſſimi: in ꝓtectione dei celi commoꝛabitur viij. ps. Ipſum. ã. Benedicta gloꝛia domini de loco ſuo, alla.
vij. ps. Cantate. j. ã. Cum eui ge. 28.
gilaſſet iacob a ſomno ait: vere dominus eſt in loco iſto. vij. p.
Dominus regnauit. j ℣ Do= ps. 92.
mum tuam domine decet ſanctitudo. ℟. In longitudinem dierum. Lectio. quinta.

Sicut enim malis operibus quaſi quibuſdã ſeris ⁊ vectibus vite nobis ianua clauditur, ita abſque dubio bonis operibus aperitur. ℟. Uidi poꝛtam ciuitatis ad oꝛientem poſitam ⁊ apoſtoloꝛum nomina ⁊ agni, ſuper eam ſcripta. Et ſuper muros e=
iuſ angeloꝝ cuſtodiam. ℣ Uidi apo. 21
ſctã ciuitatem hieruſalem deſcendentem de celo oꝛnatã tãq̃

ſponſam viro ſuo. Et. Lctō. vj.

ET ideo fratres chariſſimi vnuſquiſq; conſideret conſcientiā ſuā: ⁊ quādo ſe aliquo crimine vulneratū eſſe cognouerit, prius orationibus, ieiuniis vel elemoſinis ſtudeat mundare conſcientiam ſuam, ⁊ ſic eucharistiam preſumat accipe
ge. 28. re. ℟. Dū exiret iacob de terra ſua vidit gloriam dei ⁊ ait: Quā terribilis eſt loc⁹ iſte, nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Uere dn̄s eſt in loco iſto, et ego neſciebam. Quam. Le. vij.

SI enim agnoſcēs reatum ſuum ipſe ſe a diuino altari ſubduxerit, cito ad indulgentiam diuine miſericordie perueniet, quia ſicut qui ſe exaltat humiliabitur, ita econtrario q̄ ſe hu-
ge. 28. miliat exaltabitur. ℟. Erit mihi dominus in deum, ⁊ lapis iſte quem erexi in titulum, vocabitur domus dei, ⁊ de vniuerſis que dederꝫ mihi Decimas ⁊ hoſtias pacificas offerā tibi. ℣. Si dominus deus me⁹ fuerit mecum in via iſta per quā ego ambulo ⁊ cuſtodierit me, Decimas ⁊ hoſtias. Lectio octaua.

QUi enī ſicut dixi agnoſcens reatū ſuum, ipſe ſe humiliter ab altari eccleſie pro emendatione remouere voluerit, ab illo eterno et celeſti conuiuio excōmunicari penitus non timebit. Rogo vos fratres diligenter attendite, ſi ad menſam cuiuſq; potentis hominis nemo preſumit cum veſtibus conſciſſis et inquinatis accedere, quanto magis a conuiuio eterni regis, id eſt ab altari domini debet ſe vnuſquiſq; inuidie vel odij veneno percuſſus iracundie furore repletus cū reuerentia ⁊ humilitate ſubtrahere propter illud quod ſcriptum eſt: Uade prius reconciliari fratri tuo, et tunc veniens offeres munus tuum: ⁊ iterum, amice quomodo huc veniſti non habens veſtem
nuptialē? ℟. Domus mea do- mat. 2
mus orationis vocabitur dicit eſa. 5
dominus. In ea omnis qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit ⁊ pulſanti aperietur. ℣. Hec eſt dom⁹ domini firmiter edificata, bene fundata eſt ſupra firmā petram In ea. Ad can. ā. Fundamēta templi huius ſapientia ſua fundauit deus in quo dominum celi collaudāt angeli, ſi irruant vēti ⁊ fluant flumina nō poſſunt illud mouere vnquam, fundatū enim eſt ſupra firmam petram. iiij. can. Letatus ſum. Can. Niſi dominus edifica. canti.
Lauda hieruſalem. ℣. Beati pſal. 83
qui habitant in domo tua domine. ℟. In ſecula ſeculorum laudabunt te. Secūdum Lucā.

IN illo tpe. Dixit ieſus luce. 6.
diſcipulis ſuis: Nō eſt arbor bona que facit fruct⁹ malos, neq; arbor mala faciens fructum bonū. Et rel.
Ome. l. eiuſ. ve. be. pbri. l. ix. in cap.

QUia propitia diuinita luce. 2.
te, fratres chariſſimi, mat. 7

ſolēnia dedicatiōis ecclesie
celebramꝰ, debemꝰ ipſi con-
gruere ſolennitati quā coli-
mus, vt ſicut ornatis ſtudio-
ſius eiuſdem ecclesie parie-
tibus, pluribus accenſis lu-
minaribus, amplificato nu-
mero lectionū, addita pſal-
morum melodia, letis noctē
vigiliis ex more tranſegi-
mus, ita etiā penetralia cor-
dium noſtrorum ſemper ne-
ceſſariis bonorum operum
decoremus ornatibus, ſem-
per in nobis flamma diuine
pariter et fraterne charita-
tis augeſcat, ſemper in ſan-
ctuario pectoris noſtri cele-
ſtium memoria preceptorū,
⁊ angelice modulatiōis dul-
cedo ſancta reſonet. ℟. Ex-
audiſti dñe orationem ſerui tui,
vt edificarē tēplum nomini tuo.
Bñdic ⁊ ſanctifica domū iſtā in
3.re. 8. ſempiternū deꝰ iſrael. ℣. Dñe q̄
cuſtodis pactū ⁊ miſericordiam
ſeruis tuis q̄ ambulāt coram te
in toto corde ſuo. Benedic. L.x.

H Ii ſunt enī fructus bo-
ne arboris, hic boni
theſaurus cordis. Hec fun-
damēta ſapiētis architecti,
que nobis hodierna ſancti
euangelij lectio cōmendat,
non nos formā ſolummodo,
ſed virtutem potius habere
pietatis. Quod etiam myſti
ca veteris inſtrumēti nobis
hiſtoria diligenter inſinuat,
exo. 26 quādo vel moyſes taberna-
3.reg. culū vel tēplum dño ſalomō
67. in typū ſancte ecclesie cōdi-
dit. ℟. Dñe ſi conuerſus fuerit
populus tuus ⁊ orauerit ad ſan
ctuarium tuum. Tu exaudies ī
celo dñe: ⁊ libera eos de manibꝰ
inimicorꝫ eorū. ℣. Si peccaue
rit in te populus tuus ⁊ conuerſus
egerit penitentiā veniens ꝗ ora-
uerit in loco iſto. Tu. Lectō. xi.

V Traqꝫ enī domus fir-
miter fundata eſſe re
fertur: tabernaculū quidem
quia compactos de tabulis
habebat parietes ſuper ba-
ſes argenteas. Tēplum au-
tem ſuper lapides quadra-
tos ſuppoſitos. Ligna quo-
que erāt imputribilia, e qui-
bus ⁊ tabernaculū omne fa-
ctū, ⁊ tēplum intus ornatū,
ac deſuper tectum fulgebat.
℟. Audi dñe hymnum ⁊ oratio-
nem q̄ ſeruus tuus orat coram
te hodie vt ſint oculi tui aperti ⁊
aures tue intente Sup domum
iſtā die ac nocte. ℣. Reſpice do- deu. 26
mine de ſanctuario tuo ⁊ de ex- eſa. 63.
celſo celorum habitaculo. Sup bar. 2.
domum. Lectio duodecima.

A Vrum etiā de theſau-
ro bono optimum pro
ferebatur, de quo et taber-
naculi parietes intus ac fo-
ris veſtiti, et templi nō tan-
tum parietes, verumetiam
laquearia, trabes, oſtia, po-
ſtes ⁊ pauimenta erant coo-
perta, ſed ⁊ vaſa et vtenſilia
domus vtriuſqꝫ cūcta pene
aurea, neque hec niſi de au-
ro puriſſimo fieri licebat.
Fructus etiam arborū, qui
in domo domini offereban- nu. 18.
tur, puriſſimi ⁊ exquiſiti eſſe
iubebant: hoc eſt vitis, oliue,

thuris, myrrhe vel ſtactis et
ceterarum huiuſmodi. Que
videlicet cuncta ſpiritaliter
intellecta, veram noſtre fi=
dei ⁊ operationis ſincerita=
tem denũciant. ℟. Beata ve=
re mater eccleſia quã ſic honor
diuine dignationis illuminat qꝫ
victorioſorum glorioſus martyrum
ſanguis exornat. Quã inuiolate
cõfeſſionis cãdida induit virgi=
nitas. ℣. Floribus eiꝰ nec roſe
nec lilia deſunt. Quã. S. Lucã
luce.6. IN illo tẽpore. Dixit ie=
mat.7 ſus diſcipl'is ſuis: Nõ
eſt arbor bona que facit fru=
ctus malos, nec arbor mala
mat.12 faciẽs fructum bonũ. Una=
queqꝫ enim arbor ex fructu
ſuo cognoſcitur. Neqꝫ enim
de ſpinis colligũt ficus, ne=
que de rubo vindemiant v=
uam. Bonus homo de bono
theſauro cordis ſui profert
bonum: Et malus homo de
malo theſauro pfert malum.
Ex abundantia enim cordis
os loquitur. Quid autẽ vo=
catis me domine domine, et
nõ facitis que dico? Omnis
qui venit ad me ⁊ audit ſer=
mones meos ⁊ facit eos, oſtẽ
mat.7 dam vobis cui ſimilis ſit. Si
milis eſt homini edificanti
domũ, qui fodit in altũ ⁊ po
ſuit fundamẽta ſupra petrã.
Inundatione autẽ facta il=
liſum eſt flumen domui illi,
et non potuit eam mouere:
Fũdata enim erat ſupra pe=
tram. colla. Deus qui nobis
ps.92. per ſin. vt s. In lau. ã. Domũ
tuã dñe decet ſanctitudo in lon=
gitudinem dieꝝ. vij. cap. Uidi
ciui. ℟. Hec eſt domus dñi Fir mat.21
miter edificata. ℣. Bene funda=
ta eſt ſupra firmam petram. Fir
miter. ℣. Domus mea. ℟. Do=
mus orationis vocabitur. Ad
bñ⁹. ã. Mane ſurgens iacob eri ge.28.
gebat lapidẽ in titulum, fundẽs
oleum deſuper, votum vouit do
mino: vere locus iſte ſanctus eſt
⁊ ego neſciebã. iij. coll. Deus
qui nobꝫ per ſin. Ad j. ã. Do= mat.21
mus mea domus orationis vo=
cabitur. j. Ad iij. ã. Hec eſt do=
mus domini firmiter edificata,
bene fundata eſt ſupra firmam
petrã. j. Cp. Uidi ciuitatem.
℣. Fundata eſt domus domini. eſa.2.
℟. Super verticẽ montiũ. coll. mi.4.
Deus qui nobis per ſin. Ad
vj. ãn. Lapides precioſi omnes
muri tui ⁊ turres hieruſalẽ gẽ=
mis edificabuntur. ij. Caþm.
AUdiui vocẽ magnam apo.21
de throno dicentem:
ecce tabernaculum dei cum
hominibus, et habitabit cũ
illis: et ipſi populus eius e=
runt, et ipſe deus cũ eis erit
eorum deus. ℣. Domũ tuam ps.92.
domine decet. Collecta.
QUeſumus omnipotẽs
deus, vt hoc in loco
nomini tuo dicato cũctis pe
tentibus aures tue pietatis
accõmodes. Per. Ad ix. ãn.
Bene fundata eſt domus domi=
ni ſupra firmã petrã. viij. Cp.
SUſtulit me angelus in apo.21
montem magnum et
altum, et oſtendit mihi ciui
tatem ſanctã hieruſalem de
ſcendẽtem de celo habẽtem

pſalm. claritatē dei. ℣. Beati q̄ habi-
83. tant in domo tua dñe. Colla.
Deus qui de viuis et
electis lapidibꝰ eťnũ
maieſtatis tue cōdis habita
culuꝫ, auxiliare populo tuo
ſupplicāti, vt ꝙ eccleſia tua
corporalibꝰ proficit ſpatiis,
ſpecialibꝰ amplificetur aug-
mētis. Per. Ad veſ. ān. Ui-
dit iacob. ān. Erexit iacob. ān.
Templũ. ān. Cum euigilaſſet.
pſalm. Cp. Uidi ciuitatē. ℟. Domũ
92. tuā domine Decet ſanctitudo.
℣. In longitudinē diex. Decet.
hyꝰ. Chriſte cunctox. ℣. Do
luc.19. mꝰ mea. Ad mag. ā. zachee fe-
ſtinans deſcende, qꝛ hodie i do
mo tua oportet me manere: at
ille feſtinās deſcēdit, ꝛ ſuſcepit
illũ gaudēs in domũ ſuā: hodie
huic domui ſalꝰ a deo facta eſt
all'a. viij. col. Deus qui. vtā.

❡ Finis communis.

❡ Officium beate virginis
luc.1. marie. ℣. Aue maria grā plena
dominꝰ tecũ. Benedicta tu in
mulieribꝰ ꝛ benedictꝰ fructꝰ ven
tris tui. Et ſic dicitur ante
quamlibet horam.
Domine labia mea a-
peries:
Et os meum annunciabit
laudem tuam.
Deus in adiutorium meum
intende:
Domine ad adiuuandum
me feſtina.
Gloria patri et filio et ſpi-
ritui ſancto:
Sicut erat in principio et
nunc ꝛ ſemper et in ſecula
ſeculorum. Amen. Inuitat.
Aue maria gratia plena. Domi luc.1.
nus tecum. Pſalmus.
Uenite exultemꝰ dño
iubilemꝰ deo ſalutari
noſtro, preoccupemꝰ faciem
eius in cōfeſſione, ꝛ in pſal-
mis iubilemus ei. Aue maria
gratia plena. Dominus tecum.
Quoniam deus magnus do
minus, ꝛ rex magnus ſuper
omnes deos: quoniā non re
pellet dñs plebem ſuā, quia
in manu eius ſunt oēs fines
terre ꝛ altitudines montiuꝫ
ipſe conſpicit. Dominꝰ tecũ.
Quoniā ipſius eſt mare et
ipſe fecit illud, ꝛ aridā fun-
dauerũt manus eius: veni-
te adoremus ꝛ procidamus
ante deũ, ploremus coram
domino qui fecit nos, quia
ipſe eſt dominus deꝰ noſter,
nos autem populus eius et
oues paſcue eiꝰ. Aue maria. heb.3.
Hodie ſi vocem eius audie- ꝛ 4.
ritis nolite obdurare corda heb.3.
veſtra, ſicut i exacerbatione
ſecundum diem tentationis
in deſerto, vbi tentauerunt
me patres veſtri, probaue-
runt ꝛ viderunt opera mea.
Dominus tecum.
Quadraginta annis proxi- heb.3.
mus fui generationi huic et
dixi, ſemper hi errāt corde:
ipſi vero non cognouerunt
vias meas: quibus iuraui i
ira mea, ſi introibunt in re-
quiem meam. Aue maria gra
tia plena dominus tecum.
Gloria patri et filio ꝛ ſpiri-